

ROMÂNIA EROICĂ

Revistă de cultură și educație patriotică, de cinstire a eroilor neamului

* Fondată în 1919 sub numele "Cultul Eroilor Noștri" *

Nr. 3-4 (40-41) * Anul XIII * 2010 * Serie nouă

Veteranii ultimului război mondial (2)

**Statul
minimalist**

p.3

**Eveniment
Oituz - 600**

p.5

**Iași
Comemorarea
eroilor
francezi**

p.22

**Interviu
cu istoricul
Neagu
Djuvara**

p.24

**Locotenent
erou Marius
Dumitrescu**

p.61

Suținătorii revistei România Eroică

Consiliul Director al Asociației Naționale "Cultul Eroilor" a decis să încerce o nouă soluție pentru tipărirea revistei **România Eroică**, publicație cu apariție trimestrială, ajunsă în Anul XIV de editare. În momentul de față, avem două numere gata paginate, care așteaptă un sponsor pentru a fi tipărite. Dar sponsorii sunt tot mai greu de găsit. În aceste condiții ne-am propus să recurgem la soluția: **Suținătorii revistei Romania Eroică**.

Am început chiar cu noi, cei din Consiliul Director. Problema este să adunăm circa 8000 de lei, care să ne permită tipărirea unui tiraj de 3000/3500 ex.

Suținerea revistei constă în depunerea a cel puțin 100 de lei (Ron) în **Contul Asociației Naționale "Cultul Eroilor":**

RO45RNCB0082004534620001, BCR, Sucursala UNIREA

Până în acest moment, au răspuns acțiunii noastre:

1. **Opritsa Dragalina Popa, nepoata generalului erou Ioan Dragalina, Statele Unite = 500 dolari**
2. **General (r) Petre Stoica, București = 100 lei**
3. **General (r) Const. Tănase, Târgoviște = 100 lei**
4. **Colonel (r) Dumitru Roman, București = 200 lei**
5. **Colonel (r) Constantin Chiper, Ploiești = 100 lei**
6. **Comandor (r) Neculai Pădurariu, București = 100 lei**
7. **Comandor. (r) Marius Popescu, București = 100 lei**
8. **Colonel (r) Ioan Florea, București = 100 lei**
9. **Colonel (r) Mihai Știr, București = 100 lei**
10. **Colonel (r) Ionel Cujbă, Ploiești = 100 lei**
11. **Fundația "Erou căpitan Alex. Șerbănescu", București = 400 lei**
12. **Familia Radu și Eugenia Greceanu, București = 200 lei**
13. **Comandor (r) Romeo Hagiac, București = 100 lei.**
14. **Locotenent colonel (r) Alexandru Popovici, Turnu Măgurele = 100 lei**
15. **Familia col. ing. Nicolae și Rodica Măruntelu, București = 200 lei**
16. **Colonel (r) Eugen Lazăr, București = 100 lei**
17. **Colonel (r) Ion Gociu, Târgu Jiu = 200 lei**
18. **General de brigadă (ret.) Gheorghe Netejoru, Giurgiu = 200 lei**
19. **Ancuța Manu, București = 100 lei**
20. **Fam. Asen și Rodica Voiculescu, Suedia = 400 lei**
21. **Răzvan Voiculescu, București = 300 lei**
22. **Vlad Voiculescu, București = 300 lei**
23. **Mira Christopol, Franța = 100 lei**
24. **General (r) ing. Niculae Spiroiu, directorul Fundației „General Ștefan Gușă”, București = 400 lei**
25. **Maistru militar principal (r) Dumitru Davidel, Suceava = 100 lei**
26. **Colonel (r) Gică Valerian Constantin, București = 100 lei**
27. **Mihai Balaban, Botoșani = 90 lei**

Așteptăm și alte mesaje de bunăvoință.

Numele susținătorilor vor fi publicate în revista *România Eroică*. De asemenea, toți susținătorii vor primi câte un exemplar din fiecare număr apărut, iar la sfârșitul anului, o **Diplomă de excelență**.

Vă mulțumim!

Colonel (r) Dumitru Roman, redactor șef al revistei *România Eroică*

Din mesajele primite la redacție

*Stimate domnule colonel ROMAN,
Mă bucură faptul că nu am fost dată uitării și mă întristează problemele cu care se confruntă revista în această perioadă de criză. Sigur, ROMANIA EROICA are în sufletul meu locul ei de cinste. De la bun început am adorat acest titlu de revistă și conținutul ei plin de simțăminte nobile, de istorie ADEVĂRATĂ, de PATRIOTISM și de OMAGIERE a înaintașilor. Cu mult drag voi aduce o contribuție modestă prin depunerea în contul pe care l-am găsit în documentul atașat.*

Cu stimă și urări de prosperitate și mult noroc minunatei reviste ROMANIA EROICA.

Anca MANU

Din Statele Unite ale Americii (Elk Grove, California), doamna Opritsa Dragalina Popa, nepoata eroului de la Jiu, generalul Ioan Dragalina, ne trimite următorul mesaj:

Sunt onorată să susțin cu puținul meu revista România Eroică. Am să mai vorbesc și cu alți români de aici, dar mulți nu cunosc încă revista. Sper, totuși, să sară în ajutor. Imi cer scuze că este așa de puțin...

Opritsa Dragalina Popa

*Stimate domnule colonel Roman,
Ar fi nedrept să se întâmple așa ceva cu atât mai puțin în anul aniversar al A.N.C.E.*

De multe ori mi-am îndreptat gândul către România Eroică și tot am amânat să va contactez. Iată că ați făcut dvs. acest lucru într-o situație de criză. Cu siguranță, nu putem lăsa să dispară revista.

Așadar, va sunt alături cu tot ce pot, inclusiv cu câte 100 lei pentru fiecare apariție din acest an.

Eleonora Arbănaș,

Președinta Fundației

"Erou căpitan Alexandru Șerbănescu"

*Stimate domnule Roman,
Prin gentilețea verișoarei mele Opritsa Dragalina Popa, am primit scrisoarea dvs privind revista România Eroică. Mă grăbesc să vă trimit contribuția mea, ca susținător, pentru a putea să apară în continuare această revistă. Pentru mine, revista este un martor al trecutului țării mele și al tuturor celor ce-au luptat pentru independența ei. În această revistă ați scris despre familia mea, despre bunicul meu, generalul Ioan Dragalina, și fiii lui, generalul Corneliu Dragalina și comandorul Virgil Dragalina. Cât privește pe mama mea, Viorica, mezina familiei bunicului meu, ar fi fost mândră de tot ce ați scris.*

Cu multă stimă, Mira Christopol,

*103 Avenue du Belvédère,
93310 PRE ST GERVAIS, FRANCE*

*Stimate domnule colonel Roman,
Mă bucur că ați apelat la metoda pe care eu v-am recomandat-o încă de anul trecut. Mă bucur că are audiență. Evident că mă înscriu și eu cu 400 de lei, ca director al Fundației "General Ștefan Gușă".
Mult succes,*

Stimă, Niculae Spiroiu

5 EVENIMENT

Memoria Oituzului.
600 de ani de atestare documentară
de col. (r) Valerian Timofte

24 INVITATUL REVISTEI

NEAGU DJUVARA:

*Minciuna
în istorie
se întoarce
împotriva ta ca
un bumerang!*

28 DOSAR ROMÂNIA EROICĂ

**Veteranii
ultimului
război
mondial (2)**

Coperta 1. Jud. Hunedoara. Aprilie 2010. Ziua
Veteranilor de Război.

Coperta 3. Cruce monumentală, proiect. Arhiva
Muzeului Militar Național.

Coperta 4. Medalia jubiliară "OITUZ 600",
realizată de Primăria comunei Oituz,
în colaborare cu A.N.C.E., filiala
"Colonel Corneliu Chiriesș" județul
Bacău.

**Redacția României eroică roagă pe toți cei care au fotografii
ale celor căzuți pe front sau în prizonierat, în cele două
războaie mondiale, să se adreseze redacției!**

ROMÂNIA EROICĂ

**Revistă de cultură și educație
patriotică, de cinstire a eroilor neamului**

Fondată în anul 1919 sub înalta ocrotire a
Majestății Sale Regina Maria și a Bisericii Ortodoxe Române.
Serie nouă. Anul XIV. Fondator: colonel (r) Petre Stoica.

EDITORIAL

Statul minimalist de general (r) Grigore Buciu 03

EVENIMENT

Medalie jubiliară de cdor (r) Marius Popescu-Călărăși 08
Monumentul cavaleriștilor de drd. Valeria Bălescu 09

REMEMORĂRI

Crimele de la Paloș Ardeal de col. (r) Dumitru Stratanov 18

PERISCOPE

Închinare eroilor noștri din Republica Moldova de col (r) Constantin Chiper 19
Salvele memoriei, la Medgidia! de col. (r) dr. ing. Nicolae Măruntelu 21
Iași. Comemorarea eroilor francezi de col. (r) ing. Ioan Timofte 22

FILIALELE "CULTUL EROILOR"

Studenti în practică la Filiala A.N.C.E. Sibiu de Mihai Cotea 23
Prima subfilială "Cultul Eroilor" din Sibiu de col. (r) Avram BOJAN 23
Monumente tulcene de locotenent-colonel (r) Vasile Stan 23

FIȘE DE EROI

Locotenentul Marius Dumitrescu 61

VITRINA CU CĂRȚI

Bucovina, dragostea mea 63
Părintele Dumitru Bălașa – o viață în slujba Crucii și a neamului daco-român 63

CARUSELUL PRESEI 64

În atenția colaboratorilor

România Eroică primește pentru publicare articole, evocări, portrete, note, documente, recenzii, știri despre activitatea filialelor ANCE, fotografii inedite. Materialele propuse redacției vor fi prezentate pe suport electronic (CD, dischetă), însoțite de fotografiile originale sau scanate în format JPEG, cu o rezoluție de cel puțin 300 dpi. În cazuri speciale, vor fi acceptate și texte dactilografiate. Fotografiile vor fi însoțite de explicații corespunzătoare și de numele autorului lor (acolo unde este cazul).

De la caz la caz, redacția poate accepta preluarea unor articole apărute în alte publicații, dacă prezintă un interes deosebit pentru tematica **României Eroice**; în această situație, persoana care propune articolul respectiv are obligația să obțină acordul publicației în care a apărut.

Redacția își rezervă dreptul de a publica materialele în funcție de necesități și, desigur, de a nu le reține pe acelea care nu se înscriu în tematica revistei. De asemenea, își rezervă dreptul de a face, pe textele acceptate pentru tipar, îndreptările socotite necesare, atât în ceea ce privește forma cât și conținutul, firește după consultarea sau avizarea autorilor. ■

România Eroică

Director: General de brigadă (r) Petre Stoica
Colegiul de redacție

Prof. univ. dr. Nichita Adăniloaei, Valeria Bălescu, academician Dan Berindei, academician Gheorghe Buzatu, academician Florin Constantiniu, gl. bg. (r) prof. univ. dr. Nicolae Ciobanu, Florica Dobre, col (r) dr. Mircea Dogaru, conf. univ. dr. G. D. Iscru, Toma Istrati, prof. univ. dr. Lucian Ștefan Mureșanu, gl. bg. (r) Petre Stoica, gl. bg. (r) dr. Florian Tucă, gl. bg. (r) dr. Constantin Ucrain

Redacția

Redactor șef: Dumitru Roman;

Redactori șefi-adjuncți: col. (r) Constantin Chiper; prof. univ. dr. Lucian Mureșanu;

Secretar de redacție: col. (r) Mihai Știr;

Redactori colaboratori: cdor (r) Marius Popescu-Călărăși, prof. Cornel Rigler, prof. Cecilia Stoica, prof. Poliu Zorilă, Carla Duță, Emilia Luchian, Teodora Manole, Ana Marinescu.

Art director: S. Angheloiu

Adresa redacției: Bulevardul Ion Mihalache nr. 124-126, Sector 1, București, Cod poștal: 011179, Tel: 224 26 51-3, interior 0159; e-mail: romaniaeroica@gmail.com

Tipar: Europrint București

Răspunderea pentru conținutul articolelor aparține în exclusivitate autorului, conform art. 206 din Codul Penal

I.S.S.N 1453-9659

Copyright: este autorizată orice reproducere fără a se percepe taxe suplimentare, indicând sursa (revista România Eroică), cu excepția textelor și fotografiilor a căror proveniență este specificată expres.

Acest număr a apărut în 3000 de exemplare.

Condiții de colaborare: cititorii din țară și din străinătate pot trimite pe adresa redacției texte și fotografii care se încadrează în tematica revistei. Manuscrisele nu se înapoiază.

**Acest număr al revistei
ROMÂNIA EROICĂ
este editat cu sprijinul
ASOCIAȚIEI NAȚIONALE
A VETERANILOR DE RĂZBOI.**

ÎN NUMERELE VIITOARE

DOSAR "ROMÂNIA EROICĂ"

S-a scris extrem de puțin despre un fenomen care a cunoscut proporții nemaîntâlnite în istorie: drama prizonierilor celui de Al Doilea Război Mondial. Indiferent în ce tabără s-au aflat, prizonierii au fost supuși unui diabolic regim de epuizare fizică și psihică, mulți au fost uciși fără milă, ignorându-se toate legile și cutumele războiului.

De un tratament sălbatic au avut parte prizonierii români în U.R.S.S. Culmea cinismului, în timp ce Ana Pauker și ai săi propăvăduiau la București "frăția cu URSS", mii de militari români erau umiliți și obligați să trăiască în condiții inumane în lagărele din Siberia.

Istoria nu are sentimente. Și aici, ca și în matematică, se lucrează cu date și cifre. Dacă o statistică definitivă nu este posibilă în acest moment, credem că se poate spera și acționa pentru a afla ce s-a întâmplat cu fiecare prizonier, unde îi sunt îngropate rămășițele pământești, dar și prin câte suferințe și privațiuni au trecut cei reîntorși acasă.

Revista *România Eroică* își asumă o datorie de onoare din a aduce în paginile sale informații și mărturii menite să facă lumină într-

0 dramă colectivă în Est

un trecut tragic.

Acest Dosar a beneficiat de colaborarea, de la Paris, a **prof. univ. Ion Mihai Cantacuzino** (*Câteva date despre prizonierii de război în URSS*); **prof. univ. dr. Ioan Dragoman** și **drd. Ilie Schipor** (*Regimul juridic al prizonierilor de război români în URSS*); **comandor dr. Marian Moșneagu** (*Prizonieratul marinarilor români*); **Octavian Cercez** (*18 ani de lagăr pentru respectarea Jurământului militar*); **colonel (r) Dumitru Stratanov** (*Românul iartă, dar nu uită!*); **Mihai Pavel** (*Neculai V. Pavel, cel înviat din morți*). O bibliografie tematică întregeste primul dosar dedicat prizonierilor de război români în URSS.

Statul minimalist

General de brigadă (r) Grigore BUCIU

L-am auzit pe președintele nostru, al României, spunând că vremea statului social a trecut și că suntem în faza în care statul nu-și mai asumă rolul de protector al cetățeanului. Individul trebuie să-și aibă grijă singur de sine și să nu mai aștepte să-i dea statul.

Eu, nefiind liberal, m-am lăsat șocat și apoi indignat de această concepție spusă în plină criză economico-financiară. Nici măcar nu cred că ceea ce spunea președintele nostru de centru-dreapta era chiar liberalism, căci această orientare politică consideră că funcțiile statului trebuie să scadă în favoarea dominației legilor pieței libere.

Cum, la noi, popor cuminte și răbdător până la supraviețuire, piața își cam face de cap, dând-o bine pe speculă și câștig pe degeaba, nu pot să nu mă gândesc că statul minimalist este doar al bogaților de tot felul, al îmbuibăților peste noapte, ce și-au tras seva tocmai din slăbiciunile statului. Corupția și furtișagul pe față, dar la scară mare, ne rânjesc nouă, celor mulți și proști, de pe toate ecranele.

Într-o societate bolnavă și îngenuncheată în marginea săracă a fudulei Uniunii Europene, noi ceilalți, care alcătuim masa cea mare, se pare că nu mai suntem un popor, fie el și al săracilor protejați de stat.

Iar acest stat, când mai mare, când mai mic, când mai îmbelșugat, l-am respectat așa cum era, i-am

recunoscut autoritatea civilizatoare, căci l-am visat mereu al nostru, românesc și creștin deopotrivă, păstrând în subconștientul colectiv amintirea acelui stat roman care, cu două mii de ani în urmă, ne-a transferat într-o altă civilizație.

Și, deodată, președintele statului ne spune că suntem ai nimănu. Legătura noastră cu această entitate nu se mai face decât de jos în sus, prin cele nu știu cât de multe impozite și taxe pe orice. Plătim pentru apa menajeră, pentru apa de ploaie, pentru noxe și în general nu poți face niciun pas în spațiul statului nostru de drept decât plătiind taxa de 24%.

Norocul nostru este că marii sfătuitoari ai conducătorilor sunt produsul școlilor fără istorie și nu s-au dus cu studiile prea mult în trecut, că ar fi reinventat taxa pe fum, pe noxele de la aragaz per ochiuri folosite, pe respirație, cu majorare pentru cei cărora le pute gura.

Dacă statul nu se mai simte responsabil pentru poporul său, care vrem nu vrem umple fagurii acestei structuri, ne și explicăm multitudinea de aberații luate cu asumarea răspunderii, în numele reformei. Acum tot ce încâlcești sau strici din ce nu a fost tocmai rău, tot ce inventezi din neștiință și nepricepere se numește cu emfază reformă.

Oamenii au ajuns să urască acest termen la fel de mult cum urau sintagma „revoluția continuă” sub care trăiam experimentele nefericite ale comunismului.

Noi, bătrânii, naivi și plini de junghiuri de tot felul, ba și militari pe deasupra, e adevărat că în rezervă și în retragere, știam că statul are datoria constituțională să se îngrijească de interesul general, adică național, pardon, sper că termenul nu deranjează prea mult, deși risc să fiu catalogat drept naționalist. În paranteză fie spus, asta chiar nu m-ar deranja, atâta timp cât supraviețuiesc într-o Europă a regiunilor suprastatale, în care numai popoarele puternice au griji naționale, spre deosebire de noi, care nu avem decât grija Europei.

Un popor modern simte nevoia să fie sănătos, instruit, folositor sieși, sătul și neînșelat, să creadă într-un Dumnezeu, să fie judecat cu dreptate și cu aceeași măsură, să trăiască în siguranță în interiorul și exteriorul țării sale. Oricât ar părea de nedemocratic, puterea de organizare și de control a statului îmi dă garanția progresului și bunăstării și starea de siguranță.

S-ar putea să fiu exaltat, afirmând aceasta, deoarece sunt pensionar al unei armate caree și-a desființat rezerva, crezându-se cu disperare că NATO va sări în sus la primul strănut românesc. Îmi ignor situația, în pofida așteptărilor premierului meu, al nostru și al lor, că voi ieși din sistem cât mai repede, pe cale naturală, ca să iasă și celelalte generații din criza confuză în care ne învățăm.

De altfel, asistăm ca într-un film de groază cum sunt evacuați bebelușii și bătrânii, săraci și neputincioși, din spitalele desființate pentru a ceda spațiul, culmea, pentru înființarea căminelor de bătrâni!

Mă aștept ca după această metamorfoză, căreia i s-ar putea adăuga și multele cazărmi inutilizabile, ca o expresie a grijii statului și partidului pentru generația a treia, sau ultima, cine știe, să urmeze o lege prin care să fim încartiruiți cu forța în ele, pe cheltuiala statului, desigur, și în compensare cu anularea pensiilor. Păi, de ce nu? Nu auzim noi atât de des cum ba un președinte al tuturor, ba un politician analfabet și cu sufletul castrat afirmă îndurerați că pensionarii sunt cancerul bugetului de stat?

Sănătatea pe târgi se îndreaptă direct spre cimitir

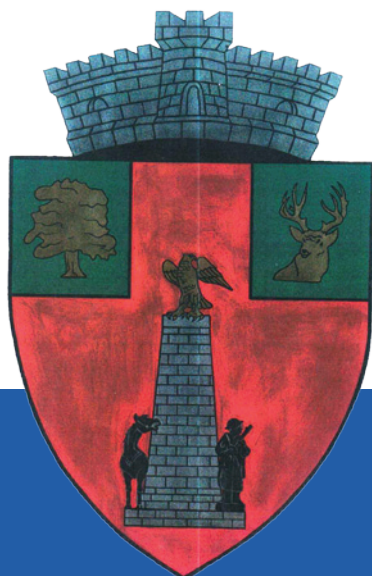
și nici nu știm dacă asta ne va scoate din criză. Românii ăștia sunt un popor curios și de neînțeles, care s-a încăpățânat să supraviețuiască în cele mai triste și penibile condiții. A avut instincte de conservare atât de puternice, încât, atunci când a fost nevoie s-a aplecat sub istorie, lăsându-se neobservat, ca și când n-ar fi existat. Acum nu avem unde fugi, camerele de filmat sunt pe noi.

Și ce vedem? Tineri – nu toți, e adevărat, dar care sunt, totuși, la masterate la științe politice – care nu înțeleg de ce ne-am supăra, noi, românii, când cetățeni de-ai noștri și de-ai altei țări luptă ca Ardealul să fie ce-a fost mai înainte de Trianon. Cine mai știe azi unde mai e și Trianonul ăsta și de ce mai amintim de el? Aceasta este istoria pe care le-a predat-o învățământul reformat. Geografia este și ea pe aproape. Cea națională se termină la aeroport, unde-și cumpără biletul de avion pentru a merge în concediu, să se scufunde într-o mare însorită, cu lanțul gros de aur, desigur, atârând fălos de gâtul care suportă capul gol și greu.

Despre sărăcie și mâncare, nimic deosebit. Ne-au revenit în minte cozile de altădată, când aveam bani. Acum nu avem și ne omorâm cu sutele pe promoții, ca să apucăm un kilogram gratuit.

Cât despre securitate și apărare, toate bune și frumoase. Tot cu inima și mintea luptăm, suplinind lipsa cronică de mașini de luptă cu inventivitatea, care ne menține încă în rândul celor buni. Tancurile ni le-am tăiat cu dispreț, că acum e vremea războaielor aeriene. Ce-a rămas nu se mișcă de rugină. Avioanele s-au epuizat și ele, devenind piese de muzeu. Nu le mai ajunge aerul să se ridice. Și altele nu se zăresc în orizonturile albastre, deoarece bugetul e mâncat de cancerul cel mare.

Chiar așa, domnilor, de ce ne-ați recalculat pensiile, dacă bugetul lor, după cea de-a doua scoatere la pensie pe baza criteriilor democratice, crește cu 22%? Să fi rămas din toată amețeala doar dorința satisfăcută a statului minimalist de a-și civili cu nerușinare armata?

MEMORIA OITUZULUI 600 de ani de atestare documentară

În documentul dat de domnitorul Moldovei, Alexandru cel Bun, la 15 martie 1410, localitatea apare cu denumirea Grozăști. Într-un document din 14 august 1479, în timpul domniei lui Ștefan cel Mare, este menționat numele Grozești. Actualul nume, Oituz, a fost atribuit în 1925.

Duminică, 15 august 2010, sub genericul "Memoria Oituzului", sărbătoare intrată în tradiția acestor locuri, a avut loc, la Cimitirele Eroilor din Oituz și Poiana Sărată, un ceremonial militar-religios dedicat eroicelor lupte din vara anului 1917. Asociația Națională "Cultul Eroilor" - Filiala Județeană Bacău a reactivat, încă din 1997, tradiția de comemorare a eroilor cu sprijinul Primăriei și Consiliului Local Oituz, precum și al bisericilor ortodoxă și romano-catolică din localitate.

Ziua de 15 august, când se prăznuiește Adormirea Maicii Domnului, nu a fost deloc întâmplătoare, deoarece Regina Maria, președinta Societății "Mormintele Eroilor Căzuți în Război", a participat permanent, după încheierea Primului Război Mondial, la manifestările de comemorare a eroilor la Oituz. Memoria documentelor ne dezvăluie locuri, nume și fapte eroice care au dat Oituzului configurația unei redute

durabile în fața cotropitorilor. Pe aceste locuri eroice se găsesc mormintele a mii de viteji și legendari eroi căzuți în lupta pentru cauza întregirii neamului românesc. Lângă aceste monumente, morminte și cimitire, urmașii găsesc puterea de a duce mai departe dragostea față de pământul pentru care au luptat și s-au

jertfit înaintașii.

Primăria și Consiliul Local al Primăriei Oituz, în colaborare cu Asociația Națională "Cultul Eroilor", cu prilejul împlinirii a 600 de ani de atestare documentară, au scos o emisiune de 100 de medalii jubiliare dedicată evenimentului. Confectionate din cupru aurit, cu diametrul de

15 august 2010, Oituz. O parte din oficialitățile prezente la sărbătoarea comunei Oituz. Primul din dreapta: col. (r) Petre Stoica, președintele ANCE.

15 august 2010. Aspecte de la sărbătoarea comunei Oituz

70 mm și grosimea de 5 mm, medaliile au pe avers chipul domnitorului Alexandru cel Bun (1400-1432), iar pe revers, Monumentul Cavaleriei de pe Dealul Coșna și înscrisurile "Pe aici nu se trece" și "Localitate simbol al eroismului neamului românesc".

Tot cu acest prilej, Primăria și Consiliul Local au lansat "Monografia comunei Oituz", a profesorului dr. Anton Coșa, o lucrare care, așa cum o prezintă autorul, "reprezintă un arc peste timp, prin care locuitorii de astăzi din comuna Oituz își vor cunoaște mai bine trecutul, putând astfel să înțeleagă mai bine prezentul și să își prefigureze cu înțelepciune viitorul."

Momentul inedit al evenimentului a fost lansarea primului număr al revistei "Bacăul Eroic", publicație de cultură, educație patriotică și de cinstire a eroilor, editată de Filiala Județeană "Col. Corneliu Chirieș" Bacău a Asociației Naționale "Cultul Eroilor". Apărută în condiții grafice de excepție, revista cuprinde, în cele 52 de pagini bogat ilustrate, articole ale unor reputați istorici militari și civili, documente inedite și panoramări ale activității filialei din ultima perioadă.

Programul manifestărilor din 15 august a debutat la ora 10.30, la Cimitirul Eroilor din Oituz, cu un ceremonial militar-religios de comemorare a eroilor. La eveniment au participat prefectul județului, Nicolae Olaru, vicepreședintele C.J., Dumitru Brăneanu, președintele

Asociației Naționale "Cultul Eroilor", col. (r) Petre Stoica, președintele Asociației Naționale a Veteranilor de Război - Filiala Bacău, general de flotilă (r) Alexandru Leonov, președintele Asociației Naționale a Cadrelor Militare în Rezervă și Retragere - Filiala Bacău, general cu patru stele (r) dr. Vasile Apostol, reprezentanții Tradiției Cavaleriei, veterani de război, cadre militare în rezervă și retragere. "Ne adunăm în fiecare an în acest loc sfânt, adevărat sanctuar al jertfei și gloriei românești, unde pământul poartă în seva lui amintirea a zeci de mii de eroi care în luptă, prin sacrificiul lor suprem, au decis pentru poporul român soarta Primului Război Mondial și au contribuit la formarea statului național, independent, suveran și indivizibil, România", a spus colonel (r) Petre Stoica, președintele Asociației Naționale "Cultul Eroilor".

La inițiativa primarului comunei Oituz, Ion Osoloș, Consiliul Local a hotărât acordarea titlului de Cetățean de Onoare președintelui Filialei Bacău a Asociației Naționale "Cultul Eroilor", col (r) Paul Valerian Timofte. Acesta a declarat: "nu vreau să mor până când nu se va acorda prin lege comunei Oituz titlul de localitate-erou." A fost prezentă muzica militară a garnizoanei Focșani, iar garda de onoare a fost alcătuită din militari ai unităților garnizoanei Bacău.

Au fost depuse coroane de flori și a avut loc un program artistic susținut de corul din

localitate, condus de profesorul Gheorghe Oprea. Consiliul Director al ANCE a depus o coroană de flori la mormântul eroului locotenent Constantin Macarie, primul militar român căzut în luptele purtate pe aceste locuri, în noaptea de 14-15 august 1916.

Un ceremonial asemănător a avut loc, de la ora 13.00, la Cimitirul Eroilor din Poiana Sărată. Aici, cimitirul a căpătat o nouă înfățișare: au fost arborate cele șapte steaguri ale națiunilor europene care își au eroii în acest cimitir. Prin grija preoților din parohiile Oituz, preot paroh Ioan Bitir, și Poiana Sărată, paroh Lăzărel Sinel, în parcela eroilor români au apărut numele ostașilor căzuți. Dar ce este cel mai important, monumentul-simbol al Oituzului – "Monumentul Cavaleriei" de pe Dealul Coșna – a fost restaurat în totalitate, iar pentru pelerini au fost construite 106 trepte care facilitează accesul. Este meritul Asociației Naționale "Cultul Eroilor" și al Consiliului Local Oituz, care s-au implicat în această laudabilă muncă. La Serbarea Câmpenească programată de la ora 15.00 la Hanul Codreanu-Oituz au fost invitați Ansamblul Artistic "Busuiocul", soliști și formații profesioniste de muzică populară. ■

Colonel (r)

Paul Valerian Timofte

Președintele Filialei

"Col. Corneliu Chirieș" Bacău a

Asociației Naționale

"Cultul Eroilor"

MEDALIA JUBILIARĂ „OITUZ – 600”

Oituzul – care se alătură Mărăștilor și Mărășeștilor în tripticul monumental al eroismului românesc, al artei militare și faptei ostășești – are valoare de simbol pentru întreaga istorie și luptă a românilor pentru libertate și unitate națională, exprimând-o în ceea ce are ea fundamental – dârzenia de neclintit, abnegația ce se întruchipează în vitejie și spirit de sacrificiu.

De la Oituz, prin rostirea unui general devenit legendar – Eremia Grigorescu – însușită, reluată și transformată în inexpugnabilitate, deviza „Pe aici nu se trece!” a devenit cuvântul de ordine al armatei în totalitatea ei și al țării.

La Oituz s-a dovedit că nu poate fi învins și îngenuncheat un popor ca al nostru, cu o vechime multimilenară în spațiul carpato-danubiano-pontic, care-și iubește mai presus de orice moșia străbună, care-și respectă tradițiile eroice din tată în fiu, care se vrea a exista de-sine-stătător, care-și respectă demnitatea și este devotat cu fierbinte convingere idealurilor sale nobile, cauzei sale drepte.

În 2010 – pe 15 august – la Oituz s-a aniversat împlinirea a 600 de ani de atestare documentară a „Comunei Erou” și s-au comemorat 93 de ani de la eroicele lupte din vara anului 1916-1917. Primăria comunei

a cinstit așa cum se cuvine cele două evenimente. A fost emisă prima medalie jubiliară „Oituz - 600”. Este o medalie din cupru aurit, cu avers și revers, având diametrul de 70mm.

Aversul (foto 1): În câmpul central se află efigia Domnului Moldovei – Alexandru cel Bun, în semiprofil stânga. În stânga găsim însemnul 1400, iar în dreapta 1432 (anii domniei). El este domnul moldovean care a semnat documentul întemeierii acestei localități. În exergă, circular, cu majuscule – însemnul „600 de ani de atestare documentară a comunei Oituz 1410-2010”.

Reversul (foto 2): În câmpul central este redată statuia cavaleriei române, cea mai reușită din toate cele existente de acest gen. Monumentul are în vârf celebrul vultur al victoriei. În partea dreaptă, un ostaș echipat de luptă, cu casca pe cap și pușca în poziție de apărare, iar în partea stângă „prietenul” apropiat în luptă – calul.

În partea stângă a monumentului, pe patru rânduri, scris cu majuscule, „Localitate simbol al eroismului românesc”. În partea dreaptă a monumentului, celebra deviză a generalului Eremia Grigorescu, pe trei rânduri, cu majuscule: „Pe aici nu se trece!”.

În exergă – circular, sus, găsim înscrisul, cu majuscule „Asociația Națională Cultul Eroilor”. În exergă – circular, în partea de jos, este înscrisul, cu majuscule „Primăria Comunei Oituz”.

Medalia este însoțită de o cutie din plastic, în care se găsește și un „certificat de autenticitate”, din care aflăm că realizatorul machetei grafice este președintele Asociației Naționale „Cultul Eroilor”, domnul colonel în retragere Petre STOICA.

Medalia, după cum se prezintă, este unicat în domeniu. Ea a intrat în patrimoniul cultural național ca făcând parte din bijuteriile numismatice românești.

Felicitări tuturor și în special notabilităților Comunei Oituz, care au făcut posibilă realizarea acestei medalii deosebite. ■

**Comandor (r) aviație
Marius POPESCU – CĂLĂRAȘI**

MONUMENTUL CAVALERIȘTILOR

Valeria BĂLESCU

isldvaleria_balescu@yahoo.com

Anul acesta se împlinesc 600 de ani de la atestarea documentară a Oituzului (fost Grozești), sub voievodul Alexandru cel Bun. Este un motiv în plus pentru o rememorare a faptelor de vitejie ale celor care au luptat și au căzut pe câmpul de luptă de aici, făcând un titlu de glorie acestor meleaguri, mărturie peste timp rămânându-ne impozantul și neasemuitul Monument dedicat eroilor Diviziei I Cavalerie, operă a sculptorului Ionescu Varo.

Măsurile pregătitoare

Încă din 1918, pe când era comandant al Diviziei I Cavalerie, generalul Mihail Schina a luat inițiativa strângerii de fonduri, pentru a „eterniza – printr-un monument al cavaleriei – jertfa de sânge a călăreților căzuți pe câmpul de luptă de la Oituz, în Primul Război Mondial. Sub deviza *Fondul Oituz*, s-au strâns cotizații de la ofițerii Diviziei I Cavalerie, fond îmbogățit an de an, prin grija manifestată de cei care au comandat, rând pe rând, această mare unitate.

Generalul Romulus Scărișoreanu, o dată cu preluarea comenzii Diviziei I Cavalerie, la 16 iulie 1919, a continuat și inițiativa predecesorului său (până la acea dată se reușise strângerea doar a 40.000 lei), de a întregi fondul necesar ridicării monumentului. Pentru aceasta a fost constituit un Comitet, alcătuit din: comandantul Diviziei I Cavalerie, cei trei comandanți de brigăzi, precum și șeful de Stat Major al Diviziei. Prin străduința lor, până în anul 1923 s-a reușit strângerea a 300.000 lei, sumă suficientă pentru începerea construirii monumentului.

În cadrul lucrărilor pregătitoare un rol determinant l-a avut și organizarea unui concurs de proiecte, la finalul căruia – potrivit procesului-verbal din 21 martie 1924 – câștig de cauză a avut sculptorul Ionescu Varo.

În privința locului de amplasare a memorialului s-au conturat două opțiuni: în piața orașului; într-un punct strategic din fostul front al Diviziei I Cavalerie. Comitetul a optat pentru ultima propunere, fiind aleasă cota 383 de pe Valea Oituzului. „Pe această cotă, cucerită când de inamic, când de armata noastră – arăta generalul Scărișoreanu la serbarea inaugurală –, s-au dat luptele cele mai sângeroase, a căror dovadă se face prin numeroasele întăriri ce apar încă sub ochii noștri, în care au căzut dușmani și amici, care au udat cu sânge

generos vărsat întreaga suprafață ce o înconjoară.

În acest fel, prezența monumentului chiar pe locurile pe care au luptat și unde au rămas spre odihna de veci trupurile vitejilor săi luptători, pe lângă că va eterniza amintirea vitejiei lor, dar va servi, în același timp, ca măreț exemplu de devotament până la sacrificiu, care să fie cunoscut din generații în generații poporului din jurul lui, și numeroșilor călători ce străbat valea, din al căror ochi, de la îndepărtarea ieșirii din satul Bogdănești, prima privire se oprește chiar pe acest monument, ce îi atrage a-l vizita, și a le aminti un trecut pe cât de dureros [...], pe atât de bogat în fapte, cari fac dovada sacrificiului de sânge în apărarea Țării și a Tronului”.

Cu timpul s-au strâns, în total, 460.000 lei, suma fiind „donată numai de ofițerii activi din cavalerie, la care s-au adăugat și o parte din rezervă, toți contribuind fără nici o obligație și numai din propria lor dorință, precum și depunerile unora dintre familiile ofițerilor morți atât pe aceste locuri, cât și pe acelea din altă parte,

pe care scumpii lor copii sau soți au căzut în mod eroic, cum și un ajutor al Societății *Mormintele Eroilor*.

A fost posibilă construcția monumentului cu o sumă așa de modestă, deoarece sculptorul „nu a urmărit un folos material exagerat”, el primind doar 400.000 lei și având mulțumirea că „mai mult” i s-a făcut „cinstea” de a i se încredința executarea lucrării; pe de altă parte, prin bunăvoința Elenei Grigorescu, soția fostului general Eremia Grigorescu (comandantul Armatei I române în luptele de la Mărășești), a fost donat locul pe care s-a clădit monumentul, acestei binefaceri adăugându-i-se o contribuție și de alte materiale: „piatră, pietriș, nisip etc., toate fără nici o plată”.

Inaugurarea monumentului trebuia să aibă loc în anul 1925, dată la care artistul îl și finalizează, dar, din cauze obiective, manifestarea s-a amânat până în anul 1931, când, la propunerea regelui Carol al II-lea, serbarea s-a decis „în mare grabă” pentru 19 septembrie 1931, după tergiversări succesive (14 iunie, 15

Ofițeri, delegați ai regimentelor de cavalerie și foști luptători în 1917 la Oituz, prezenți la inaugurarea monumentului

august, 6 septembrie). Este momentul să remarcăm că, dacă regele Carol al II-lea s-a distins cu ceva deosebit în istorie, atunci domeniul său de referință rămâne în mod special cel al monumentalisticii și, în general, al culturii. Sub domnia sa au fost construite în țară multe monumente ale eroilor, la inaugurarea cărora a participat de cele mai multe ori.

La organizarea manifestării o contribuție importantă au avut: Ministerul Armatei, Inspectoratul General al Cavaleriei, Prefectura județului Bacău, Primăria comunei Oituz, Elena Grigorescu, colonel Madancovici C., comandantul Regimentului 10 Roșiori.

Serbarea de inaugurare

În sâmbăta de 19 septembrie 1931, dis-de-dimineață (ora 5.00), au sosit în gara Onești trenurile regale și ministeriale. Gara era împodobită cu tricolorul țării și ghirlande de brad; pe peron erau înșiruiți „flăcăi, arcași bucovineni”, îmbrăcați în straiul „alb și strălucitor al munților, cu sumane și giugulmane înflorite, purtând cușme țuguiate, așa cum purtau șoimii lui Alexandru cel Bun și Ștefan cel Mare”.

La ora zece și jumătate, regele Carol al II-lea, într-o ținută de artilerist, cobora din tren, însoțit de regina Maria și de Mihai, Marele Voievod de Alba Iulia, fiind întâmpinați de primul-ministru Nicolae Iorga, de mareșalul Alexandru Averescu, fostul comandant al Armatei a II-a în timpul luptelor de la Oituz, și de generalul Ștefănescu Amza, ministrul Armatei.

Primarul Oneștiului, Pelin, a întâmpinat familia regală cu tradiționala pâine și sare, după care a fost trecută în revistă compania de onoare a Regimentului 26 Infanterie, care avea în dreapta pe colonelul Bengliu, maiorul Brumă și căpitanul Malcoci.

În tot acest timp „uralele mulțimii acopereau muzica militară”, iar „însuflețirea publicului creștea” în orice clipă.

Cortegiul regal, format din automobile și camioane, s-a îndreptat spre satul Onești. La intrarea în sat, regele Carol al II-lea a tăiat panglica inaugurală a șoselei, care a fost dată circulației în aceeași zi. Și de această dată „mulțimea cămășilor albe” a întâmpinat familia regală cu urale și într-o atmosferă de deplină sărbătoare: buchete mari de flori împodobeau „stâlpii și ușorii căsuțelor românești cu farmec arhaic”, iar pe „ulucii gardurilor se înșiruiuau velințe țărănești”, care păstrau în coloritul lor discret „nota specifică a ținuturilor muntoase”.

Un mare *BINE-AI VENIT LA NOI ÎN SAT MĂRIA TA* stătea aninat în fața noii biserici din piatră a localității, demonstrând, o dată în plus, sentimentele de bună găzduire ale acestui „popor blajin”.

Regele și familia regală au fost întâmpinați cu mare însuflețire prin toate așezările de pe traseu, până la Grozești (Oituz). Aici, pe platoul unde se înălța monumentul, erau dispuse în careu detașamentele cu drapelele Regimentelor 4, 5, 9 și 10 Roșiori; 7 și 9 Călărași; Divizionului 1 Artilerie Călăreță.

Pe platou se aflau numeroase personalități militare, printre care generalii: Gheorghe Manu, Samsonovici, Scărișoreanu, Moruzzi, Olteanu, Prodan, Iovanovici, Pestișu, Constantinescu, Atanasescu, Antonescu, Bălăcescu, Manolescu, Negreanu, Vișoreanu, Ressel, Comănescu, Stareșiu; colonelii: Madancovici, Constantinescu, Antonescu, Modreanu, Racoviță, Prager, Corvin, Scărișoreanu,

1. Monumentul de la Oituz, așa cum arăta la inaugurare...

2. Primul-ministru Nicolae Iorga și Elena Grigorescu în curtea Castelului Negroponte

3. Generalul Constantin Bălăcescu, comandantul Diviziei I Cavalerie, prin grija căruia s-a organizat dezvelirea Monumentului.

Georgescu Petre, Pleniceanu I., Crăniceanu G., Cialik, Stamatopol C., Trandafirescu, Bolintineanu, Niculescu C.; locotenent-coloneii: Manafu, Lăcătușu, Stoenescu, Moescu; maiorii: Cherchicescu, Rusescu R., Gheorghiu C., Trandafil Gh., Elefterescu M., Madancovici C., Răuțoiu, Merișan C., Niculescu; căpitanii: Neferu, Teodorescu, Praporgescu, Făgărășanu, Georgescu etc.

Erau de față: P.S.S. Episcopul Triteanu al Romanului, Elena Grigorescu, George Brătianu, deputatul Missir, Ata Constantinescu, Bianu – inspector de siguranță, Giurcea Negrileşti – prefectul județului Bacău, general (r) Mihail Schina, Negroponete, Bastache M., Florescu M., Berlescu etc.

Un loc aparte îl ocupau delegații „Arcașilor din Rădăuți”, precum și ai Societăților: „Virtutea Militară”, „Veteranii '77” - din Bacău și „Coșna” - din Târgu Ocna.

Regele și familia regală erau însoțiți de generalul Ilasievici, șeful Casei Militare, și de coloneii: Zwidineck și Grigorescu, adjutanți regali.

După întâmpinarea cortegiului regal, serbarea a continuat cu oficierea slujbei religioase de către P.S.S. Episcopul Lucian Triteanu al Romanului, înconjurat de un mare sobor de preoți.

*

Monumentul cavaleriștilor se prezenta astfel:

O columnă de piatră — în formă de obelisc — se ridică la 10 metri (înălțime). În vârful acestei columnne străjuiește un vultur mareț, lucrat în bronz, cu aripile întinse. Pe fața(da) principală a monumentului un medalion de bronz eternizează chipul viteazului Rege Ferdinand I și al Augustei Sale soții M.S. Regina Maria, ca soră de caritate. Fața se încheie prin marca țării întregite, iar deasupra ei s-a gravat în litere de aur, pe o placă de marmură roză, următorul omagiu: «În amintirea eroilor Diviziei

Serviciul divin la inaugurarea monumentului, săvârșit de Î.P.S.S. Triteanu al Romanului și un sobor de preoți.

1 Cavalerie, Regimentele 10, 4, 5, 9 Roșiori, 3 Călărași și 1 Cavalerie pe jos, Compăniile 1 și 2 cicliști, Divizionul 1 Art. Călăreață, căzuți în timpul războiului pentru întregirea neamului 1916-1919.

Pe partea stângă a monumentului sunt înșirate localitățile mai de seamă, pe unde a luptat Divizia 1 Cavalerie: Flămânda, Robănești, Stoicănești, Petricari, Izvorul de Jos, Fierbinți, Ciocănești, Crevedia de Jos, Bâlca, Chioșuri, Oituz, Hotin, Mezötur, Fegyvernek pe Tisa.

La baza columnnei, un călăreț descălecat pornește la asalt, în timp ce calul nechează, ca și cum ar vrea să-și spună regretul că nu-și poate însoți stăpânul la atac.

Grupul este perfect armonios și foarte expresiv.

Monumentul are fața spre satul Oituz, simbolizând rezistența opusă aici valurilor vrășmașe care și-au găsit prăpădul în fața piepturilor călăreților.

*

Aflați în fața unui asemenea maiestuos monument, prin care era venerat atât ostașul-călăreț cât și minunatul animal – calul – care-l

complinea ca armă, generalul Romulus Scărișoreanu, în calitate de președinte al Comitetului de inițiativă pentru ridicarea monumentului, a început seria discursurilor omagiale, amintind, printre altele: „*Ne aflăm – se poate spune – pe locurile sfinte din Valea Oituzului, unde în anii 1916-1917 au avut loc cele mai numeroase lupte.*

Aici, din trupurile eroilor noștri a curs atâta sânge, că a pătruns pământul, închegându-l și făcându-l a rodi. În fiecare primăvară răsar florile albe ce acoperă pretutindeni locurile unde ei au căzut și îngrășat pământul cu căldura sângelui lor. Semănătura care dă roada «lubirei de Țară și Rege».

Aici răsare și slaba noastră recunoștință simbolizată prin acest monument, al cărui cost material, oricât de mare ar fi el, n-ar putea fi la înălțimea sacrificiului acelora cari mai scump de orice pe pământ și-au dat viața. Dintre aceștia fac parte și eroii Diviziei 1 Cavalerie și Brigada 2 Călărași aduși a lupta aci în lunile iulie și august ale anului 1917, când presiunile inamicului de a străpunge frontul sunt puternic afirmate în diferite puncte ale frontului, între cari la Armata a II-a pe

văile Curiței și ale Oituzului, apar cu o violență atât de mare, că sunt aproape a se realiza.

Această situațiune dureroasă ce amenință înfrângerea armatei noastre determină hotărârea Armatei a II-a de a întâmpina și învinge elanul armatei inamice prin trimiterea către sfârșitul lunii iulie a Diviziei I Cavalerie pe valea Oituzului și a Brigăzii 2 Călărași pe valea Curiței.

Cea dintâi (Divizia I Cavalerie), înainte de a intra în localitatea Bogdănești, descalică și angajându-se pe Dealul Știborului – înaintează cu repeziciune în direcțiunea localităților Marginea Grozești și a Dealului Pietrei, în cursul cărei înaintări atacă cu violență și respinge pe dușman până la ieșirea de est a satului (Grozești spre Harja), astupând astfel golul pe care inamicul îl făcuse și pe unde amenința a debușa cu toate forțele sale.

Cea de-a doua (Brigada 2 Călărași), descălecată încă de la plecarea din localitatea Bogdana, după ce străbate mai bine de 40 km, se angajează pe valea Curiței, unde de la localitatea Cașinul, de asemenea, frontul nostru avea un gol făcut de inamic ce amenința întoarcerea rezistențelor de la Oituz. Atacând cu aceeași vigoare, respinge forțele inamice peste Dealul Bătca Carelor, care se retrag pe Dealul Chiosurilor. După aceasta încercările (repetate ale) inamicului, până către sfârșitul lunii august, rămân fără succes, grație eroismului și sacrificiilor de numeroase vieți din aceste unități, care nu mai cedează un pas. (...)

După cum se vede, pe monument se găsesc ca inscripțiuni denumirea locurilor unde au avut loc luptele la cari au luat parte Divizia I Cavalerie și unitățile din care aceasta era compusă. La acestea s-au mai adăugat cele două regimente 7 și 9 Călărași ale Brigăzii 2 Călărași, ce formau cavaleria Armatei a II-a și care în timpul de la 29 iulie până la 10 septembrie 1917 a luptat și în această parte a frontului, uneori chiar intrând în compunerea Diviziei I Cavalerie. Nu s-au înscris însă toate

luptele la care a luat parte această brigadă în cursul marelui război, deoarece fronturile pe care a luptat au fost numeroase, așa că s-au înscris numai acelea la care au participat în zona Oituzului.

Ar mai fi fost de dorit ca pe monument să se înscrie cel puțin numele ofițerilor morți, cum însă numărul lor este destul de mare, Comitetul a hotărât a se arăta numai numărul lor, așa cum s-a făcut și pentru trupă, aceasta fiind și o măsură de egalitate față de toți aceia care și-au dat deopotrivă viața pentru Tron și Țară..."

Generalul (r) Mihail Schina, comandantul Diviziei I Cavalerie în timpul luptelor de la Oituz, a spus: „Sire, În fața acestui monument, să-mi fie îngăduit să aduc, personal, Majestății Voastre, expresiunea celui mai viu omagiu de iubire și devotament, iar în calitate de ultim foeș al acelora pe care îi slăvim astăzi, să îndeplinesc sfânta datorie, asigurând cu o vie emoțiune pe Majestatea Voastră că, dacă, în adevăr spiritele sunt nemuritoare, așa cum ne este ferma convingere, nu ne putem închipui o serbare de bucurie mai mare, decât aceea pe care o manifestează acum deasupra capetelor noastre acele umbre glorioase și eterne, atât de scumpe nouă, când văd în persoana Regelui Carol al II-lea Augusta ființă a aceluia pe care l-au cunoscut și învăluit într-o nețărmurită dragoste ca principe Moștenitor”.

Apoi, adresându-se întregii asistențe, a continuat: „...Acest monument ridicat în slava vitejilor Diviziei I Cavalerie, deși încet și mut, l-auzim totuși cu glasul puternic al poruncii divine, care zguduie toate fibrele inimii și nu îngăduie șovăiala,

1. Delegații ai foștilor luptători defilând în fața regelui Carol al II-lea, având în frunte un grup de studenți bucovineni din Societatea „Arcașii lui Dragoș-Vodă”
2. Aspect inedit de la inaugurarea monumentului
3. Monumentul de la Oituz înconjurat de publicul prezent la serbarea din 19 septembrie 1931.

chemând la picioarele lui pe Rege, șefi, camarazi și popor.

Un poet a spus, cândva, că oasele celor căzuți pe câmpul de luptă pentru apărarea patriei sunt fluerile sfinte ce la hotar păzesc... Da, această frază nu este simplă formă poetică a unei imaginațiuni geniale, ci ea pornește dintr-un cuget de adâncă psihologie, deoarece atunci când vântul primejdiei adie la hotare, cine însuflețește masele? Cine ridică poporul ca un singur om într-un gând și o simțire? Cine alimentează avântul național al neamului, decât viteji din veacurile trecute?

Ostașii Diviziei I Cavalerie, în războiul de întregire a neamului, au presărat oasele lor întărind de-a lungul vechilor hotare ale României Mici de la munți... până aci la Târgu Ocna, în Nordul Moldovei și, apoi, le-au înșirat ca stâlpi de hotare noi și vecinice ale României Mari, cutreerând malurile Nistrului și ale Tisei. Puține sunt colțurile de frontieră ale țării întregite, pe care aceștia să nu le fi stropit cu sângele lor.

Această neadormită veghe, această sângeroasă colindă a hotarelor, această bătătorire cu copitele cailor lor în lung și în larg a pământului strămoșesc, este și va fi pururea caracteristica simbolică a cavaleriei. De aceea, calul, acest atât de nobil animal, atât de înțelegător și generos capriciilor omului, își are locul de recunoștință eternă pe acest soclu de granit. Calul a fost, este și va fi întotdeauna acel factor viu indispensabil pentru a da ostașului, printr-un contact strâns și continuu, educația desăvârșită de avânt și curaj militar.

Divizia I Cavalerie, găsindu-se în marș de la frontul Siretului spre Gura Humorului, ajunsă lângă Bacău, a fost oprită din itinerariul ei și chemată în ajutorul unităților de infanterie ce se găseau pe aceste dealuri, într-un moment de grea cumpănă. Prin al 4-lea marș de noapte, ajunge dimineața la Onești, descalică și înaintează pe jos spre aceste dealuri, luptând aproape fără răgaz trei zile continuu, cu vitejie

Mareșalul Alexandru Averescu (în centru), având în dreapta sa pe gl. Schina, gl. Manu, sculptorul Varo, iar în stânga pe gl. Moruzzi — inspectorul general al Cavaleriei, gl. Ilasievici – mareșalul Palatului, primul-ministru Nicolae Iorga, gl. Prodan ș.a.

cunoscută și cu rezultatele pe care istoria le înscriseră.

Calul, care din goana lui a depus călărețul pe pământ, dacă l-a lăsat să meargă singur la luptă pe jos, mulțumindu-se numai să necheze după el, i-a transmis însă elanul și temeritatea lui, făcându-l să pună aci, pe aceste dealuri, cheia de boltă care încoronează operațiunile și jertfele Diviziei I Cavalerie.

Cu o pioasă evlavie, reamintim cuvintele rostite de Marele și Nemuritorul Rege Ferdinand I: Coșna va fi una din paginile glorioase și nemuritoare ale cavaleriei române.

Iată rațiunea care a impus ridicarea monumentului Diviziei I Cavalerie aci la Grozești, pentru slăvirea de veci a eroilor ei căzuți pe aceste dealuri, pe munții Coți, la Robănești, pe malurile Dunării, Siretului, Nistrului și Tisei până la porțile Budapestei.

Aducând omagiul afectuoasei noastre admirațiuni memoriei vitejilor ce au luptat sub cutele drapelelor Diviziei I Cavalerie, ne închinăm cu o

zmerenie și vie emoțiune în fața acestui monument, care eternizează jertfa vieții lor și opera înfăptuită de ei.

Iar lor le aducem o caldă și dulce mângâiere, dovedindu-le prin actul ce săvârșim astăzi, că nici Regele, prin Augusta Sa Prezență, nici șefii, nici camarazii, nici guvernul, nici țara întregă nu-i vor uita niciodată!

Generalul Constantin Bălăcescu, cel care deținea – la acea dată – comanda Diviziei I Cavalerie, s-a simțit dator a face o incursiune în istoria luptelor de la Oituz, aducând în amintirea celor prezenți, încă o dată, faptele de vitejie ale Diviziei I Cavalerie care, alături de celelalte trupe implicate în bătăliile acestui front, a reușit să stăvilească înaintarea vrăjmașului, cu prețul a numeroase vieți ostășești. El și-a încheiat discursul astfel: „În goana vieții, serbările sunt clipe de reculegere sufletească. În această clipă de praznic românesc, gândul se ridică în lumea duhurilor celor jertfiți pe altarul idealului întregirii neamului, ca un

prinos de recunoștință, monumentul acesta fiind mărturie scrisă a vitejiei lor.

Binecuvântată să fie în veci de veci pomenirea acelor eroi anonimi și cunoscuți, a căror oase putrezesc pe aceste meleaguri și a căror suflete plutesc prin aceste văzduhuri, având în fruntea lor pe înțeleptul și viteazul făuritor a României Mari, care și-a înscris cuvintele de foc în cartea vieții românești, numele nemuritorului și gloriosului nostru Rege Ferdinand I.

Din slăvile lui eterne, o poruncă străjuiește în granitul acestui monument: poruncă dată celor vii să păstreze moștenirea, întărind-o prin virtuți și fapte alese..."

În cuvântul său, primarul comunei Grozești, Chiriac Dragomir, a dat asigurări că monumentul va fi, de acum înainte, reperul comunei în fruntea căreia se află: *Majestate, Făgăduim solemn că vom păstra acest monument așa cum păstrăm în suflete mândria de a fi români. El va fi îngrijit și de Doamna General Elena Grigorescu, cunoscută prin faptele ei patriotice și naționale. Căci prin însuși faptul că monumentul se află pe proprietatea D-sale, obligațiunea de a îngriji de buna lui păstrare și de a da tuturor posibilitatea de a fi o școală pentru generații îi revine și Doamnei ca o nobilă datorie.*

Făgăduim ca la zile mari să aducem poporul cu școala și copiii noștri, ca în momente de nepătrunsă reculegere, inimile noastre să bată de căldura iubirei de Rege, Neam și Țară.

Încredințez aceasta nu numai ca primar al Comunei Oituz, dar și ca fost ofițer în război, martor ocular al luptelor de la Oituz, sub comanda gloriosului general Eremia Grigorescu și a Domnului Mareșal Averescu, ca Președinte al Ligii Culturale Secțiunea Oituz, cât și în calitatea mea de învățător care am cultivat idealul național de libertate și întregire timp de 35 de ani!

Ne legăm, Majestate, ca faptele de arme săvârșite acum 14 ani pe aceste meleaguri, sub glorioasa Domnie a

Marelui Rege Ferdinand I cel Loial – ilustrul nostru părinte, făuritorul întregitei României – să fie cinstite și glorificate de generațiile ce vor urma, cu via credință că opera predecesorilor va fi întărită și sporită sub Domnia Majestății Voastre, îngerul păzitor al țării și al întregului neam românesc.

Noi cei mai bătrâni care am simțit fiorii războiului vom spune, cu limbă de moarte urmașilor noștri, că numai prin muncă plină de râvnă și devotament către Rege, Neam și Țară, va propăși scumpa noastră Românie. Vom face, pe altarul vremii ca faptele trecutului glorios să fie chezașia viitorului.

Și pe piatra suferinței din trecătoarea Oituzului, timpul va adânci spre nemuirea neamului, rugămintea spartană: «Trecătorule, când vei trece prin aceste locuri sfinte, oprește-te o clipă de reculegere și ducându-te în țară, spune fraților și părinților noștri că țara nu va pieri niciodată cât timp în vinele lor va svâcni sângele nostru».

Să trăiți Majestate!
Trăiască Divizia I Cavalerie!
Trăiască Armata Română!
Trăiască România, Ura!

*

Tuturor le-a răspuns Regele: Monumentul eroilor este o amintire a gloriei Diviziei I Cavalerie și nu este altceva decât un altar ridicat în amintirea zilelor de glorie ale oștirii noastre. Această piatră va arăta generațiilor viitoare, că pe aceste locuri cavaleria a știut în zile grele să lupte cot la cot cu aceeași vitejie și aceeași pricepere ca și infanteria. Paginile ce le-a scris Divizia I Cavalerie în întregirea neamului sunt pagini nemuritoare. Acest monument este ridicat aici la gura Oituzului pentru întregirea neamului românesc, el înseamnă piatra de rezistență a neamului nostru, care a învins împotriva tuturor dificultăților, fie ele morale sau materiale. Neamul nostru va ști să reziste întotdeauna și să biruie. Acele sute de mii de morți,

Generalul Schina și generalul Romulus Scărișoreanu, inițiatorii și susținătorii ridicării monumentului

care au căzut pentru întregirea unui singur gând, sub același drapel și aceeași coroană, trebuie să fie veșnic în mintea noastră. Să se știe că nimeni nu va putea să spargă vreodată fie aci, fie aiurea, ceea ce ei au înfăptuit. Cu acest gând, ridicăm prinosul nostru pentru aceia care au știut să rămână veșnic pilda generațiilor ce vor veni.

La finalul cuvântării regale, în viile urale și aplauze ale asistenței, armata română a adus onorul cavaleriștilor, prin defilarea trupelor prezente în fața memorialului.

*

Serbarea a continuat cu un banchet, desfășurat pe ruinele Castelului Negroponte.

În cadrul acestuia, mareșalul Alexandru Averescu a ținut următorul toast:

Ca cel mai mare în etate dintre prezenți, îmi revine dreptul de a închina paharul în sănătatea șefului nostru suprem, a M.S. Regelui.

Acest avantaj prețios oricui și întotdeauna are pentru mine, Sire, în momentul de față, o valoare excepțională. Serbarea pioasă la care am asistat a răscolit, desigur, în toți acei cari au stat sub focul dușman, în această parte a frontului, amintiri neșterse a unor emoțiuni zguduitoare.

Am cunoscut aici durerea deprimantă a înfrângerii și tot felul de suferințe, care păreau că ne duc iremediabil în brațele ucigătoare ale pieirii. Am cunoscut însă și frigurile îmbătătoare ale victoriei. Dar, am cunoscut, imediat după aceea, chinurile perspectivei unui dezastru definitiv.

Piepturile bravilor noștri soldați au știut aici și la Mărășești să oprească furtuna. Toți și Majestatea Ta ca tânăr prinț, foarte des în mijlocul nostru, am trăit laolaltă acele zile mistuitoare; cu toții am putut să ne dăm seama și de grozăviile unor lupte titanice și de calitățile războinice ale voinicilor noștri soldați. Firesc este însă, ca acel care avea conducerea lor să le urmărească mișcările și zbuciumările cu un mai viu interes și cu o emoțiune cu atât

mai puternică, cu cât se impunea să fie cu multă grijă tănuț. Cavalerist din copilărie, oricine își poate imagina cât de mare a fost bucuria, ași putea zice mândria mea, când în momentele cele mai critice arma în care mi-am petrecut un lung șir de ani, a putut să contribuie, atât de glorios, la evitarea unui dezastru de mulți crezut sigur. Onoare ei!

SIRE!

Un moment de reculegere pioasă în fața imaginii sfinte a celor căzuți...

Un larg tribut de recunoștință supraviețuitorilor.

În numele și onora și altora, fostul lor comandant și tovarăș de luptă ridică paharul în sănătatea Majestății Tale, și este fericit că o poate asigura, din convingere nestrămutată, că deviza „Pe aici nu se trece!” care s-a pronunțat pentru întâia oară în această vale, va fi întotdeauna deviza întregii armate, ori unde se va găsi ea de strajă pentru siguranța scumpei noastre Patrii.

TRĂIASCĂ REGELE!

*

Din nou, a răspuns regele Carol al II-lea: *Mulțumesc pentru cuvintele ce a-ți exprimat în numele celor care au înscris pagini de glorie în istoria noastră.*

Repet, că, pentru mine rămâne aceasta un loc de simbol al neamului nostru, simbolul dărzenei românești. Noi suntem un neam de rezistență. Aș dori ca aci și mai ales ca aceste ruine ce avem în față, să reamintească timpurile de mare restrițe și de mare glorie, pe care le retrăiesc, când am fost alături de Generalul Grigorescu, ostașul dărz și neînfricat, dar care a știut să comande Divizia sa de Fier și să o facă să oprească puhoiul inamic, înscriind, pentru totdeauna, „Pe aici nu se trece!”. Exemplul celor care în 1916 au înscris în bravura lor „Pe aici nu se trece!” a fost urmat cu cel mai mare curaj și virtute de Divizia I Cavalerie, ale cărei fapte sărbătorim azi și care rămân gloria acestei arme.

Amintirea celor multe mii de morți căzuți sub același drapel și aceeași

coroană, va să fie veșnic în mintea și inima noastră, ca nimeni să nu poată sparge ceea ce ei au înfăptuit.

Uniți în același gând, să ridicăm prinosul acelor ce au știut să se sacrifice și să rămână pilda generațiilor ce vor să vină.

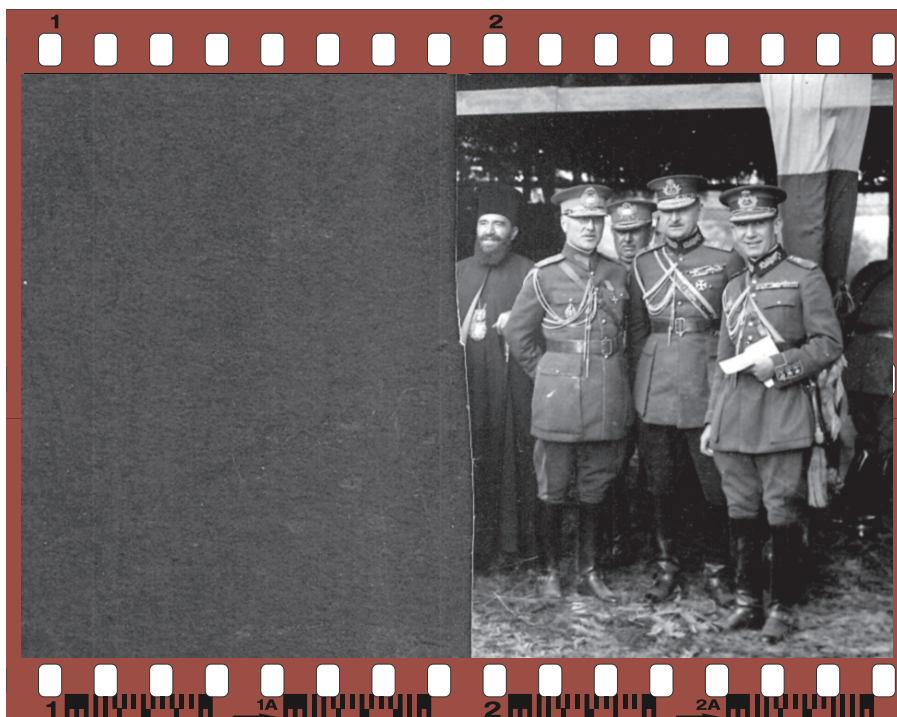
În acea atmosferă înălțătoare, regele Carol al II-lea a decorat cu Ordinul „Meritul Cultural” pe sculptorul Ionescu Varo, autorul monumentului.

Acte incalificabile

Suntem obișnuiți, de regulă, să redăm, în astfel de momente omagiale, doar partea frumoasă a lucrurilor. Contrariată însă de faptul că tot mai des se întâmplă, în zilele noastre, să întâlnim acte de profanare nu numai a operelor comemorative de război, ci și a simbolurilor noastre naționale, am considerat că trebuie să pornim de undeva, cumva, în încercarea de a sensibiliza, pe cât posibil, decidenții, specialiștii, publicul larg, pentru a avea mai mult respect și responsabilitate pentru moștenirea sacră ce ne-au lăsat-o înaintașii, în orice formă de manifestare s-ar afla aceasta.

Cititorii și toți cei care vor avea ocazia să admire, la fața locului, Monumentul de la Oituz trebuie să știe că și această operă a avut de suferit de-a lungul vremii. Este vorba de o mutilare arhitectonică incalificabilă.

Iată, față în față, imaginea monumentului, așa cum arăta el la inaugurare, în 1931, și imaginea din zilele noastre. Se poate observa cu ușurință că, în plan frontal, monumentului actual îi lipsește – începând de la bază – acel aranjament cu sabie, frunze de stejar etc., placa de marmură roz, care era deasupra stemei regale; ceva mai sus, lipsește medalionul în care era reprezentată familia regală, de la baza căruia a și fost ciuntit monumentul,

Această imagine a fost ruptă. În integralitatea sa reprezenta pe regele Carol al II-lea, alături de fiul său, Mihai, decorând pe sculptorul Varo, înconjuurați fiind de: col. adj. Grigorescu, gl. Ilasievici — mareșalul Palatului, gl. Bălăcescu C. — comandantul Diviziei I Cavalerie, gl. Samsonovici — șeful M.St.M., I.P.S.S. Episcopul Triteanu, Giurea Negrilești — prefectul Bacăului.

nemaifiind atât de falnic ca altădată.

Rămâne de datoria oficialităților locale și nu numai să analizeze posibilitățile de restaurare a monumentului, așa încât cinstirea eroilor cavaleriști să fie în continuare deplină și să ofere, poate, un exemplu celor de azi despre necesitatea păstrării nealterate a acestor pietre sfinte de venerare a eroismului românesc.

Fotografiile de la inaugurarea Monumentului provin în întregime din arhiva Muzeului Militar Național. Din păcate, datorită unor așa-zisi cercetători, nu putem vedea în întregime această imagine acum, nici altele, pentru că unele fotografii și îndeosebi cele care-l reprezentau pe regele Carol al II-lea au fost secționare. Sunt oameni care nu știu ce înseamnă istoria și respectul pentru ea, precum și pentru aceia care s-au străduit, cine știe în ce condiții, să o alcătuiască.

Albumul din care am preluat

imaginile prezentate în aceste pagini a fost realizat chiar în 1931, de către G. Avramovici, artist decorator, și de adm. lt. G. Dinuț, ambii din Comandamentul Diviziei I Cavalerie Arad. Nu ne rămâne decât să ne exprimăm, peste timp, recunoștința pentru munca lor, și, totodată, profundul regret pentru aceste pierderi documentare iremediabile.

De asemenea, suntem recunoscători memoriei celor care ne-au lăsat înscrise mărturiile

Bibliografie

Arhiva Muzeului Militar Național „Regele Ferdinand I”:

Album *Inaugurarea Monumentului de la Oituz al Diviziei I Cavalerie, 19.IX.1931*, realizat de: G. Avramovici, artist decorator și adm. lt. G. Dinuț, din Comandamentul Diviziei I Cavalerie Arad. Colecția „Albume”.

Dezvelirea Monumentului Comemorativ de la Grozești al eroilor Diviziei I-a Cavalerie (din cuvântarea gl. C. Bălăcescu, la inaugurarea monumentului, din 19 septembrie 1931), în „România Eroică”, nr. 8-9, august-octombrie 1931, pag. 7-17. Colecția „Periodice”.

Divizia I Cavalerie – Statul Major, *Oituz 1917. Luptele Div. I Cavalerie și Brigăzii 2 Călărași*, Biblioteca Școlii Speciale de Cavalerie Nr. 2, Tiparul Cavaleriei Sibiu (1931). Colecția „Carte Curentă”. ■

desfășurării serbării de inaugurare a Monumentului de la Oituz, pe care am încercat a le reda cât mai fidel, în ideea de a înțelege, mai bine, spiritul ce anima oamenii vremurilor trecute, făuritori ai României Mari.

Aduc mulțumirile mele și colegelor Manole Teodora și Carla-Ana Duță, precum și colegului Gabriel Gheorghe, pentru sprijinul acordat (selectare materiale, scanări) în vederea realizării celor prezentate.

În încheierea încercării mele de a reda publicului larg un crâmpeli din mărturiile eroismului ostașilor români, din istoria primului război mondial, nu pot să nu remarc marea dăruire și simplitatea cu care eroii români au știut să-și împlinească misiunea sacră a străbunilor noștri, care, generații de-a rândul au luptat și au murit având un singur ideal: apărarea gliei străbune și asigurarea continuității neamului românesc. Fără jertfa lor supremă, nu ne-am mai fi putut identifica astăzi, ca popor distinct, în marea familie a popoarelor europene și a lumii chiar, cu tradițiile și istoria noastră, cu tot ceea ce ne caracterizează ca națiune. De aceea, consider că avem marea datorie de a păstra și duce, pe mai departe, spiritul sacru ce a animat ca o făclie aceste suflete jertfelnice, pentru că este un mod de a ne face datoria față de ei și față de Țara ce ne-au lăsat-o moștenire.

Românul iartă, dar nu uită!

Crimele de la

PALOȘ-ARDEAL

De aproape 2000 de ani, locuitorii satului Paloș, așezat la marginea de nord a ținutului Brașovului, au păstrat cu sfințenie, din generație în generație, limba, portul și obiceiurile românești și religia creștin-ortodoxă.

Legenda spune că dacul care a întemeiat așezarea s-ar fi numit Clai Gurie și că feciorul și ginerele său au participat în anul 101 la primul război dintre daci și romani; mai apoi, în anul 106, unul din tinerii satului ar fi murit alături de Decebal în luptele pentru apărarea Sarmizegetusei, fiind considerat, astăzi, drept primul eroul al Paloșului din toate timpurile.

De-a lungul istoriei lor zbuciumate, pălășenii și-au apărat cu strășnicie ființa românească, plătind cu grele jertfe.

O pagină însângerată din istoria acestei liniștite localități s-a scris acum 161 de ani. Era în ziua de 18 februarie 1849. O companie de husari comandată de un căpitan a năvălit asupra locuințelor românilor din sat și au ridicat 21 de săteni, pe care i-au dus în fața primăriei. Unii dintre săteni participaseră la Adunarea

de pe Câmpia Libertății de la Blaj, unde ceruseră desființarea iobăgiei, recunoașterea drepturilor românilor transilvăneni și unde strigaseră cu toți românii, „Noi vrem să ne unim cu Țara!” Husarii i-au legat cu lanțuri de mâini și de picioare și, fără să le dea vreo explicație sau să le asculte protestele, au încălecat pe cai și i-au târât prin zăpadă și ger până într-un loc din Munții Ciucului. Aici, fără nicio judecată, i-au împușcat pe toți, le-au luat încălțăminte și îmbrăcăminte și au plecat.

Singurul martor al înfricoșătorului masacru a fost preotul Ion Ghiaja. Când husarii au năvălit în casa parohială, preotul se afla la căpătâiul unui bolnav, pentru ultima împărtașanie. După ce husarii au plecat din sat, părintele a încălecat pe cal și, pe căi lăturalnice, a urmărit convoiul, în care se afla și învățătorul David Toma, până la locul crimei. Cucernicul părinte, ajutat de câțiva români, a încărcat trupurile martirilor în căruțe, le-a dus în sat și le-a făcut slujba de înmormântare după legea creștinească.

Din cei 21 de săteni, doar doi,

deși răniți, au rămas pentru scurt timp în viață: Gheorghe Bârlea, care a fost salvat de prietenii lui din satul Petecu, și Ion Samoilă, care, rănit ușor, s-a prefăcut mort și, după plecarea husarilor, a luat-o spre casă, dezbrăcat și desculț, prin zăpadă și viscol, ocolind așezările ungurești. A stat ascuns la Paloș, dar la scurt timp a murit.

Masacrul de la Paloș a fost cercetat de Gheorghe Lascu, urmaș al unuia din cei uciși de husari. Despre această crimă odioasă a scris și Gheorghe Acsinteanu în ziarul *Vremea* din 27 iunie 1937. În 1998, revista „Fiii satului Paloș-Ardeal”, nr. 7, a publicat numele martirilor români. Numele sătenilor uciși în acea cumplită zi de iarnă sunt trecut și în registrul de morți al Parohiei ortodoxe din Paloș. Pe o placă comemorativă, din marmură neagră, așezată pe fațada Căminului Cultural din Paloș, urmașii urmașilor celor asasinați au scris:

În memoria celor 21 de martiri împușcați de husari la 18 februarie 1849 în Munții Ciucului

**Albu Dumitru
Andrei Gheorghe
Babeț Nicolae
Bârlea Gheorghe
David Petre
Dima Andrei
Forsea David
Forsea Ioan
Grapă Teodor
Groapă Iacob
Lascu Filip
Marian Vasile
Nedăr Gheorghe
Petre Ion
Pitic Ion
Romaniță David
Samoilă Ion
Stanciu Vasile
Stănuț Ion
Sică Ilie
Învățător Toma David**

Semn de cinstire adus de către pălășenii de aici și de pretutindeni 1998 ■

**Colonel (ret.) Dumitru STRATANOV
Brașov**

Biserica monumentală construită în 1882.

Închinare eroilor noștri din Republica Moldova

Nu știu alții cum sunt, vorba marelui nostru povestitor Ion Creangă, dar eu când trec Prutul, la frații noștri moldoveni, mă simt ca la mine acasă. Și cum să nu-mi tresalte inima de emoție când știu că satul meu natal, Valea Siliștei, din județul Vaslui, se află la o aruncătură de băț de apa Prutului. Am copilărit lângă malurile Prutului și am tânjit mereu să mă scald în apele lui și să trec dincolo, în Basarabia noastră. Abia după 1989, mi s-a împlinit visul. În calitate de vicepreședinte al Asociației Naționale "Cultul Eroilor" am participat la diferite acțiuni de cinstire a eroilor români căzuți pe aceste meleaguri.

Mă bucur sincer că Oficiul Național

pentru Cultul Eroilor, în colaborare cu oficialitățile locale, a reușit să reamenajeze câteva cimitire ale eroilor români și să ridice monumente și troițe întru cinstirea jertfei lor. Dintre toate, m-aș referi, în cele ce urmează, la Troița de pe Dealul Epureni și la Cimitirul Eroilor din Cania, a căror poveste a început în anii celui de-al doilea război mondial.

Troița Eroilor de pe dealul Epureni a fost ridicată pentru prima dată în 1943 din fondurile ofițerilor Regimentului 12 Infanterie "Cantemir" din Bârlad, în amintirea militarilor din unitate căzuți în aceste locuri în luptele din iulie 1941. Zidită pe un soclu de beton, a

fost construită din fier, cu ornamente, iar acoperișul a fost placat cu aramă. Inaugurarea și sfințirea s-au făcut la 11 iulie 1943, evenimentul fiind prezidat de generalul de Corp de Armată Nicolae Dăscălescu, Cavaler al Ordinului "Mihai Viteazul", care, în anul 1941 comanda Divizia 21 Infanterie Galați și a luptat pentru eliberarea acestei zone.

În cimitirul civil din localitatea Cania a fost amenajată o Parcelă de Onoare Românească, formată din cinci gropi comune, din care una de mari dimensiuni (aproape 25m), cu 904 eroi, și alte patru mai mici în care au fost înhumați 12 ofițeri (câte 3-4

Cimitirul din Cania

într-un mormânt). Din cei 916 militari înhumați, doar 114 au fost identificați. Ei au făcut parte din Regimentele 1, 2 și 6 Vânători (Infanterie) subordonate Diviziei 1 Gardă București, 12 Infanterie "Cantemir", Bârlad, subordonat Diviziei 21 Infanterie Galați, și 30 Artilerie Chișinău, mutat la Galați în luna iulie 1940, după răpirea Basarabiei de către Uniunea Sovietică, în urma Notelor Ultimative din 26-28 iunie 1940.

După război, parcela și troița s-au deteriorat treptat, menținându-se în cimitir câteva cruci, iar troița de pe Dealul Epureni a dispărut aproape în întregime, doar soclul a rezistat vitregiilor și vremurilor.

Din anul 1991, când Republica Moldova și-a dobândit independența, guvernării săi (e drept, nu toți!) au socotit că este în firea noastră de buni creștini să ne cinstim morții căzuți la datorie, pentru glia strămoșească. Această deschidere omenească, i-aș

spune, a făcut posibilă ridicarea, în cimitirul Cania, a unei troițe din lemn, donată de Grigore Caraza, cetățean american de origine română. Troița a fost sfințită la 5 iunie 2006.

Acum doi ani am fost martor la sfințirea celor două opere comemorative de război, care, prin grija Oficiului Național Cultul Eroilor (pe atunci condus de dr. Cristian Scarlat) și cu sprijinul organelor locale, au căpătat o nouă înfățișare. Alături de confracții mei, coloneii (r) Puiu Cujbă, Valeriu Severin, Nicolae Moise, de preotul Nicolae Ilie, profesoara Ancuța Ilie și tehnicianul Doru Miron – care am reprezentat delegația Asociației Naționale "Cultul Eroilor" din România – m-am bucurat să văd sute de români adunați să-și venereze eroii. I-am ascultat cu smerenie, aș putea zice, pe Vitalie Marinuță, reprezentantul Ministerului Apărării al Republicii Moldova, pe consilierul Radu Cozma,

reprezentantul Ministerului de Externe al României, pe Andrei Malașevschi, președintele Consiliului Raional Cantemir, și pe I.P.S. Petru, Mitropolit al Bisericii Ortodoxe din Basarabia și exharc al Plaiurilor, pe primarul comunei Cania, Constantin Mihelis, pe profesoara Natalia Sauciu, directorul Liceului "Ion Creangă" din aceeași localitate, pe generalul locotenent Ion Oprișor, consilier al președintelui României, care, împreună cu Viaceslav Ioniță, deputat în Parlamentul Republicii Moldova, au dezvelit troița, pe frontispiciul căreia stă scris: "În memoria vitejilor căzuți în războiul sfânt din 1941".

Din vorbele lor am înțeles – și sper că nu am fost singurul – că sufletul românesc nu piere, că el își caută dăinuirea și tăria în unitatea noastră. Mi s-a umplut inima de bucurie ascultând, în acordurile Fanfarei armatei, din Chișinău, Imnul României și al Republicii Moldova, cândva un singur imn: *Deșteaptă-te, române!* (după cum se știe, din 1994, Republica Moldova a renunțat la imnul *Deșteaptă-te române!*). Mi-am făcut semnul crucii și am spus cu glas tare "Doamne, ajută-i pe români!", când soborul de preoți din Republica Moldova și din România, condus de I.P.S. Petru, Mitropolitul Bisericii Ortodoxe Române din Basarabia, a oficiat slujba de pomenire și cinstire a eroilor. I-am ascultat cu tot dragul pe copiii de la Liceul "Ion Creangă" din Cania, conduși de directoarea Natalia Salciu, și pe elevii școlilor gimnaziale din Tonceni și Cania, îndrumați de profesorii Ana Topală, Victor Topală și Nucă Lilia, cântând, în dulcele grai moldovenesc, cântecele noastre minunate.

Mi-a fost dat, iată, să văd, din nou, coroane de flori la monumentele și mormintele eroilor! Și când te gândești că, ani de-a rândul, acești eroi au fost uitați, ignorați, interziși! ■

Col.(r) Constantin CHIPER
vicepreședinte al Asociației
Naționale "Cultul Eroilor"

Troița de pe dealul Epureni

Salvele memoriei, la Medgidia!

Participanți la întâlnirea de la Medgidia într-un instantaneu de familie

În cazarma fostului Regiment 13 Artilerie, din garnizoana Medgidia, a avut loc tradiționala întrunire a artileriștilor dobrogeni, eveniment care se desfășoară în fiecare an, în luna noiembrie, imediat după Ziua Artileriei (10 noiembrie). Anul acesta, ziua aleasă a fost 19 noiembrie. Inițiativa aparține ofițerilor de artilerie din garnizoanele dobrogene, în marea lor majoritate provenind din cadrele care au activat în fostul Regiment 13 Artilerie. În prezent, cazarma găzduiește Batalionul 345 Artilerie, care face parte din structurile Brigăzii 9 Mecanizate "Mărășești" din Constanța. Ce păcat, însă, că am ajuns să vorbim la timpul trecut despre regimentele de artilerie!

La întâlnire a participat și comandantul Brigăzii, general de brigadă doctor Vasile Hermeneanu, care a ținut să-i salute pe ofițerii și subofițerii artileriști în rezervă și în retragere și să-i asigure că tradițiile armei artilerie sunt pe mâini bune. Colonelul Florin Pacleanu, comandantul batalionului, a făcut la modul superlativ oficiile de

gazdă, domnia sa prezentându-le invitaților tehnica de artilerie din dotare, special pregătită și dispusă pe ateliere pe platoul cazarmii. Dintre comandanții Regimentului 13 artilerie au fost prezenți generalii de brigadă (r) Nicolae Gavrilă și Gheorghe Boruga, și colonelul (r) Iamandi Bogos. Printre invitați s-a aflat și generalul de brigadă

în retragere Petre Stoica, fost ofițer în Statul major al regimentului, în prezent președintele Asociației Naționale "Cultul Eroilor". Din partea oficialităților locale a onorat evenimentul Primarul orașului Medgidia, domnul Marian Iordache.

Partea a doua, dacă se poate spune așa, a acestei emoționante întâlniri s-a desfășurat la Cercul Militar din garnizoană, unde, în atmosfera specifică revederilor, foștii artileriști au pus tunurile memoriei în bătaie și au dat frâu liber amintirilor și evocărilor. Personal, am fost plăcut impresionat de modul în care locotenentul în rezervă Traian Nichita a știut – cu mijloace financiare mai mult decât modeste – să organizeze sediul Filialei Medgidia a Asociației Naționale "Cultul Eroilor", al cărei președinte este, și să evoce, într-o expoziție de fotografii, pagini eroice din istoria acestor meleaguri.

Mulțumirile tuturor pentru buna desfășurare a acestei întâlniri de suflet se cuvin adresate fostului șef de stat major, general de brigadă (r) Oscar Beneș, omul care a reușit să imprime distincție și prestață unei acțiuni la care artileriștii vin cu dragoste și plăcere. ■

**Colonel (r) dr. ing.
Nicolae MĂRUNȚELU**

Traian Nichita, președintele Filialei Cultul Eroilor Medgidia

IAȘI

La 11 noiembrie 2010 s-au împlinit 92 de ani de la semnarea armistițiului care a condus la încheierea primei conflagrații mondiale. În această zi, Franța a adus un omagiu celor care au luptat în război. Pentru a pune în evidență rolul orașului Iași în istoria comună a celor două țări, Excelența Sa Henri Paul, ambasadorul Franței în România, a participat la două ceremonii de comemorare: la Monumentul Eroilor Francezi din Cimitirul Eternitatea și la statuia generalului Henri Mathias Berthelot din preajma Teatrului Național „Vasile Alecsandri”.

După intonarea Imnurilor de stat ale celor două țări, de către fanfara militară, Excelența Sa Henri Paul a vorbit despre semnificația evenimentului: *„Încă din iarna anului 1916/1917 orașul Iași a devenit locul simbol al rezistenței naționale prin strămutarea capitalei de la București la Iași... Ca șef al misiunii militare franceze, generalul Henri Mathias Berthelot (1861-1931) a contribuit la reorganizarea armatei române în primăvara anului 1917. În luna octombrie 1922, Franța a fost țara care a transmis recunoștință Iașului și oamenilor săi, prin decorarea cu distincția Crucea de Război a Franței. Cel care a înmănat prețioasa distincție*

Comemorarea eroilor francezi

a fost marele prieten al Iașului din vremea războiului, generalul Berthelot (reprezentantul Franței în capitala României de atunci – Iași), trimisul Guvernului francez cu această ocazie. În cuvântul său, generalul Berthelot a subliniat în cuvinte elogioase că „Viața rezervă compensații miraculoase popoarelor și oamenilor care știu să

Aspecte de la comemorarea eroilor francezi

le merite... Iașul pentru mine, pentru Franța, este simbolul însuși al României, vatra unde flacăra română, cu tot vântul și furtuna, a continuat să ardă și să reîncălzească inimile.”

În memoria celebrului general și a francezilor care și-au pierdut viața în timpul Primului Război Mondial au fost depuse coroane de flori din partea Ambasadei Franței în România, a Centrului Cultural Francez din Iași, a Administrației Publice Locale, Garnizoanei Iași, Asociațiilor Veteranilor și Cultului Eroilor, Filiala Iași. La eveniment a participat și locotenent-colonel Doru Pogoreanu din comandamentul Bg 15 Mc Iași, absolvent al Colegiului Militar Interarme de Apărare (Collège Interarmée de Defense), promoția 16 - Mareșal Foch 2008-2009.

Francezi și români în marele război - Misiunea generalului Berthelot, un film de Marcela Feraru, a fost prezentat școlilor ieșene de către Asociația Națională „Cultul Eroilor” Filiala Județul Iași, împreună cu lt. col. Doru Pogoreanu, care ne-a sprijinit în cadrul acțiunilor de sădare la tână generație a respectului și prețuirii înaintașilor care s-au jertfit pentru apărarea gliei străbune.

La ceremoniile de comemorare a eroilor francezi au participat Excelența Sa Henri Paul, ambasadorul Franței în România; locotenent-colonel Thierry Le Guillou, atașatul militar francez; José-Maria Queiros, Directorul Centrului Cultural Francez Iași; Dragomir Sava Tomașevschi, prefectul județului Iași; Constantin Simirad, președintele Consiliului Județean Iași; Romeo Olteanu, viceprimar; colonel Vasile Roman, comandantul Garnizoanei Iași; colonel dr. Cezar Cobuz, comandantul Centrului Militar Zonal Iași; General bg(r) Constantin Bucos, președintele Asociației Naționale a Veteranilor de Război, Filiala Iași; col(r) ing. Ioan Timofte, președintele Asociației Naționale „Cultul Eroilor” județul Iași, cadre militare în rezervă și retragere, profesori, elevi. ■

Colonel (r) ing. Ioan TIMOFTE

SIBIU

Prima subfilială „Cultul Eroilor” din județ

Printre bătăliile din anii 1916-1917, cu rezonanță în epocă și peste timp, se înscrie și cea care s-a desfășurat în luna septembrie 1916 în zona Sibiu-Câineni, cu ramificații în localitățile din Mărginimea Sibiului – Orlat, Săliște, Fântânele (fost Cacova), precum și în alte locuri, unde stau mărturie, pentru a eterniza sacrificiul suprem al ostașului român, monumentele.

Un astfel de monument a fost ridicat în apropiere de Fântânele, pe dealul Augur, în memoria celor 75 de ostași din Regimentul 2 Vâlcea, care, sub comanda eroului sublocotenent de rezervă Vasile Godeanu, au căzut la datorie, fără a se preda dușmanului.

Filiala ANCE Sibiu a hotărât ca prima subfilială, purtând numele sublocotenentului erou Vasile Godeanu, să ia ființă în localitatea Fântânele. La conducerea acestei subfiliale se află colonelul (r) Nicolae Album, în calitate de președinte, și preotul Drăghici Alexandru, vicepreședinte. Membrii filialei au executat o serie de lucrări pentru reabilitarea Monumentului celor 75 de soldați din Regimentul 2 Vâlcea, și anume: defrișarea căilor de acces, îndepărtarea pomilor și a arbuștilor căzuți pe monument, amenajarea

zonei verzi și tăierea vegetației din preajmă, reparații și cosmetizări la unele elemente ale monumentului și troiței, care a fost ridicată de părintele Hârșan în anul 1991.

Toate materialele pentru aceste lucrări au fost transportate cu spatele și samarizate pe cai, întrucât în zonă, din cauza vegetației abundente și lipsei căilor de acces, transportul nu se putea face cu alte mijloace.

Alături de președintele și vicepreședintele subfilialei, la această activitate au participat enoriași și

cetățeni ai localității, printre care amintim: Beu Octavian, Parotă Coman, Parotă Bucur, Parotă Tică, Lupaș Ioan, Miclăuș Lucian, Covrig Ștefan, Cârnelă Aron, Parotă Marius, Arion Ionel, generație de cetățeni ai acestei localități care au în memorie faptele de vitejie ale ostașilor români din aceasta zonă, ca o legendă transmisă din generație în generație. ■

Colonel (r) Avram BOJAN
președintele Filialei Sibiu
„Cultul Eroilor”

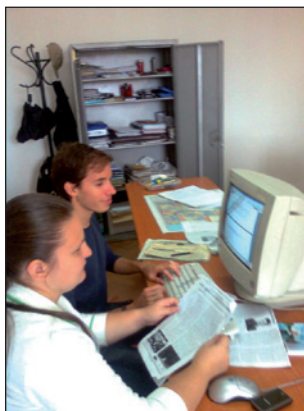
Studenți în practică la Filiala A.N.C.E. Sibiu

Filiala sibiană a Asociației Naționale „Cultul Eroilor” este în curs de revigorare, constituindu-și organele de conducere, precum și subfiliale în toate localitățile județului, la nivel de municipii, orașe și comune. Pentru înființarea de cercuri „Cultul Eroilor” în toate instituțiile de învățământ de pe raza județului, conducerea filialei, prin președintele său, domnul colonel (r) Avram Bojan, a solicitat sprijinul Facultății de Istorie și Patrimoniu „Nicolae Lupu”, din cadrul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu. Astfel, între aceste două instituții s-a încheiat un Parteneriat de colaborare. În baza acestui document, studenți de la facultatea amintită și-au desfășurat practica

de specialitate la sediul Filialei „Cultul Eroilor”, sediu aflat în incinta Cercului Militar Sibiu (Bulevardul Victoriei, nr. 3-5). Este un bun prilej pentru studenți de a cunoaște, în teren, operele comemorative de război, de a le fotografia și a le întocmi fișele documentare în vederea editării unui album, precum și a „Cărții de Aur” a filialei.

La această activitate au participat studenții Alexandra și Ecaterina Georgescu, Mihai Cotea, Iaciu Carmen și Cornel Moșneag, îndrumați de profesor universitar dr. Mihaela Grancea (șef de catedră) și de colonel (r) Avram Bojan, președintele Filialei Sibiu „Cultul Eroilor”. ■

Mihai COTEA, student

TULCEA

Monumente tulcene

În preajma Zilei Eroilor, Filiala Tulcea a ANCE a organizat în foaierul Teatrului „Jean Bart”, din localitate, o expoziție de fotografie cu tema *Monumente tulcene*. Expoziția s-a dorit a fi un prilej de a

evoca eroii tulceni căzuți pe câmpurile de luptă în Războiul de Independență din 1877 și în cele două războaie mondiale. Au fost expuse peste 70 de fotografii, realizate cu talent de profesorul Ionaș Popescu, reprezentând tot atâtea monumente aflate în localitățile din județ. Vernisajul a avut loc în prezența unui public numeros. Au luat cuvântul: locotenent-colonel (r) Vasile Stan, președintele filialei

județene „Cultul Eroilor”, profesoara Axinia Hoge, directorul Inspectoratului Județean pentru Cultură, Culte și Patrimoniu, profesor Iosif Colcer, profesor Ionaș Popescu și alții. Vorbitorii au evocat spiritul de jertfă și sacrificiu al înaintașilor, pentru ca noi, urmașii acestora, să ne bucurăm de integritate națională, suveranitate și libertate. ■

Locotenent-colonel (r) Vasile STAN

Neagu Djuvara:

Minciuna în istorie se întoarce împotriva ta ca un bumerang!

Din 1989, Neagu Djuvara locuiește într-un apartament din București, înconjurat de cărți și de câțiva dintre strămoșii săi, boieri valahi, care îl veghează din portretele aliniate pe pereți. S-a născut în 1916 la București. Tatăl său se trăgea din minoritatea valahă de la granița dintre Albania și Macedonia. În toamna lui 1917 se află cu mama și fratele său la Petrograd (Sankt Petersburg), în drum către Franța. Reușesc să plece cu ultimul tren care părăsește orașul aflat în fierbere. Izbucnise Revoluția bolșevică.

Neagu Djuvara a participat la Al Doilea Război Mondial, ca ofițer al armatei române, mai întâi la Odesa și, ceva mai târziu, în chip de curier și diplomat la Stockholm, unde l-a prins actul de la 23 august 1944. În 1947, sfătuit de mama sa, nu se mai întoarce la București, preferând exilul, la Paris. Mai târziu, când coloniile Franței și-au dobândit independența, a concurat pe un post de consilier în probleme externe al guvernului din republica Niger. Astfel a rămas în Africa 23 de ani. După căderea lui Ceaușescu, se reîntoarce acasă, în București – după o absență de 42 de ani! Se hotărăște să rămână aici pentru totdeauna și să se angajeze în democratizarea țării.

În prezent este dăruit cu totul scrisului.

- Domnule Neagu Djuvara, spuneți-ne, cum ați perceput, în tinerețe, pe vremea când erați în țară, manifestările de cinstire a eroilor?

- Între cele două războaie mondiale nu eram în țară decât pentru trei-patru luni, vara, pentru că am făcut și liceul, și facultatea în Franța. Nu prea am participat la viața oficială a țării, așa încât mărturia mea este cam șchioapă. Pot să vă spun, ca orfan de război, că m-am bucurat de unele mici avantaje care se acordau pentru martirii războiului. Tata a fost căpitan de geniu. După ce ieșise politehnician de înaltă clasă din Germania, a avut posturi civile importante. Când a început războiul, în 1914, a devenit directorul cimenteriei de la Comarnic, care fusese transformată în fabrică de război. A fost și subdirectorul armamentului pe armată, când am intrat și noi în război. Și pe urmă, săracul, a murit de gripă spaniolă în chiar ziua Armistițiului. Deci, eu și fratele meu am fost considerați orfani de război. Am impresia că se vorbea totuși foarte mult de cei care au murit pe front și făcuseră fapte mai deosebite. Eu aici risc să vă dau o părere nițel aparte și anume că mie nu-mi place când se exagerează. E bine să nu fie uitați foștii combatanți, mai cu seamă cei care s-au distins în mod deosebit, dar să nu se exagereze, așa cum s-a întâmplat la începutul celui de-al Doilea Război Mondial – la care eu am participat din prima zi, mai întâi ca elev-ofițer și apoi ca ofițer, dar regimentul meu a

fost atât de stricat în fața Odesei încât, după căderea acesteia, am fost aduși la București și a fost nevoie de doi ani ca să se refacă regimentul. În tot acest timp am fost instructor la recruți, la Regimentul 6 Mihai Viteazul.

- Ca istoric, cum priviți încercarea de a se da noțiunii de erou o anumită încărcătură politică, ideologică?

- În perioada comunistă a existat o adevărată tragedie când toți cei care și-au făcut datoria, nu ca voluntari, ci la ordinul țării, în războiul din Răsărit, au fost considerați niște vinovați. Povestește, de pildă, comandorul Tudor Greceanu, care a fost al treilea aviator cu victorii omologate în război, că după ce a venit în țară a fost arestat și a mâncat 16 ani de pușcărie. „Ce căutai acolo?” – l-au întrebat la interogatoriu. E ceva înfrorător. A existat în timpul regimului comunist un fel de pervertire a noțiunii de datorie și de eroism totalmente politic. Adică erai erou numai dacă erai comunist convins și ai făcut ceva pentru Partidul Comunist și pentru Uniunea Sovietică. Adevărul e că și după 1989 s-a căzut în excesul contrar prin fel de fel de manifestații care nu sunt la obiect. Eu cred că trebuie aleși cei pe care trebuie să-i prăznuim, care într-adevăr au făcut fapte eroice în trecutul nostru și în ultimele războaie – și sunt destui. Să ne oprim la personalitățile din trecutul cel mare, de pildă la felul cum a fost celebrat Ștefan cel Mare, la Putna, de către Ion Iliescu și

Adrian Năstase, în 2004. Îmi pare rău să fac politică aici, dar vreau să vă spun că nu a impresionat în bine. Prea s-a făcut pentru a trage spuza la ei, ca și cum ei sunt coborâtorii din marele Ștefan. A fost lipsit de modestie și de simplitate. N-a fost lăsat publicul credincios să intre în biserică, au intrat numai oficialitățile. De altfel, asta a iscat un scandal și din partea mitropolitului Pimen. Celebrarea oficială a marilor personaje istorice trebuie făcută cu înțelegere și delicatețe. Să ne amintim de faimosul vers al lui Eminescu: „Și deasupra tuturor va veni vreun mititel,/ Nu slăvindu-te pe tine, lustruindu-se pe el!” Și așa fac majoritatea politicianilor când vorbesc de un personaj istoric, așa învârtesc lucrurile încât să se arate ei măreți.

- Cum apreciați atitudinea tinerei generații față de eroi, de istorie, de trecut?

- Am impresia că tinerii nu se raportează la trecut cu interes. Și asta-i un fenomen european. Am trăit destul în Franța ca să-mi pot da seama că și acolo a pierit aproape cu desăvârșire sentimentul de mândrie patriotică, națională. E clar că se întâmplă un fel de aplatizare, mai întâi punctarea unei unități europene face să mai ștergem din specificitățile naționale, nu mai apăsăm pe pedala naționalismului și a preamăririi eroilor naționali. Aici există un risc, fiindcă Europa în sine nu poate să spună cine sunt eroii europeni. Deci, fiecare națiune trebuie să-și onoreze eroii.

- Probabil că spiritul acesta se va păstra în timp, chiar dacă se va ajunge la o Europă Unită.

- Se vor păstra limbile naționale, literatura. Nu vom adopta o limbă unică în Europa. Să nu ne fie teamă de lucrul ăsta. Bănuiesc că se va continua, dar cu condiția să nu axăm, dacă vreți, onorarea eroilor noștri prin a scuipa eroii vecinului. Eu mă gândesc, de pildă, la ce se întâmplă între noi și maghiari. Lasă-i și pe ei să-i onoreze pe cei care-i consideră eroi de-ai lor.

„După moartea lui, Mihai n-a fost deloc prețuit în țară din cauza legăturii de pământ.”

Trebuie să recunoaștem un lucru: este singura națiune care s-a revoltat în 1848 și nu a fost înăbușită în câteva săptămâni; a rezistat un an și jumătate. Eu îmi scot pălăria! Împărăția austriacă n-a fost în stare, singură, să-i învingă. A trebuit să vină rușii. Înseamnă că s-au luptat cu dârzenie. Eu înțeleg că ei doresc să prăznuiască, să cinstească pe acești eroi ai lor, care au fost executați fiindcă erau naționaliști maghiari, iar nu naționaliști imperiali, austrieci. E un fel de-a vrea să fii ungar. Asta-i tragic că e un paralelism: se întâmplă că noi am fost adversarii lor în 1848, din cauza încăpățânării lor de a nu acorda românilor egalitatea drepturilor, cum ar fi cerut Bălcescu. Fratele

străbunicului meu, Tache Djuvara, a participat cu Bălcescu la negocierile cu Kossuth cu câteva zile înainte să se prăbușească rezistența maghiară în fața rușilor. Era o ultimă încercare disperată de a-i aduce pe unguri să accepte egalitatea cu românii. Atunci românii ar fi luptat și ei alături de unguri.

- Vă propun să revenim în actualitate și să discutăm despre ce înseamnă, astăzi, să fii patriot, despre riscurile de a fi etichetat drept naționalist atunci când încerci să vorbești despre patrie, dragoste de țară etc.

- Aici, să vă spun drept, filosofic

vorbind, este destul de greu să știi unde este granița între dragostea de țară și naționalismul înțeles în dorința de a fi deasupra celorlalte națiuni. Aceste naționalisme, care s-au născut, de fapt, în veacul al XIX-lea, au fost așa, un fel de val adus în parte de revoluția franceză, care a fost foarte exclusivistă și patriotardă; pe urmă, filosofia germană a „Volkgeist”, adică „sufletul națiunii”, a preamărit această idee, susținând că fiecare națiune are sufletul ei, dar au încercat să susțină că al lor, al germanilor, este superior celorlalți; au venit apoi rușii, care au spus că ei sunt națiunea care va domina în viitor. A existat o întreagă școală rusească, care a afirmat că viitoarea mare putere a lumii sunt ei, că Occidentul e putred. Deci, vedeți, când dragostea de țară devine un fel de orgoliu, că sunt superior celorlalți, atunci se numește naționalism. Și, după părerea mea, mai cu seamă într-o perioadă când trebuie să ne unim cu toții în Europa, acest naționalism e nociv, strică. Și avem câteva personaje politice la noi care fac parte din aceștia și care de cele mai multe ori au bube în cap. Adică nu sunt cei mai curați iubitori de țară, sunt cei care au lins cizmele lui Ceaușescu, care au făcut fel de fel de potlogării și atunci își închipuie că se răscumpără făcând pe mării patrioți.

„Am o mare dragoste pentru Nicolae Bălcescu, acest superb personaj al revoluției de la 1848.”

- După cum știți, mareșalul Ion Antonescu este declarat criminal de război. Cum comentați faptul că într-o instituție a Armatei noastre – am numit Universitatea Națională de Apărare – au fost afișate portretele celor care, de-a lungul timpului, s-au aflat la comanda instituției respective, iar sub portretul generalului Ion Antonescu, comandant al Școlii Superioare de Război între anii 1931-1934, s-a adăugat precizarea „Criminal de război”?

- Este o stupiditate! Astea sunt niște obiceiuri proaste pe care le avem noi, în România, de a sări peste cal și pentru a face plăcere unor aliați. Mi-amintesc că atunci când eram aliați cu germanii făceam ultrdragoste pentru nemți; înainte, pentru francezi, apoi pentru ruși. Țsta este un păcat național al nostru. Chestia cu acuzarea lui Antonescu: din punct de vedere imparțial, internațional, adică potrivit normelor pentru care unii au fost considerați criminali de război, el cade în această categorie din cauza expulzării evreilor din Basarabia. Lucru care nu se poate nega. Se știe câte sute de mii de oameni au fost siliți să părăsească în 48 de ore provincia, să treacă dincolo de Nistru, fără ca să fie pregătite niște condiții. Au fost trimiși la moarte. Mă miră că sunt așa de mulți compatrioți ai mei care nu vor să recunoască lucruri care sunt dovedite numeric, ca să zic așa. A existat o jandarmerie română care, prin cinci posturi de graniță, a numărat cine a trecut. Deci, dacă se știe că numai din Basarabia au fost expulzați 175 000 de oameni, din care nu s-au mai întors decât câteva mii, înseamnă că în Transnistria s-au întâmplat lucruri destul de grave. Și pentru lucrurile astea este clar că – mai cu seamă că acum evreii sunt foarte puternici în SUA și în țările occidentale – s-a făcut o extrem de proastă propagandă, care se revarsă pe toată națiunea noastră. Dar, revin la cazul pe care mi l-ați dat, asta nu înseamnă să pui eticheta de „criminal de război” sub portretul unui

„La Posada nu-i vorba doar de niște țărani care au aruncat bolovani și au tăiat copaci. A fost și o bătălie de cavaleri.”

fost general care a comandat înainte de a fi adus de împrejurări de a comite niște fapte grave.

- Domnule Djuvara, ce credeți că ar trebui făcut pentru a reda românilor adevărații eroi și a-i cinsti așa cum se cuvine?

- Eu vorbesc și de niște eroi pe care i-am cunoscut. E o remușcare pe viață la mine. Sunt parțial responsabil de parașutarea a trei tineri în Transilvania – căpitanul Sabin Mare, Ilie Rada și Pop, care, mi se pare, este primul care a căzut prins și a spus unde se află ceilalți. Toți trei, în ochii mei, sunt niște eroi. Chiar dacă a fost o eroare politică, fiindcă noi, din emigrație, am crezut că este bine să trimitem parașutiști în România ca să se creeze niște nuclee în legătură cu luptătorii din munți și ca acestea să fie folosite, eventual, în cazul izbucnirii războiului. Noi, din emigrație, eram convinși că va izbucni un nou război. Oamenii care s-au sacrificat sunt eroi. Tatăl Ioanei Arnăuțoiu, căpitan, este un erou pur. Ani de zile luptă până ce rămâne singur cu soția într-o peșteră. Fata lui se naște într-o peșteră. Ca-n povești.

Ea s-a luptat ani de zile ca să i se dea voie să cerceteze arhivele cu procesul tatălui ei.

- În ce vă privește, aveți un erou la care țineți cel mai mult?

- Așa, urcându-ne în marele trecut, am mai mulți. Am o mare tragere de inimă pentru Nicolae Bălcescu. Omul ăsta, care era un boiernaș crescut foarte distins – maică-sa era boieroaică –, dar care era atât de pasionat de popor, de democrație, se vroia un luptător. De altfel, pe linie paternă cobora din mercenari. Un bunic de-al lui a fost căpitan de mercenari, când a început să se alcătuiască o mică armată română, sub C. Ipsilanti. Bălcescu avea această fibră eroică în el. Și *Românii supt Mihai Vodă Viteazul*, pe care a scris-o, cu toate că nu a fost primul care să reinvente mitul lui Mihai – să știți că după moartea lui, Mihai n-a fost deloc prețuit în țară, fiindcă el n-a fost iubit de țărani din cauza legăturii de pământ – este o carte superbă. Ceea ce mă impresionează la Bălcescu este sfârșitul lui tragic. Aflat în exil, el ia vaporul și se întoarce cu speranța că va fi primit în țară. Refuzat, la Brăila, el pleacă la Palermo, bolnav. De aici îi scrie lui Ion Ghica, scriitorul, că nu mai are nici un ban și așteaptă. Trăiește pe credit într-un hotel. Cheamă un preot ortodox. Și după ce moare, este aruncat la groapa comună. Este îngrozitor. Am o mare dragoste pentru acest superb personaj al revoluției noastre.

Și mult mai departe în timp am mai multă dragoste pentru Mircea cel Bătrân. Din punct de vedere politic, a avut un rol și mai mare decât Ștefan cel Mare. Este unicul domnitor care a reușit să reziste singur împotriva turcilor și a reușit chiar să intervină în politica internă a Turciei! A adus în scaun un sultan!

- Ați văzut filmele istorice de la noi? Ce impresie v-au făcut?

- Am văzut vreo câteva, în special cele realizate de Sergiu Nicolaescu. Vreau să vă spun că sunt absolut

„Mircea cel Bătrân este unicul domnitor care a reușit să reziste, singur, împotriva turcilor.”

contra lor. Nu aduc nimic. Să vă spun ceva: adevăratul patriotism este să spui exact ce s-a întâmplat. Nu să vie cu basme. Când îmi arăți bătălii ale lui Mihai Viteazul cu țărani cu căciuli... Nu-i adevărat! Nu așa s-au petrecut lucrurile. În veacul lui Mihai, în toată Europa grosul armatelor era de mercenari, de profesioniști care știau să mănuiască pușca și tunul. Nu aduci un bine țării venind cu minciuna. Minciuna în istorie se întoarce împotriva ta ca un bumerang. Chiar și chestia cu Burebista, cu fel de fel de neadevăruri. N-ai voie să faci așa ceva. N-ai dreptul că ecranizezi și, deci, să popularizezi neadevărurile! Trebuie să încercăm să facem adevărate imagini naționale. Dar nu prea văd cine a făcut până acum un film autentic. S-ar putea face un film despre bătălia de la Rovine. Din păcate – asta este tristețea noastră – deabia începusem să avem un voievodat al nostru – nu avem cronicari. Toată domnia lui Mircea o știm din cronică străine – sârbești, turcești, ungurești. Bătălia de la Rovine o știm din cronică sârbești. Rovine n-a fost o localitate. În sârbă, *rovine* înseamnă „gropi”. Asta înseamnă că

Mircea a avut dibăcia tactică să știe care este drumul pe care Baiazid avea să-l ia către cetatea de scaun Curtea de Argeș și într-un loc unde sultanul cu toată oștirea otomană trebuia să treacă Argeșul a făcut șanțuri, șanțuri, șanțuri pline cu mii și mii de arcași. Bătălia de la Rovine este mai cu seamă o bătălie de arcași. Interesant e că, cu vreo 20 de ani pe urmă, în 1415, are loc exact aceeași strategie la bătălia dintre englezi și franțuji la Azincourt, unde, tot așa, armata engleză este de patru ori mai mică decât a francezilor. Francezii sunt cavaleri grei, pe când englezii au pus accentul pe arcași. Și au tras până i-au căsăpît pe franțuji. Același lucru este și la Rovine. E drept că a fost și cavaleria ușoară, care a ieșit din păduri ca să termine izbânda. Dar adevărata bătălie a fost a arcașilor. Dealtfel, o cronică sârbească spune că cerul era negru de săgeți și râul curgea roșu de sânge. Înseamnă că la încercarea de trecere a râului Argeș, arcașii ascunși în gropi îi căsăpeau pe turci. Asta a fost adevărata bătălie de la Rovine. Ei, asta s-ar putea reconstitui în mod extraordinar. Eu cred că se poate reconstitui și bătălia zisă de la Posada, care a durat două zile. Și nu-i vorba doar de niște țărani care au aruncat bolovani și au tăiat copaci. A fost o bătălie de cavaleri. Noi avem niște dovezi. De pildă, că fiul lui Basarab a comandat la Veneția 10 000 de armuri. Până și lorga s-a înșelat și a crezut că armatele noastre din vremea aceea erau armate de țărani. Boierii noștri din vremea aceea se îmbrăcau ca și cavalerii occidentali. Mai lejer, în zale, pentru că aveau cai mai mici. Așadar, am avut armate de tip feudal. Eu cred că în veacurile al XIV-lea și al XV-lea, care sunt cele două veacuri eroice ale noastre, începând de la Basarab, Mircea, Vlad Dracul, Vlad Țepeș, Ștefan cel Mare. Din perioadele astea s-ar putea face filme superbe și adevărate.

-Vă mulțumesc! ■

Interviu realizat de
Dumitru ROMAN

Veteranii ultimului război mondial (2)

Veteranii de război, din ce în ce mai împovărați de ani și tot mai puțini de la zi la zi, mențin vie printre noi istoria unor timpuri de crâncene încleștări, care într-altfel ar fi fost demult închisă în pagini aride de arhive și manuale. Acele timpuri, când glorioase, când marcate de indescritibile suferințe umane și tragedii naționale, ne privesc peste decenii din ochii lor, în care unor contemporani ar trebui să le fie rușine să privească.

General Nicolae Spiroiu

Dosar realizat de
general de flotilă aeriană (ret.) Petre Bână
colonel (r) Dumitru Roman
colonel (r) Dumitru Angheloiu

Precizare: Filialele care nu au fost cuprinse în acest dosar vor fi prezentate în numerele viitoare, în funcție de datele și imaginile sosite la redacție.

Filiala județului ALBA "Regele Ferdinand I"

A fost înființată la 16 martie 1990. Primul președinte ales în fruntea filialei a fost colonelul (r) Nicodim Barbu, căruia i-a urmat locotenent-colonel Vasile Cotruș.

În prezent, conducerea filialei (Biroul executiv) este formată din: general (ret.) Radu Ion, președinte; colonel (ret.) Teodor Bârsan, vicepreședinte; colonel (ret.) Gheorghe Schinteie, secretar.

Sediul filialei este la Centrul Militar Județean din Alba Iulia.

Filiala are în componere subfilialele: **Alba Iulia** (5 comune); **Abrud** (4 comune); **Aiud** (7 comune); **Blaj** (10 comune); **Câmpeni** ((16 comune); **Cugir** (4 comune); **Ocna Mureș** (5 comune); **Sebeș** (9 comune); **Teiuș** (5 comune); **Zlatna** (2 comune).

În anul 2005, erau în evidență 7168 de membri: 2500 de veterani de război, 12 invalizi, 62 de văduve de război și 4594 de văduve de veterani de război.

La 1 martie 2010, filiala număra 4574 de membri, din care: 933 veterani de război; 132 văduve de război; 3509 văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ ajutorarea veteranilor și văduvelor de veterani de război cu venituri mici;

◆ colaborare la volumul *Veteranii pe drumul onoarei și jertfei*.

Cetățeni de onoare

Plutonier-major Ioan Iosa, Alba Iulia, la împlinirea vârstei de 100 de ani. ■

Alba Iulia, 29 aprilie 2010. Ziua Veteranilor de Război

20 mai 2010. Ioan Oprea, Cetatea de Baltă, la împlinirea a 100 de ani.

20 mai 2010. Victor Stanciu, comuna Berghin, la împlinirea a 100 de ani.

Monumentul Eroilor căzuți în cele două războaie mondiale, 1914-1918 și 1941-1945 - comuna Săsciori, județul Alba, monument construit în anii 1996-1997.

Filiala județului ARAD

“Zarandul”

Înființată la 18 aprilie 1990.

Prima conducere a filialei a fost formată din: general de brigadă (ret.) Aurel Golcea, președinte; colonel (ret.) Alexandru Farcaș, sublocotenent (ret.) Gavrilă Căta; locotenent-colonel (ret.) Sidor Jiduc – vicepreședinti; maior (ret.) Alexandru Lascu, secretar.

În prezent, președintele filialei este generalul de brigadă (ret.) Ilie Rotaru.

La 1 martie 2010, filiala avea în evidență: 5311 membri, din care: 1073 veterani de război, 165 de văduve de război, 4073 de văduve

de veterani de război.

Sediul filialei este la Centrul Militar Județean din Arad.

Are subfiliale în municipiul Arad, precum și în cele opt orașe și peste 60 de comune din județ.

Repere de onoare:

◆ Corul Veteranilor de Război, înființat în 1990, prezent la toate manifestările culturale importante din județ;

◆ Cărți publicate: Gl. mr.(ret.) Aurel Golcea, *Cu viața zid la trecători*, Editura NERO, Timișoara,

1986; Aurel Golcea, *Detașamentul de apărare a Aradului*, 1999; la editarea acestor cărți au mai colaborat: coloneii în retragere Constantin Maftעי, Luliu Corneliu Babețiu, Ioan Gliga; colaborarea membrilor filialei de naționalitate sârbă, slovacă și maghiară la cartea *Veteranii pe drumul onoarei și jertfei*, vol. VII, editată de ANVR București.

◆ Subfilialele ANVR din Almaș, Prunișor, Dezna, Ghioroc, Tîrnova, pentru starea de onoare în care se prezintă monumentele eroilor din localitățile respective. ■

1. 30 august 2008.
Dezvelirea Monumentului Eroilor
din comuna Dezna

2. Monumentul Eroilor din Tîrnova

3. Monumentul Eroilor din Prunișor

4. Monumentul Eroilor din Almaș

Filiala județului BACĂU "General Eremia Grigorescu"

A fost înființată la 5 aprilie 1990. Primul președinte ales în fruntea filialei a fost colonelul (ret.) Pintilie Hăineală (ulterior general de brigadă), care a îndeplinit această funcție până în decembrie 2004, când a decedat. Vicepreședinți aleși: colonel (ret.) Constantin Cucu, comandor (ret.) Ioan Bârză, plutonier (ret.) Iulian Carucinschi.

În prezent, conducerea (Comitetul executiv), aleasă la conferința județeană din 28 iunie 2007, este formată din: general de flotilă aeriană (ret.) prof. Alexandru A. Leonov, președinte; maior (ret.) Ioan Poenaru, vicepreședinte; locotenent (ret.) ing. Ion Croitoru, secretar; membri: col. (ret.) Vasile Antonescu (contabil), lt. (ret.) Al. Constantin, col. (ret.) prof. Gh. Cozma, col. (ret.) Constantin Robu, dr. Maria Rusu, prof. Maria Iacobeanu, slt. (ret.) Ion Munteanu, col. (ret.) Iosif Ferescu, prof. Ioan Popovici, lt. col.

Vasile Șirm (casier), plut- adj. (ret.) Ioan Orac.

Sediul filialei este la Cercul Militar din Bacău, gazdă exemplară!

Are subfiliale în toate orașele și comunele județului.

În perioada 1990-2010, filiala număra 35 550 de membri, din care 19 740 veterani de război și 15 810 văduve de război.

La 1 mai 2010, mai erau 7165 de membri, din care: 1946 de veterani de război și 5219 văduve de război și de veterani de război.

Repere de onoare

- ◆ editarea publicației trimestriale *Veteranul de Război* (a împlinit 18 ani de apariție, nr. 71, III, 2010;
- ◆ împrumutarea a 645 de veterani de război decorați pe front (prin alocarea suprafețelor legale sau prin despăgubire bănească);
- ◆ activitatea editorială: Istoria

Gl. bg. (ret.)
Pintilie Hăineală

Gl. bg. (ret.)
Alexandru Leonov

Filialei ANVR, județul Bacău (1999); almanahul "Veteranul de Război" (1997; 2002; 2010); Pe urmele înaintașilor (2005);

- ◆ Corul "OITUZUL" al veteranilor de război (20 de ani de existență);
- ◆ Concursul de educație istorică și patriotică "Glorie eternă eroilor patriei, cinstire și onoare veteranilor de război" (10 ediții);

Deviza filialei

Glorie eternă eroilor patriei, cinstire și onoare veteranilor de război! ■

A.N.V.R. Conferinta Judeteana

Filiala județului BIHOR

1

A fost înființată la 15 martie 1990.

Primul președinte ales în fruntea filialei a fost generalul de brigadă (ret.) Gheorghe Gurgui, decedat la 14.11.1991. I-au urmat: generalul de brigadă (ret.) Mircea Velicu (14.11.1991-01.03.1999); colonel (ret.) Ioachim Sima (01.03.1999- 2006).

În prezent, președinte este generalul de brigadă (ret.) Dumitru Roman.

2

Sediul filialei este la Cercul Militar din Oradea.

Filiala are subfiliale în toate orașele și comunele județului.

În anul 2005, erau în evidență: 7772 de membri: 2492 de veterani de război; 65 de invalizi de război; 74 de văduve de război; 5141 de văduve de veterani de război.

La 1 martie 2010, existau 4679 de membri, din care: 990 de veterani de război, 53 de văduve

de război și 3636 de văduve de veterani de război.

Filiala a avut în rândurile sale doi cavaleri ai Ordinului "Mihai Viteazul" (1941), 21 de veterani distinși cu Ordinul "Steaua României", 52 de veterani distinși cu Ordinul "Coroana României" md. 1938/1941, în grad de ofițer, trei distinși cu Ordinul Crucea "Regina Maria" clasa a II-a și 76 de veterani distinși cu medalia "Virtutea Militară de Război" md. 1912.

Repere de onoare

◆ împrăștierea a 1100 de veterani de război din cei 1184 de veterani de război decorați cu ordine și medalii de război;

◆ activitatea editorială: colonel Ioachim Sima, colonel Persa Ionescu, *Monografia "Serviciul Credincios"*, 2 vol.(2000 și 2005);

◆ îngrijirea și conservarea a două cimitire din Primul Război Mondial și a 2019 morminte individuale aflate în 16 cimitire, precum și a 10 gropi comune din al Doilea Război Mondial;

Cetățeni de Onoare

Colonel (ret.) Traian Joldoș, plutonierul (ret.) Valentin Avrigeanu, plutonierul (ret.) Petru Blajovici. ■

3

1. 28 aprilie 2008. Depunere de coroane la Cimitirul Eroilor din Oradea

2. 17 septembrie 2006. Comuna Tinca. Sărbătorirea Zilei Eroilor

3. La Monumentul Eroilor din Cimitirul din Salonta

Filiala județului BISTRIȚA NĂSĂUD

25 octombrie 2002. Cimitirul Eroilor din Bistrița. Veteranii de război prezintă Onorul

A fost înființată la 20 martie 1990.

Primul președinte ales în fruntea filialei a fost colonelul (ret.) Dumitru Teodorescu (ulterior general de brigadă), cavalier al Ordinului "Mihai Viteazul". I-au urmat: general de brigadă (ret.) Vasile Teodorescu (1995-1999); colonel (ret.) Emil Albu (1999-2006).

În prezent, președinte este colonelul (ret.) Ioan Birișiu.

Inițial, filiala a cuprins veteranii care au luptat în armata română, iar din 1994 au fost cuprinși și veteranii care au luptat în armata maghiară în cel de al doilea război mondial, după atestarea lor la Centrul Militar Județean.

Sediul este organizat în trei camere din clădirea Cercului Militar din Bistrița, str. General Grigore Bălan nr. 1. Mobilierul a fost donat de Combinatul de Mobilă Bistrița.

Are subfiliale în orașele: Bistrița (10 comune); Prundu-Bârgăului (4 comune și 9 sate); Beclean (19

comune); Năsăud (24 de comune).

În anul 2005, filiala avea în evidență 3905 membri: 1558 de veterani de război; 194 de văduve de război; 2148 de văduve de veterani de război; 5 accidentați de război.

La 1 mai 2010, erau 2120 de membri, din care: 521 de veterani

de război, 86 de văduve de război și 1513 văduve de veterani de război.

Repere de onoare

- ◆ în urma consilierii filialei, 71 de veterani de război care au avut dreptul la împrumut și 14 au fost despăgubiți în bani;

- ◆ ridicarea Monumentului Eroilor din Prundu-Bârgăului (dezvelirea și sfințirea au avut loc la 13 septembrie 1998);

- ◆ activitate memorialistică: colaborare la editarea lucrării "Veteranii pe drumul onoarei și jertfei"; colaborare la publicațiile: "Onoarea Țării" (Brașov), "Veteranul" (București), "Dacia Felix Militaris (Cluj-Napoca), "Răsunetul" și "Mesagerul" (Bistrița); Dumitru Teodorescu, *Memorii de război. Batalionul 7 Vânători de Munte*; Sozont Sorbola, *De sub tăvălugul istoriei*; prof. Ioan Purcelean, *Mărturiile despre generația mea*. ■

13 septembrie 1998, la sfințirea Monumentului eroilor din Prundu-Bârgăului.

Filia la județului BOTOȘANI

A fost înființată la 31 martie 1990.

Prima conducere: colonel (ret.) Vasile Vasiliu, președinte; colonel (ret.) Ernest Pârâu, vicepreședinte; maior (ret.) Ioan Timofciuc, plutonier adj. (ret.) Neculai Arapu, plutonier adj. (ret.) Petru Ciuburuc – membri.

Președinții filialei care s-au succedat de la înființare: colonel (ret.) Vasile Vasiliu (31.03.1990-22.05.2002); colonel (ret.) Ioan Timofciuc (22.05.2002-2006)

În prezent, președinte este colonelul (ret.) Gheorghe Prăjinaru, iar secretar este colonelul (ret.) Gheorghe Jalbă.

Sediul filialei este la Cercul Militar din Botoșani.

Are subfiliale în toate orașele și comunele județului.

În anul 2005, erau în evidență 15 676 membri: 6280 de veterani de război, 59 de invalizi; 340 de văduve de război; 8997 de văduve de veterani de război.

La 1 mai 2010, filiala avea 10678 de membri, din care: 3297 de veterani de război și 377 de

văduve de război și 7004 văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ ajutorarea veteranilor de război sinistrați în urma inundațiilor din 2008 și 2010;

◆ activitatea memorialistică: editarea publicației trimestriale "Veteranul de război"; editarea

"Cărții de Aur" a eroilor județului;

◆ împrumutarea a 396 de veterani de război cu loturi de pământ și despăgubirea cu bani a 71 de veterani;

◆ activitatea editorială: *Monografia comunei Mitoc; La Podul de flori; Povestiri despre locuri și oameni de la Prut; Monografia folclorică a zonei Mitoc.*

◆ ridicarea Monumentelor Eroilor din: Botoșani, Copălău, Trușești, Săveni; contribuție bănească pentru construirea și pictarea bisericii din garnizoana Botoșani.

Cetățeni de Onoare

Generalul de brigadă (ret.) Alexandru Mihoci
Colonel (ret.) Vasile Vasiliu
Colonel (ret.) Ioan Timofciuc
Colonel (ret.) Ernest Pârâu
Colonel (ret.) Aurel Turtoi ■

23 august 2010. Biroul executiv al A.N.V.R. Filiala Botoșani, însoțit de un grup de veterani și de reprezentanți ai Asociației Naționale Cultul Eroilor a omagiat eroii căzuți în Al Doilea Război Mondial prin depunerea de coroane la Monumentul eroilor din municipiul Botoșani.

Filiala județului BRAȘOV

A fost înființată în anul 1990. Primul președinte al filialei a fost generalul de brigadă (ret.) Constantin Lițu. L-au succedat la conducerea filialei: generalii de brigadă (ret.) Ioan Găman și Oituz Dumitrescu.

În prezent, președinte este generalul de brigadă (ret.) Mircea Vlaicu.

Sediul filialei este la Cercul Militar din Brașov.

Are subfiliale în toate orașele și comunele județului.

În anul 2005, erau în evidență 10 761 membri: 6020 de veterani de război, 51 de invalizi; 26 de văduve de război; 4664 de văduve de veterani de război.

La 1 mai 2010, filiala număra 5571 de membri, din care: 1251 de veterani de război, 60 de văduve de război și 4260 de văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ activitatea memorialistică: Gheorghe Pășescu, Dumitru

Brașov. Ziua Veteranilor de Război. General de brigadă (ret.) Mircea Vlaicu în mijlocul camarazilor de arme

Stratanov, Virgil-Ioan Leancu, *Jertfă și recunoștință. Eroii și monumentele din Țara Bârsei, Ținutul Cohalmului și Țara Făgărașului*, Editura Pastel, 2001; colonel Gheorghe Pășescu, *Biografii încătușate brașovene*, Editura Pastel, 2003; Gheorghe Pășescu, *Gânduri, rânduri și portrete*, 2003; general de corp de armată

Ion Dumitrache, *Divizia de cremene*, 1997; generalii de brigadă Mihail Perju și Ion Bucaciuc, colonel Gheorghe Suman, *Istoria Brigăzii 2 Vânători de Munte "Sarmisegetusa"*, 2003.

◆ Colaborarea strânsă cu Asociația Națională "Cultul Eroilor" județul Brașov prin participarea la toate evenimentele importante organizate de-a lungul anilor.

Cetățeni de Onoare

Generalii Aurică Sitaru, cavalier al Ordinului "Mihai Viteazul", Virgil Beldescu, Gheorghe Sora, Mihai Totoianu, Nicolae Mosora, Grigore Cojan, Cornel Comșa, Vasile Scarlat

Generalul de corp de armată Ion Dumitrache

Generalul de divizie Leonard Mociulschi

Colonelul Ioan Iosif, cavalier al Ordinului "Mihai Viteazul"

Maiorul Alexandru Vasiliu

Capitanul Miron Stoica. ■

Comuna Mândra. Ceremonialul militar și religios prilejuit de dezvelirea statuii generalului Leonte Comșa

Filiala județului BRĂILA

A fost înființată la 23 martie 1990, având sediul la Casa Armatei din Brăila.

Primul președinte al filialei a fost colonelul (ret.) Gheorghe Mardale. I-au urmat la conducere: general de flotilă aeriană (ret.) Gheorghe Minculescu (04.09.1995-04.04.2003); colonel (ret.) Gheorghe Vârlănuțe (04.04.2003-2006).

În prezent, președinte este generalul de brigadă (ret.) Buzea Bartu; secretar: locotenent-colonel (ret.) Rebenciuc Toma.

Din 1994, sediul filialei se află în clădirea Comandamentului Flotilei Fluviale "Mihail Kogălniceanu", str. Împărat Traian nr. 8, Brăila.

Filiala are subfiliale în toate orașele și comunele județului.

În anul 2005, erau în evidență 6911 membri: 2131 de veterani de război, 107 invalizi; 121 de văduve de război; 4552 de văduve de veterani de război și 2 accidentați de război.

La 1 mai 2010, filiala număra 4629 de membri, din care: 1010 veterani de război, 170 de văduve de război și 3449 de văduve de veterani de război.

Are o colaborare strânsă cu filiala Brăila a Asociației Naționale "Cultul Eroilor", sprijinind apariția revistei "Brăila Eroică".

Repere de onoare

◆ ajutorarea veteranilor de război bolnavi și a văduvelor de război cu o stare materială precară;

◆ activitatea memorialistică: colaborare la editarea volumelor "Veteranii pe drumul onoarei și jertfei"; colaborare la revistele "România Eroică" și "Brăila Eroică", publicațiile locale "Actualitatea", "Obiectiv", "Monitorul" și "Brăila".

Cetățeni de Onoare

General de brigadă (ret.) Ion Pascale
 General de brigadă (ret.) Ștefan Andrieș
 General de flotilă aeriană (ret.) Gheorghe Minculescu
 General de brigadă (ret.) Vladimir Boantă ■

22 aprilie 2010. Ședința lărgită a Comitetului județean al filialei ANVR Brăila

29 aprilie 2010. Însurăței. Adunarea festivă dedicată Zilei Veteranilor de Război

Brăila. Ziua Eroilor. Depuneri de coroane la Cimitirul Eroilor

Filiala județului BUZĂU

A fost înființată la începutul anului 1990.

Primul președinte al filialei a fost colonelul (ret.) Constantin Cristea. După decesul acestuia, la 1 septembrie 1991, la conducere au fost aleși colonel (ret.) Virgile Paraschiv, președinte, colonel (ret.) Mircea Săcuiu, vicepreședinte, maior (ret.) Anton Seicărescu, secretar, căpitan (ret.) Petru Tăbărcă și maior (ret.) Petre Costea – membri.

La 29 martie 2004 a fost ales un nou președinte: colonel (ret.) Marin Oncescu.

În prezent, președinte este general de brigadă (ret.) ing. Radu Dumitru.

Sediul filialei este la Cercul Militar din Buzău. Are subfiliale în toate orașele și comunele județului.

În anul 2005, erau în evidență 13 345 de membri: 5360 de veterani de război, 110 invalizi; 700 de văduve de război; 7170 de văduve de veterani de război, 5 accidentați de război.

La 1 mai 2010, filiala număra 8955 de membri, din care: 2027 de veterani de război, 380 de văduve de război și 6548 de văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ ajutorarea veteranilor de război care au o situație materială precară;

◆ activitatea memorialistică: *Harta omagială a eroilor județului*, având deviza: Cinste, onoare și recunoștință eroilor neamului!

◆ ridicarea de Monumente ale Eroilor în Buzău, Rm. Sărat, în cimitirele eroilor din comunele Berca, Săpoca, Scorțoasa, Largu, Movila Banului, Gălbinași, Vadu-Pășii, Râmnicelu, Mânzălești, Beceni ș.a.

Cetățeni de Onoare

General de brigadă (ret.) Ștefan Țarălungă, cavaler al Ordinului "Mihai Viteazul"

General de brigadă (ret.) Stelian Anastase

General de brigadă (ret.) Gheorghe Bogdan

Au fost distinși cu titlul "Cetățean de Onoare" 63 de veterani de război din localitățile: Rm. Sărat, Pogoanele, Nehoiu, Berca, Mânzălești, Poșta Călnău, Chiojdu, Pătârlagele, Beceni ș.a. ■

13 mai 2010, Cimitirul Eroilor Buzău. Sărbătorirea Zilei Eroilor

13 mai 2010. Cernătești, Buzău. Sărbătorirea Zilei Eroilor

Filiala județului CLUJ

A fost înființată la 1 martie 1990.

Prima conducere a filialei a avut ca președinte pe colonelul (ret.) Aurel Dunăreanu, iar ca vicepreședinte pe colonelul (ret.) Ion Stănculeasa.

Președinții care s-au succedat de la înființare: general de brigadă (ret.) Marin Antonie, provizoriu până la 1 martie 1990; colonelul (ret.) Aurel Dunăreanu (01.03.1990-21.06.1990); colonelul (ret.), ulterior general de brigadă (ret.) Ion Stănculeasa (08.11.1990-12.03.2004).

În prezent, președinte este gl. mr. aviație (ret.) Constantin Dragomir.

Sediul filialei este în str. Dorobanților nr. 8.

În anul 2005, erau în evidență 8.782 de membri: 3.396 de veterani de război, 130 de văduve de război și 5.256 văduve de veteran de război..

La 1 martie 2010, filiala număra 5.450 de membri, din care: 1417 veterani de război, 114 văduve de război și 3919 văduve de veterani de război.

Repere de onoare

- ◆ ajutorarea veteranilor de război cu venituri mici; sprijinul sinistraților din județul Bacău;
- ◆ Corul Veteranilor de Război,

Ziua Veteranului de Război a fost sărbătorită la Cluj-Napoca prin depunerea de coroane de flori la Monumentul Eroilor.

care a fost prezent la manifestările organizate la Carei, Oarba de Mureș și în numeroase localități din județ;

◆ contribuție la ridicarea unor monumente ale eroilor, cum ar fi: statuia lui Avram Iancu, Monumentul eroilor din comuna Bucea;

◆ activitatea memorialistică: colaborare la volumul *Veteranii pe drumul onoarei și jertfei*; colaborare la editarea volumului *"Patria și oștenii"*, având coautor pe căpitanul (r) Gheorghe Lazanu.

Cetățeni de Onoare

- General de brigadă (ret.) Ion Stănculeasa
- General de brigadă (ret.) Teodor Breharu
- General de brigadă (ret.) Ludovic Enaga Todea
- Colonel (ret.) Eugen Stoica
- Colonel (ret.) Simion Vasile
- Colonel (ret.) Simion Cintează
- Locotenent-colonelul (ret.) prof. dr. docent Crișan Mircioiu
- Locotenent-colonel (ret.) Aurel Fodoreanu. ■

Filiala județului GALAȚI

A fost înființată la 28 martie 1990.

Prima conducere (Biroul executiv) a fost formată din: colonel (ret.) Vasile Geambașu, președinte; maior (ret.) Vasile Igescu, prim-vicepreședinte; colonel (ret.) ing. Gheorghe Ion, vicepreședinte; căpitan de rangul I (ret.) Traian Anderson, secretar; 11 membri. În anul 1997, la conducerea filialei este ales comandorul (ret.) Traian Anderson. Generalului de brigadă (r) Vasile Geambașu i s-a acordat calitatea de "președinte de onoare" al filialei. În anul 2010, în urma decesului contraamiralului Anderson, în fruntea filialei este ales colonelul (ret.) Aurel Nițu.

Sediul filialei este la Cercul Militar din Galați. Are 59 de subfiliale în orașele și comunele județului.

La constituire, filiala număra 29 289 membri, din care: 15 876 veterani de război, 460 de văduve de război, 12 953 de văduve de veterani de război.

În anul 2005, erau în evidență 11 698 de membri: 4408 veterani de

război, 11 invalizi; 126 de văduve de război; 7170 de văduve de veterani de război.

La 1 mai 2010, filiala număra 7980 de membri, din care: 2349 de veterani de război, 135 de văduve de război și 5496 de văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ activitatea memorialistică:
"Jertfele și sângele vărsat pe câmpurile de luptă de bravii veterani de război" (documentar);

◆ Colaborare cu Asociația Națională "Cultul Eroilor" județul Galați, pe care o felicită pentru inițiativa de a prezenta în revista România Eroică veteranii de război.

◆ Solidaritate cu sinistrații din județ.

Cetățeni de Onoare

Generalul de brigadă (ret.) Aristide Cehan. ■

Aspect din Documentarul realizat de filiala ANVR Galați

28.04.2010. Regretatul contraamiral (ret.) Traian Anderson înmânând Diploma de Onoare unui camarad

28 aprilie 2010, Galați. La sărbătorirea Zilei Veteranilor de Război

Filiala județului GIURGIU

A fost înființată la 1 martie 1990; la 11 mai 1990 a fost ales primul organ de conducere: căpitan (ret.) Horia Popescu, cavalier al Ordinului "Mihai Viteazul", președinte; locotenent (ret.) Gheorghe Netejoru, colonel (ret.) Ilie Câlțosu și căpitan (ret.) Vasile Marinescu – vicepreședinți; căpitan (ret.) Eugen Mihăilescu, locotenent (ret.) Arsenie Bulhac și plutonier t.r. (ret.) Dumitru Stoian – membri.

La 31 mai 2002, în fruntea filialei este ales colonelul (ret.) Gheorghe Netejoru (din 2006, general de brigadă), fiind secondat de: colonelul (ret.) Nicolae Poenăreanu, vicepreședinte, și locotenent-colonelul (ret.) Arsenie Bulhac, secretar. Ca membri ai Biroului executiv au fost aleși: locotenent-colonel (ret.) Gheorghe Ivan; sublocotenent (ret.) Aurel Mărgean, locotenent (ret.) Vasile Cârjaliu, locotenent (ret.) Nicolae Rădulescu și văduva de veteran de război Elena Ana Ciurcu.

Sediul filialei este la Centrul Militar Județean din Giurgiu. Are 62 de subfiliale în orașele și comunele județului.

În anul 2005, în evidență se aflau 8154 de membri: 2585 de veterani de război, 69 de invalizi; 269 de văduve de război; 5231 de văduve de veterani de război.

La 1 mai 2010, erau 7980 de membri, din care: 2349 de veterani de război, 135 de văduve de război și 5496 de văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ activitatea memorialistică: Gheorghe Netejoru, *Zece ani în lagărele sovietice*, Editura Militară, 1997; ediția a doua este distinsă cu premiul "Constantin C. Giurescu" al Fundației culturale "Magazin istoric" (2001); Gheorghe Netejoru, *Și eu am luptat în Est*, Editura militară, 2010; comandor (ret.) Vasile Marinescu, *La chemarea patriei. Veteranii povestesc și Mirifica noastră Deltă a Dunării, pământ și ape totdeauna românești*; colaborări la revista "România Eroică", "Observatorul militar" și în presa locală;

◆ sprijin material pentru construirea și repararea unor monumente din Cimitirul "Smârda".

Cetățeni de Onoare

Generalul de brigadă (ret.) Gheorghe Netejoru
Comandor (ret.) Vasile Marinescu ■

2008, Ziua Eroilor. La Mausoleul Eroilor din Giurgiu. De la stânga la dreapta: locotenent-colonel Gabriel Rușanu, Dumitru Beianu, președintele Consiliului Județean, Lucian Iliescu, primarul municipiului, Noruț Stănișteanu, prefectul județului, gl. bg. (ret.) ing. Gheorghe Netejoru, președintele filialei ANVR Giurgiu.

2006, Giurgiu. Depunere de coroane la Mausoleul Eroilor

Monumentul Eroilor din Parcul Tineretului

Un nou volum purtând semnătura Gheorghe Netejoru

Filiala județului HUNEDOARA

A fost înființată la 3 mai 1990. Prima conducere (Biroul executiv): colonel (ret.) prof. Dumitru Susan, președinte; Gabriel Mureșan și Petre Reclaru, vicepreședinți; Nicu Blăgniceanu, secretar; Marian Trandafir, membru.

În prezent, președinte este sublocotenentul (ret.) George Homoștean.

Sediul filialei este în Centrul Militar Județean din Hunedoara.

A avut, inițial, 10 subfiliale (Băița, Brad, Brănișca, Călan, Deva, Hațeg, Hunedoara, Orăștie, Ilia, Petroșani), în prezent numărul lor reducându-se, datorită deceselor, la șase (Petroșani, Hațeg, Orăștie, Brad, Deva, Hunedoara).

În anul 2005, erau în evidență 7895 de membri: 2350 de veterani de război, 84 de invalizi; 87 de văduve de război; 5373 de văduve de veterani de război și 1 accidentat de război.

La 1 mai 2010, erau 4348 de membri, din care: 908 veterani de război și 70 de văduve de război și 3370 de văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ contribuție financiară la ridicarea Monumentului Eroilor și Martirilor Neamului, Deva; Monumentului Eroilor, Țebea; a Troiței eroilor căzuți în ultima conflagrație mondială, Valea Jiului;

◆ redobândirea localului "Casinei Naționale", pe al cărui frontispiciu, astăzi, scrie: Cercul Militar Deva;

◆ ajutorarea veteranilor de război sinistrați în urma inundațiilor, precum și a celor care au dificultăți;

Cetățeni de Onoare

Colonel (ret.) prof. Dumitru Susan ■

Filia la județului IAȘI

“Ștefan cel Mare și Sfânt”

A fost înființată la 15 martie 1990.

Prima conducere: colonel (ret.) Constantin Bucos, președinte; colonel (ret.) Constantin Popa, vicepreședinte; plutonier major (ret.) Radu Anghel, secretar; colonel (ret.) Vasile D. Vasiliu, căpitan (ret.) Dumitru Chiriac, plutonier (ret.) Ioan C. Enache, sergent-major (ret.) Dumitru Burciu, sergent major (ret.) Costachi V. Murărescu – membri.

În prezent, președinte este generalul de brigadă (ret.) Constantin Bucos.

În 1990, în Iași erau trei cavaleri ai Ordinului “Mihai Viteazul”: col. Nicolae Comșa (decedat 1993); mr. Emilian Luchian (decedat 1995); gl. Constantin Irimescu (decedat 2000).

Sediul filialei este la Cercul Militar din Iași. Are subfiliale în toate orașele și comunele județului.

În anul 2005, erau în evidență 16957 de membri: 7149 de veterani de război, 99 de invalizi;

30 noiembrie 1999 - Resfințirea Monumentului Eroilor de la Galata, Iași

260 de văduve de război; 9279 de văduve de veterani de război și 70 accidentați de război.

La 1 mai 2010, erau 12366 de membri, din care: 4087 de veterani de război și 233 de văduve de război și 8046 de văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ Corul Veteranilor și Văduvelor

de Război, înființat în anul 2000;

◆ Muzeul veteranilor, realizat prin străduința col. (ret.) Radu Drăgănescu;

◆ activitatea memorialistică: editarea unei *Istorie a Filialei ANVR Iași*, autori: general de brigadă (ret.) C. Bucos și colonel (ret.) Vasile D. Vasiliu; Vasile D. Vasiliu, *Pentru urmași*; Costache V. Murărescu, *Urmașilor mei*;

◆ activitatea editorială: colaborarea C. Bucos și C. Ostap la volumul Olga Rusu, *Cimitirul Eternitatea*; Dumitru Chiriac, *Ce mi-a rămas în memorie*;

◆ ridicarea cu fonduri proprii și cu donații a Statuiei ecvestre a lui Mihai Viteazul; ridicarea cu fonduri proprii a Monumentelor Eroilor din satul Bohotin (54 de eroi) și satul Grozești (49 de eroi);

◆ colaborare foarte bună cu A.N.C.E.

Cetățeni de Onoare

Maior (ret.) prof. Ioan Moraru ■

19 mai 1996 - "CRUCEA COMEMORATIVĂ" - de la Voinești

Filiala județului MARAMUREȘ “Bogdan Vodă”

A fost înființată în anul 1990.
Primul președinte al filialei a fost colonelul (ret.) Corneliu Penescu.

Președinții filialei care s-au succedat de la înființare: colonel (ret.) Corneliu Penescu; general maior (ret.) Aurel Bărluțiu; coloneii (ret.) Constantin Nica, George Leucian.

În prezent, președinte este colonelul (ret.) Cacina Haralambie.

Sediul filialei este la Cercul Militar din Baia Mare.

Are subfiliale în Baia Mare, Sighetu Marmăției, Vișeu de Sus, Săcel, Tg. Lăpuș. Filiala cuprinde și veterani de război din alte armate, cetățeni români.

În anul 2005, în evidența filialei se aflau 3626 de membri: 1302 veterani de război, 80

de văduve de război; 2244 de văduve de veterani de război.

La 1 mai 2010, erau 2350 de membri, din care: 545 de veterani de război și 80 de văduve de război și 1725 de văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ participarea împreună cu alte instituții și organizații locale la reconstruirea Cimitirului Eroilor din Primul Război Mondial, în vecinătatea Monumentului Ostașului Român, de la intrarea în Parcul municipal din Satu Mare;

◆ activitatea memorialistică și editorială: editarea publicației proprii *Veteranul*; Valeriu Achim, Aurel Ciolte, Constantin Nica, *Lupte și jertfe*.

Memorii și evocări din război, 1941-1945, Editura Gutinul, 1993; Aurel Ciolte, Valeriu Achim, *Triunghiul morții*, Ed. Gutinul, 2000; Mihai Bălaj, *Jurnal de front 1942-1943*, Ed. Gutinul, 1999; Vasile Olteanu, *Generații de pe Someșul Mic*, Ed. Proema, 1998; Liviu Hossu, *Agonie și extaz*, Ed. Helvetica; Valentin Beregic, *Din noianul amintirilor triste*, Ed. Umbria, 1995; Valentin Beregic, *Marșul tăcerii*, Ed. Gutinul, 1999; Traian Dascălu, Marian Chiriac, Aurel Ciolte, *Participări maramureșene în cel de-al doilea război mondial 1941-1945*, Ed. Gutinul, 2004.

Cetățeni de Onoare

Maior (ret.) Ioan A. Cosma
Colonel (ret.) Aurel Ciolte ■

1. 25 octombrie 2008, Baia Mare.

Veterani de război la obeliscul din noul cimitir al eroilor căzuți în Primul Război Mondial

2. Ziua Eroilor, 2010. La Monumetul Eroilor din Baia Mare

3. Veterani de război în mijlocul elevilor de la Liceul “Nicolae Iorga” din Baia Mare

Filiața județului MEHEDINȚI

Monumentul Eroilor
din Drobeta Turnu Severin

Depunere
de coroane la
Drobeta
Turnu
Severin

A fost înființată în martie 1990.
Prima conducere a filialei:
locotenent-colonel (ret.) Gheorghe
Pâslaru, președinte; căpitan (ret.)
Dumitru Fometescu, plutonier-
major (ret.) Sorin Găletușe –
vicepreședinți.

În mai 2010, în fruntea filialei
se aflau: general de brigadă (ret.)
Gheorghe Pâslaru, președinte;
colonel (ret.) Constantin Băiașu,
secretar; Lucia Chitoiu, văduvă de
veteran de război, colonel (ret.)
Alexandru Căpraru, căpitan (ret.)
Jenică Stoica, plutonier-adjutant
principal (ret.) prof. Dumitru Petcu
– membri; cenzor: colonel (ret.)
Traian Lepri.

În prezent, președinte este
căpitan (ret.) prof. Dumitru Petcu;
secretarul filialei: colonel (ret.)
Constantin Băiașu.

Sediul filialei este la Cercul

Militar din Drobeta Turnu Severin.
Are subfiliale în toate orașele și
comunele județului.

În anul 2005, erau în evidență
6395 de membri: 2293 de veterani
de război, 40 de invalizi de război;
255 de văduve de război; 3807
văduve de veterani de război.

La 1 mai 2010, erau 3714
membri, din care: 849 de veterani
de război, 164 de văduve de război
și 2701 văduve de veterani de
război.

Repere de onoare

◆ ajutorarea veteranilor și
văduvelor de veterani de război
care au venituri mici sau sunt
bolnavi, precum și a celor din
comunele Butoiești, Simian și
Malovăț, care au avut de suferit în
urma inundațiilor;

◆ activitatea memorialistică:

colaborare la editarea volumelor
Veteranii pe drumul onoarei și jertfei;
Ileana Mateescu, Marcel Mateescu,
Dramele veteranilor de război
(publicată în 2006);

◆ ridicarea unei Cruci
comemorative, pe malul Dunării,
în amintirea luptelor de la Alion;
construirea de monumente ale
eroilor în localitățile: Burila Mare,
Obârșia de Câmp, Prunișor, Breznița
de Ocol, Cazane.

Cetățeni de Onoare

Generalul de brigadă Ion
Mirescu, cavaler al Ordinului "Mihai
Viteazul"

Plutonier-major (ret.) Dumitru
Scaueru

Colonel (ret.) Vasile Dabija

General de brigadă (ret.)

Gheorghe Pâslaru ■

Filiala județului MUREȘ

1. Conducerea filialei
2. Oarba de Mureș. Cimitirul Eroilor
3. Târgu Mureș. Cimitirul Eroilor

A fost înființată la începutul anului 1990.

Primul președinte a fost colonelul (ret.) Ion Scriciu, în prezent general maior (ret.).

Președinții care s-au succedat la conducerea Biroului executiv: general de divizie (ret.) Ion Scriciu (1990-1992); general de brigadă (ret.) Aurel Constantin (1992-1999); colonel (ret.) Iulian Gheorghe (1999-2002); din 18 aprilie 2002 până în prezent, general maior (ret.) Ion Scriciu.

Sediul filialei este la Cercul Militar din Târgu Mureș.

Are în componere șase subfiliale: Tg. Mureș; Reghin, Sighișoara, Târnăveni, Luduș, Iernut. Activitatea sa este sprijinită și de câteva cadre militare în rezervă, și anume: coloneii (r.) Constantin Baghiu, Gheorghe Moldovan, Adrian Stelian Chițacu, Sever Popovici, locotenent-colonel

(r.) Ioan Hădăreanu, încadrați în organele de conducere ale filialei.

În anul 2005, erau în evidență 6775 de membri: 2420 de veterani de război, 34 de invalizi; 109 văduve de război; 4212 văduve de veterani de război.

La 1 mai 2010, filiala avea 5866 de membri, din care: 1362 de veterani de război, 111 văduve de război și 4593 văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ ajutorarea veteranilor și văduvelor de război din mediul rural care trăiesc în condiții foarte grele, unii abandonați de copiii lor.

◆ amenajarea Cimitirului Eroilor din Târgu Mureș, unde sunt înhumați 475 de eroi căzuți în luptele pentru eliberarea orașului în al doilea război mondial.

◆ Corul Veteranilor de Război.

General maior (ret.) Ion Scriciu: *Noi, mureșenii, avem o vorbă: Omul fără dușmani nu valorează doi bani! Știm cine suntem, știm că de peste 2500 de ani ne-am apărat cu arma în mână pământul, casa, familia, credința, limba. Peste 20 de neamuri barbare au trecut peste noi. Nu ne-am clintit și nu ne vom clinti de pe vatra strămoșească. Versuri din popor ne spun:*

*Alte vremi erau 'nainte
Le cunosc cei din morminte.
Rar putea să-și vadă lanul,
Secerat de grâu, țaranul.
Când era mai plin, mai des,
Bobul spicelor pe șes,
Vaiete aducea-n zbor vântul,
Pași cutremurau pământul.
Și cum lupii sar la oi
Astfel tăbărau pe noi
Haite negre, haite mari,
Când de turci, când de tătari... ■*

Filiala județului OLT

A fost înființată în luna martie 1990.

Primul președinte a fost colonelul (ret.) Marin Stegaru. L-au succedat de-a lungul anilor: general de brigadă (ret.) Florea Dumitrescu (1994-1997); colonel (ret.) Paul Diaconescu (1997-2006).

În prezent, președintele filialei este doamna Zoica Mazilu, văduvă de veteran de război; secretar – locotenent colonel (ret.) N. Ionaș.

Sediul filialei este în localul Centrului Militar Județean Olt din Slatina.

Are subfiliale în localitățile Slatina, Balș, Caracal, Corabia, Drăgănești Olt, Scornicești.

În anul 2005, erau în evidență 12357 de membri: 3993 de veterani de război, 165 de invalizi; 507 văduve de război; 7692 de văduve de veterani de război.

La 1 mai 2010, filiala număra 5705 membri, din care: 1189 de veterani de război, 309 văduve de război și 4207 văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ ajutorarea veteranilor de război cu venituri mici și bolnavi;

◆ activitatea memorialistică: colaborare la volumele *Veteranii pe drumul onoarei și jertfei*;

◆ ridicarea Monumentului Eroilor din Slatina, închinat celor 161 de militari căzuți în campaniile celui de-al doilea război mondial.

Cetățeni de Onoare

General de brigadă Paul Diaconescu (Slatina)

Colonel Constantin Ivanovici (Caracal) ■

Veterani de război la Monumentul Eroilor din Slatina

25 oct. 2006. Slatina. Ziua Armatei

Filiala județului PRAHOVA

A fost înființată la 28 martie 1990.

Primul președinte al filialei a fost colonelul (ret.) Ioan Oancea, care și-a desfășurat activitatea în această funcție până la 21 aprilie 1999, când a decedat. Din 1999 până în prezent, la conducerea filialei se află generalul de brigadă (ret.) Gheorghe Răucea.

Timp de 10 ani, activitatea filialei a avut de suferit din cauza lipsei unui spațiu stabil și corespunzător, veteranii de război fiind "tolerați" fie la Centrul Militar Județean Prahova, fie la Cercul Militar Ploiești, la Primăria municipiului Ploiești și S.C. Mercur S.A. Din martie 2001 până în martie 2005, activitatea s-a desfășurat, în condiții mai bune, în clădirea Comandamentului de garnizoană Ploiești. În prezent, filiala beneficiază de condiții optime în fostul Cămin nr. 1 de garnizoană, într-o ambianță plăcută, cu o birotică modernă.

Are subfiliale în toate orașele și comunele județului.

În afară de președinte, ceilalți membri din componența Biroului executiv sunt cadre militare în rezervă (ofițeri și subofițeri) și salariați civili pensionați, oameni competenți, cu un dezvoltat simț al răspunderii civice. Este vorba de colonel (r.) Teodor Bărbulescu, secretar; plutonier adjutant principal (r.) Zota Marin, gestionar; Popescu Florea, contabil, Iana Gheorghe, casier.

În anul 2005, filiala avea în evidență 18796 de membri: 6043 de veterani de război, 174 de invalizi; 554 de văduve de război; 12023 de văduve de veterani de război; 2 accidentați de război. La 1

Depunere de coroane la Cimitirul Eroilor Sovietici, Ploiești

mai 2010, erau 10842 de membri, din care: 2263 de veterani de război, 262 de văduve de război și 8317 văduve de veterani de război. La un moment dat, filiala a avut în componența sa și șapte veterani din Primul Război Mondial.

Repere de onoare

◆ ajutorarea veteranilor și văduvelor de război cu venituri mici;

◆ activitatea memorialistică și editorială: colaborare la editarea volumelor *Veteranii pe drumul onoarei și jertfei*, precum și în presa locală cu articole, evocări etc; realizarea documentarului *Filiala ANVR Prahova*; organizarea minimuzeului dedicat eroilor prahoveni; Octavian Toncea, *Avânt peste Carpați*, vol. IV, p. 48-50; Ion Mihai Stoica, *Personalități militare prahovene*, vol. I, p. 151; Adams Eduard Rosco, *Veterani în slujba patriei*, vol. I, p.127-129; *De la Carei în Podișul Boemiei*, vol. V, p. 387; Dimitriu Petrache, *Veterani în slujba*

patriei, vol. I, p. 144-145; *De la Nistru la Marea de Azov*, vol. II, p. 449-450; Francopol Constantin George, *De la Stalingrad la Bătălia Moldovei*, vol. III, p. 297-300; Alexandru M. Dimitrescu, *Eroii neamului*, p. 10-14;

◆ contribuție la ridicarea unor monumente ale eroilor în localitățile Urlați, Ciorani, Chiojdeanca și Drajna.

◆ o bună colaborare cu A.N.C.E.

Cetățeni de Onoare

General de brigadă (ret.) Marin Octavian Toncea (Ploiești); General de brigadă (ret.) Mircea Ionescu-Quintus (Ploiești); General de brigadă (ret.) Gheorghe Răucea (Ploiești); Colonel (ret.) Ștefan Rădulescu Lemnaru (Ploiești); Colonel (ret.) Gheorghe Aldea (Câmpina); Colonel (ret.) Ion Salcu (Câmpina); Colonel (ret.) Aurelian Pîrvulescu (Văleni de Munte); Colonel (ret.) Mihai Alexandru Dumitrescu (Ciorani); Plutonier-adjutant (ret.) Petru Purje (Câmpina); Plutonier major (ret.) Stelian Florescu (Văleni de Munte) ■

Filiața județului SATU MARE

“Dr. Vasile Lucaciu”

A fost înființată la începutul anului 1990.

Primul președinte al filialei a fost colonelul (ret.) Tudor Bobei.

Președinții filialei care s-au succedat de la înființare: colonel (ret.) Tudor Bobei, maiorii (ret.) Teodor Pănuș și Ioan Trif, generalul de brigadă (ret.) Gheorghe Săveanu.

În prezent, președinte este plutonierul (ret.) prof. Niculae Codrean, iar secretarul filialei este locotenent-colonelul (ret.) Emil Oltean.

Sediul filialei este la Cercul Militar din Satu Mare.

În anul 2005, erau în evidență 1988 de membri: 689 de veterani de război, 3 invalizi; 49 de văduve de război; 1246 de văduve de veterani de război, 1 accidentat de război.

La 1 mai 2010, filiala număra 1008 membri, din care: 214 veterani de război, 50 de văduve de război și 744 de văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ ajutorarea veteranilor de război aflați în mari dificultăți materiale;

◆ activitatea memorialistică: colaborarea la editarea volumelor *Veteranii pe drumul onoarei și jertfei*;

◆ Corul Veteranilor de Război, o prezență statornică la marile evenimente din această parte a țării. ■

Aspecte de la ceremoniile organizate de veteranii de război din județ

Filiala județului SIBIU „General Traian Moșoiu”

25 octombrie 1998.
Onorul veteranilor de război la
Cimitirul Eroilor din Sibiu

A fost înființată în luna martie 1990, după întrunirile organizatorice din 17 ianuarie (constituirea Comitetului Veteranilor de Război din județul Sibiu) și 9 februarie 1990 (întrunirea adunării generale care a aprobat comisia de lucru pentru alegerea organelor conducătoare ale filialei).

Prima conducere: locotenent-colonelul (ret.) Ion Costescu, președinte; maiorul (ret.) Victor Moldovan, prim-vicepreședinte; generalul-locotenent (ret.) Pamfil Tatu și colonelul (ret.) Nicolae Stoenescu – vicepreședinți.

Președinții care s-au succedat de la înființare: generalul de brigadă (ret.) Ion Costescu, coloneii (ret.)

Ioan Câlniceanu și Gheorghe Pavelescu, generalul de brigadă (ret.) Eugen Neamțiu.

În prezent, președinte este colonelul (ret.) Geratimus Morar.

Sediul filialei este la Cercul Militar din Sibiu.

În anul 2005, erau în evidență 6083 de membri: 1880 de veterani de război, 56 de invalizi; 65 de văduve de război; 4082 de văduve de veterani de război.

La 15 iulie 2010, filiala avea 3960 de membri, din care: 805 veterani de război și 3155 de văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ ajutorarea veteranilor de război și a văduvelor de război cu o situație materială precară;

◆ activitatea memorialistică și editorială: editarea publicației „Buletinul Veteranilor de Război” (1993 - 2000);

◆ amenajarea Cimitirului Veteranilor de Război (Pădurea “Dumbrava Sibiului”); la 13 septembrie 2002 a fost sfințită Crucea Comemorativă ridicată în cimitirul respectiv;

◆ ridicarea Monumentului Ostașului Român din toate timpurile (ceremonia de dezvelire și sfințire a avut loc la 26 aprilie 2002); sprijinirea în realizarea monumentelor eroilor din alte localități ale județului.

Cetățeni de Onoare

34 de veterani de război din diferite localități. ■

Filiala județului SUCEAVA

“Mușatinii”

A fost înființată la 20 martie 1990.

Prima conducere a filialei: colonelul (ret.) Nicolae Rusu, președinte; coloneii (ret.) Mihai Popovici și Mihai Filip, prim-vicepreședinți; colonel (ret.) Crăciun Badea, secretar.

Președinții care s-au succedat de la înființare: colonel (ret.) Nicolae Rusu (1990-1997); generalul de brigadă (ret.) Crăciun Badea (1997-în prezent).

Filiala își desfășoară activitatea într-un sediu corespunzător, care satisface din toate punctele de vedere.

Pe teritoriul județului ființează 114 subfiliale, e drept, unele dintre ele având un număr restrâns de membri, număr care se împuținează de la o zi la alta. Din anul 1994, în baza legii 44/1994, au fost incluși ca veterani de război și foștii premilitari din nordul Moldovei, astfel că, la un moment dat, filiala avea un efectiv de 36 000 de membri.

În anul 2005, erau în evidență 17 560 de membri: 6984 de veterani de război, 160 de invalizi; 276 de văduve de război; 10350 de văduve de veterani de război; 5 accidentați de război.

La 1 mai 2010, filiala număra 12532 de membri, din care: 3709 de veterani de război, 269 de văduve de război și 8554 de văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ **Drapelul Veteranilor de Război.** În fiecare subfilială s-a confecționat un drapel pe care este aplicată insigna veteranilor de război; acest drapel este purtat cu prilejul manifestărilor, având garda de trei veterani. Când un veteran trece la cele veșnice, este condus pe ultimul drum cu Drapelul în fruntea cortegiului funerar.

◆ ajutorarea veteranilor de război sinistrați și a celor care au o condiție materială precară;

◆ activitatea editorială și memorialistică: publicarea a patru ediții ale publicației intitulată “Veteranii”; editarea agendei “File de istorie”, care cuprinde, cronologic, date din activitatea filialei;

◆ contribuție la ridicarea Monumentelor Eroilor din județ;

◆ o colaborare foarte bună cu filiala Asociației Naționale “Cultul Eroilor”

Cetățeni de Onoare

40 de veterani și văduve de veterani de război, dintre care amintim:

General de brigadă (ret.) Aurel Constantinescu

Colonel (ret.) Iosif Molnar
Locotenent-colonel (ret.) prof.

Petru Sandovici

Maior (ret.) prof. Ioan Nemeș
Maior (ret.) prof. Gheorghe

Miserciu

Căpitan (ret.) Ioan Irimescu

Plutonier (ret.) Nicolae Lavric ■

29 iunie 2009, Șerbăuți.
Inaugurarea Monumentului Eroilor.

Veterani de război din Rădăuți,
în frunte cu primarul M. Frunză, în vizită la Hotin

Filiala județului TELEORMAN „General David Praporgescu”

1. Monumentul ridicat în memoria eroilor din războiul 1941-1945 în comuna Drăgănești Vlașca
2. 29 aprilie 2010, Alexandria. Un grup de veterani de război la manifestarea dedicată Zilei Veteranilor de Război
3. 29 aprilie 2010, Alexandria. Depunere de coroane de flori de către delegația Filialei Teleorman a veteranilor de război

A fost înființată la 29 martie 1990.

Primul președinte a fost generalul de brigadă (ret.) dr. Teodor Marinescu, iar vicepreședinte a fost colonelul (ret.) Ștefan Protopopescu, cavaler al Ordinului „Mihai Viteazul”. După decesul generalului Marinescu, la conducerea filialei a fost ales colonelul (ret.) Neblea Iordan, care este președinte și în prezent.

Sediul filialei este la Cercul Militar din Alexandria.

În anul 2005, erau în evidență 12 349 de membri: 4050 de veterani de război, 111 invalizi; 454 de văduve de război; 7724 de văduve de veterani de război, 10 accidentați de război.

La 15 iulie 2010, filiala număra

1727 de veterani de război, 429 de văduve de război și 4660 de văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ ajutorarea veteranilor și a văduvelor de veterani de război cu venituri mici;

◆ activitatea memorialistică: colaborarea la volumele *Veteranii pe drumul onoarei și jertfei*;

◆ ridicarea, în Alexandria, a Monumentului Eroilor căzuți în cel de-al doilea război mondial (26 iunie 1996); contribuție financiară la realizarea unor monumente ale eroilor în localitățile județului: Videle, Rădoiești, Segarcea Vale, Drăgănești Vlașca ș.a.

◆ o colaborare strânsă cu filiala județeană a A.N.C.E.

Cetățeni de Onoare

General de armată (ret.) Marin Badea Dragnea (Alexandria)

General de brigadă (ret.) dr. Teodor Marinescu (Alexandria)

28 de veterani de război din comuna Balaci (satele Balaci, Burdeni, Tecuci): Amza F. Nicolae, Badea Florea, Dina M. Florea, Mantu Constantin, Preda Năstase, Vâlcu Nicolae, Bucur N. Florea, Dina A. Gheorghe, Dina C. Pandealea, Ion Alexandru, Panait I. Marin, Pandelescu C-tin, Șerbănoiu Dumitru, Dina Șt. Petre, Birjaru Ion, Burcea Tudor, Cojocar Ivan, Nicolae Ivan, Șucă Florea, Trăilă Radu, Burcea Petre, Stănilă Mihalache, Oilă F. Ion, Tudor Aurelian, Burcea Cornel, Nedeia Ion, Ciobanu Stancu, Vochin I. Ion. ■

Filiala județului TULCEA

A fost înființată la 27 martie 1990.

Primul președinte al filialei a fost colonelul (ret.) Titus Popescu.

Președinții care s-au succedat de la înființare: colonel (ret.) Titus Popescu (1990-1994); comandorul (ret.) Gheorghe Bărbatu (1994-2000); comandorul (ret.) Gheorghe Merlușcă (2000-2002).

Din 2002 până în prezent, președintele este contraamiralul (ret.) Ioan Stoica.

Sediul filialei este în localul Primăriei din Tulcea.

În anul 2005, erau în evidență 3548 de membri: 1025 de veterani de război, 76 de invalizi; 45 de văduve de război; 2402 văduve de veterani de război.

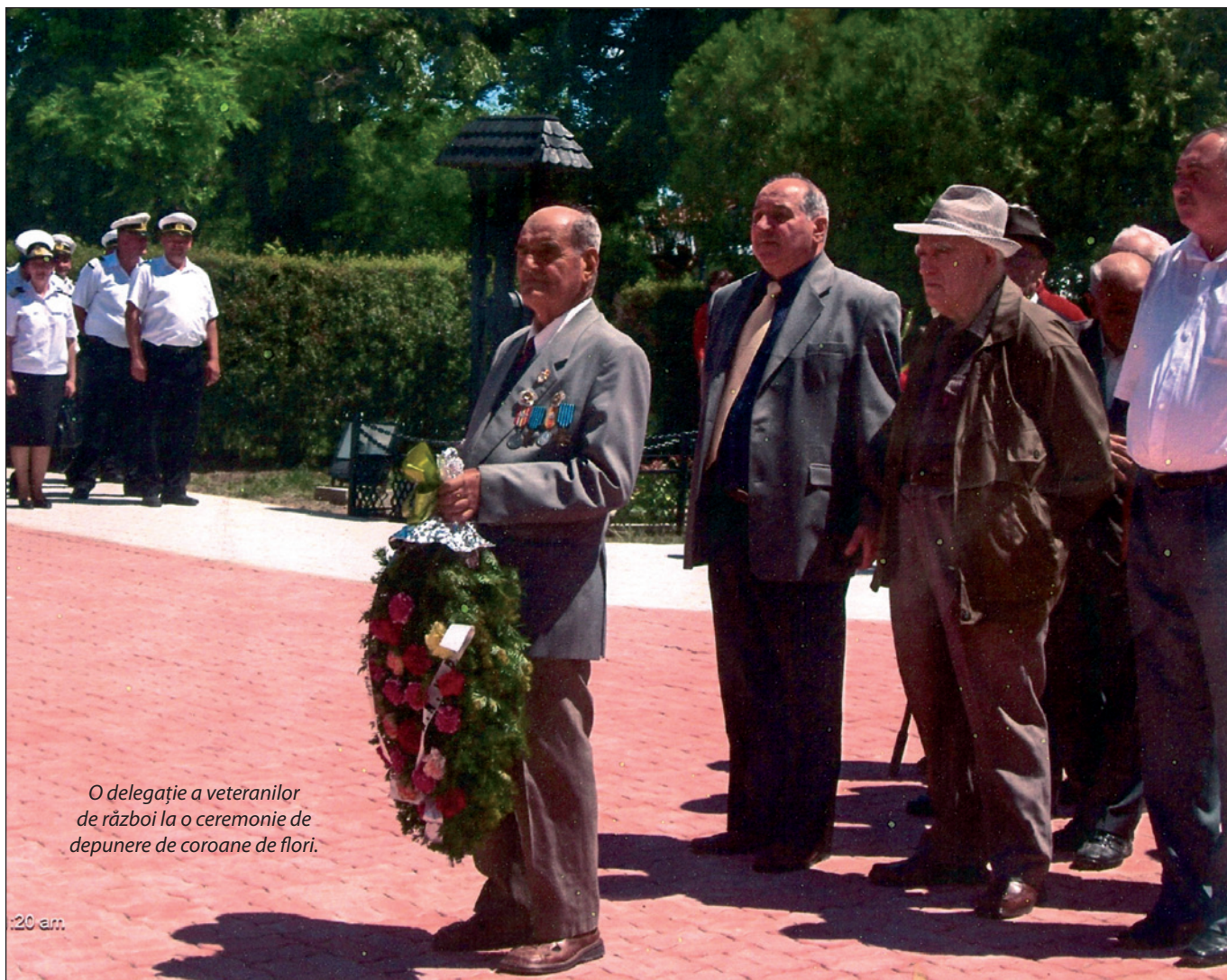
La 1 mai 2010, filiala număra 2023 de membri, din care: 415 veterani de război, 53 de văduve de război și 1555 de văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ ajutorarea veteranilor de război sinistrați în urma inundațiilor;

◆ activitatea editorială și memorialistică: colaborare la editarea volumelor *Veteranii pe drumul onoarei și jertfei*;

◆ ridicarea Monumentelor Eroilor din localitățile: Nufărul, Casimcea, Revărsarea, Beștepe, Capaclia; montarea soclului troiței din Cimitirul Eroilor din Tulcea. ■

O delegație a veteranilor de război la o ceremonie de depunere de coroane de flori.

12:20 am

Filiala județului VASLUI „Peneș Curcanul”

A fost înființată la 1 septembrie 1991.

Primul președinte al filialei a fost plutonierul adjutant (ret.) Ioan Dănilă (ulterior, a ajuns până la gradul de căpitan). În 1992, la conducere au fost aleși: colonel (ret.) Vasile Amariței, președinte; colonel (ret.) Ioan Popușoi, vicepreședinte; colonel (ret.) Dumitru Dobre, secretar; prof. Ioan Păcuraru, Vasile Adam, Vasile Stîngăceanu – membri.

Președinții care s-au succedat de la înființare: căpitanul (ret.) Ioan Dănilă (până în 1992); colonel (ret.) Vasile Amariței (1992-2001); colonel (ret.) Ioan Popușoi (2001-2006).

În prezent, președinte este maiorul (ret.) Vasile Adam, iar secretar este colonelul (ret.) Constantin Costache.

Sediul filialei este la Cercul Militar din Vaslui.

Filiala își desfășoară activitatea prin subfilialele din Bârlad, Huși și Negrești.

Din cei aproximativ 30 000 de membri existenți în evidență la înființare (1991), în anul 2005 mai erau 13 387 membri: 6027 de veterani de război, 169 de invalizi de război; 324 de văduve de război; 6867 de văduve de veterani de război.

La 27 iulie 2010, filiala număra

2978 de veterani de război, 112 văduve de război și 5388 de văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ ajutorarea veteranilor de război și a văduvelor de veterani de război cu venituri foarte mici, precum și a sinistraților din nordul Moldovei; ◆ activitatea memorialistică: colaborare la volumele *Veteranii pe drumul onoarei și jertfei*; sublocotenent (ret.) Gheorghe Marta, *Epopoea Păulișului, 1944*; Nicolae Mitulescu, *Ei au luptat pentru Patrie, 2 vol.*; Zaharia Voiculescu, *Diții timpului*, Ed. Sfera, 2002; participare la ciclul de acțiuni „*Permanențe cultural-istorice*”, organizat de Muzeul Județean Vaslui; ◆ sprijinirea inițiativei autorităților locale din Stâncești (Botoșani) pentru ridicarea unui monument în memoria eroilor vasluieni din Regimentul 25 Infanterie căzuți la datorie în Primul Război Mondial pe acele meleaguri. În fiecare an, la Ziua Eroilor, o delegație vasluiană participă la ceremonialul de la Stâncești. ◆ Contribuție financiară pentru ridicarea unor monumente ale eroilor.

Cetățeni de Onoare

Colonel (ret.) Neculai Ghinea (Vaslui); Maior (ret.) Dionisie Zaharescu (Bârlad); Plutonier major (ret.) Andrei Vasile (Bârlad); Adjutant (ret.) Nicolae Bălan (Bârlad); Plutonier (ret.) Neculai Barcu (Bârlad) ■

Filiala județului VRANCEA

A fost înființată la 28 martie 1990.

Prima conducere a filialei: colonel (ret.) Petre Teica, președinte; coloneii (ret.) Nicolae Zamfir și Constantin Lepădetescu, vicepreședinți; plutonier adj. (ret.) Tănase Milea.

Președinții care s-au succedat de la înființare: general de brigadă (ret.) Petre Teica (1990-1995); general maior (ret.) Nicolae Zamfir (1995-2010).

În prezent, președinte este colonelul (ret.) Mitică Chiriac. Biroul executiv este format din: colonel (ret.) Mitică Chiriac, președinte; sublocotenent (ret.) Vasile Strat, secretar; colonel (ret.) Gheorghe Rogoz; plutonier adjutant principal (ret.) Teodor Chelaru, Iulian Albu și Vasile Racoviță, membri.

Sediul filialei este la Cercul Militar din Focșani.

În anul 2005, erau în evidență 9322 de membri: 3620 de veterani de război, 43 de invalizi; 205 văduve de război; 5454 de văduve de veterani de război.

La 15 iulie 2010, filiala avea 5923 de membri, din care: 1619 veterani de război, 82 de văduve de război și 4222 de văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ ajutorarea veteranilor de război sinistrați, precum și a celor cu venituri mici

◆ activitatea memorialistică: editarea publicației bianuale *Veteranul Vrancean* (din 1994); colaborare la volumele *Veteranii pe drumul onoarei și jertfei*;

◆ amenajarea în Cimitirul Nordic din Focșani a unui sector de înhumare a veteranilor de război; sprijin în ridicarea Monumentului Veteranilor din localitatea Cotești. ■

La Monumentul închinat veteranilor de război din comuna Cotești

5 mai 2010, Focșani, Cimitirul Nordic. Veterani de război împreună cu delegația rusă participată la ceremonia de depunere de coroane de flori la Monumentul ostașilor ruși. Foto. Col. (r) Vasile Rumega

Filiala Sectorului 1 BUCUREȘTI

A fost înființată la 20 martie 1990.

Prima conducere a filialei a fost formată din colonelul (ret.) ing. Marin Popescu, președinte; locotenent-colonel (ret.) Ion Barbu, prim-vicepreședinte; colonel (ret.) Nicolae Barbu, secretar.

Președinții filialei care s-au succedat de la înființare: general (ret.) ing. Marin Popescu (1990-1994); general de brigadă (ret.) Ion Barbu (1994-2000); general de corp de armată (ret.) Teodor Halic (2000-2010).

În prezent, președinte este generalul de brigadă (ret.) Nicolae Bancea.

Sediul filialei este în localul Comandamentului Militar sector 1, str. Căderea Bastiliei nr. 13.

În anul 2005, erau în evidență 5883 de membri: 2631 de veterani de război, 57 de invalizi; 23 de văduve de război; 3172 de văduve de veterani de război.

La 1 mai 2010, filiala avea 4785 de membri, din care: 1485 de veterani de război, 32 de văduve de război și 3268 văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ activitatea memorialistică:

colaborare la volumele *Veteranii pe drumul onoarei și jertfei*; Vasile Ienceanu, *Pedepsiți să învingă*; Ioan Ogiolan, *Erou pe Tisa*; Ion Șuța, *Istoria Infanteriei Române*.

Cetățeni de Onoare

Generalii (ret.) Marin Dragnea, Teodor Halic, Ilie Moreanu, Ioan Socol, Mihai Coardă, Viniciu Florescu, Emil Grădinescu, Ioan Ogiolan, Dumitru Crețu, Eugen Brumă, Mihai Varia, Alexandru Paraschiv, Constantin Vasiliu, Spiridon Ionescu, Dumitru Ghițescu, Radu Capeti

Coloneii (ret.) Dumitru Irimescu, Eugen Topală ș.a. ■

Doamna Georgescu Alexandra, general de brigadă (ret.) Bancea Necula, colonel (ret.) Cenușă Marin și colonel (ret.) Năforniță Constantin

General de brigadă (ret.) Bancea Necula, general de brigadă (ret.) Ilie Gheorghe și colonel (ret.) Cenușă Marin.

Filiala sectorului 2 BUCUREȘTI

“Mareșal Constantin Prezan”

Delegația veteranilor de război din Filiala ANVR “Mareșal Prezan”, sector 2, la ceremonia de depuneri de coroane la Mausoleul de la Mărășești.

A fost înființată la începutul anului 1990.

Președinții filialei care s-au succedat de la înființare: general maior Constantin Stoica, general de brigadă Ioan Frățilă.

În prezent, președintele filialei este generalul de brigadă (ret.) Alexandru Tudora.

Sediul filialei este în localul Primăriei sector 2, str. Chiristigiilor nr. 11-13.

În anul 2005, erau în evidență 7586 de membri: 2694 de veterani de război, 24 de văduve de război; 4868 de văduve de veterani de război.

La data de 30 iunie 2010, filiala

1 iunie 2003. Membrii Comitetului Filialei ANVR “Mareșal Prezan”, sector 2

număra 919 veterani de război, 25 de invalizi de război, 3320 de văduve de veterani de război și 11 văduve de război.

Repere de onoare

- ◆ ajutorarea veteranilor și văduvelor de război cu venituri mici;
- ◆ activitatea memorialistică și editorială: colaborare la volumele “Veteranii pe drumul onoarei și jertfei” și “Mesaj pentru posteritate”; general de brigadă (ret.) Vladimir Boantă, Războiul... așa cum se află în amintirile mele;

- ◆ Cenaclul literar “Vasile Cârlova”, înființat și condus de distinsul general de divizie (ret.) Titus Popescu.

- ◆ excelentă colaborare cu primarul Sectorului 2, Neculai Onțanu, care se întâlnește periodic cu veteranii de război. Cu ocazia sărbătoririi împlinirii a 20 de ani de la înființarea Filialei, Primarul a acordat Diploma de excelență Filialei ANVR Sector 2 “Mareșal Prezan” pentru întreaga activitate;

- ◆ organizarea centrelor de consultanță, în principalele cartiere ale sectorului 2, în cadrul cărora se rezolvă operativ problemele care-i frământă pe veteranii de război și văduvele supraviețuitoare, fără a mai fi nevoie de prezența lor la sediul filialei.

Cetățeni de Onoare

General Titus Gârbea
Sublocotenent Dumitrașcu
Lăcătușu. ■

Filiala sectorului 3 BUCUREȘTI

“Matei Basarab”

A fost înființată la 14 februarie 1990.

Prima conducere a filialei a fost formată din: general de brigadă (ret.) Constantin Nicolaescu, președinte; general de brigadă (ret.) Gheorghe Emanoil și locotenent-colonel (ret.) Victor Stoica, vicepreședinti; maiorul (ret.) Ioan Nucă, secretar.

Din 3 aprilie 2001, președinte este generalul maior (ret.) Ilie Stoleru.

Sediul filialei se află în Calea Dudești nr. 191 (Școala 80).

În anul 2005, erau în evidență 5272 de membri: 2069 de veterani

de război, 46 de invalizi; 97 de văduve de război; 3060 de văduve de veterani de război.

La 1 mai 2010, filiala număra 3909 membri, din care: 1063 de veterani de război, 31 de văduve de război și 2815 văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ ajutorarea veteranilor de război și a văduvelor veteranilor de război cu o situație materială precară;

◆ activitatea memorialistică: colaborare la volumele apărute sub egida ANVR; publicarea de

articole și evocări în presa centrală și militară;

Cetățeni de Onoare ai Bucureștiului

Cavalerii Ordinului “Mihai Viteazul”: general de brigadă (ret.) Gheorghe Emanoil, general de flotilă aeriană (ret.) Vasile Gavrilu, coloneii (ret.) Gheorghe Stănculescu, Ioan Gațițeanu, Constantin Moraru, Florin Dumitru, maiorii (ret.) Cucu Dragu, Dumitru Florin, Cristea Cristea, căpitanii (ret.) Mirel Rădulescu și Radu Marin. ■

Filiala sectorului 4 BUCUREȘTI

“Dimitrie Cantemir”

A fost înființată la 15 februarie 1990.

Prima conducere a filialei a fost formată din: general maior (ret.) Constantin Didulescu, președinte; colonelul (ret.) Gheorghe Dobrescu, prim-vicepreședinte; colonel (ret.) ing. Alexandru Stancovschi, vicepreședinte; comandorul (ret.) Dumitru Ciureanu, secretar; coloneii (ret.) Nicolae Nica, Ștefan Cicotaș, Ovidiu Gheorghe, locotenent-colonelul (ret.) Ioan Blaga, căpitanul (ret.) Nicolae Thoma și locotenentul (ret.) ing. Mircea Măcelaru – membri.

În prezent, președinte este generalul locotenent (ret.) Constantin Didulescu.

Sediul filialei este în localul Centrului Militar Sector 4, str. 11 Iunie nr. 2.

În anul 2005, erau în evidență 6525 de membri: 3309 veterani de război, 106 văduve de război; 3110 văduve de veterani de război.

La data de 1 mai 2010, filiala număra 3067 de membri, din care 878 de veterani de război, 34 de văduve de război și 2155 de văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ ajutorarea veteranilor și văduvelor de război cu venituri mici;

◆ activitatea memorialistică și editorială: colaborare la volumul “Veteranii pe drumul onoarei și jertfei”;

realizarea volumului de memorii intitulat “*Ne-am apărat glia, credința și neamul*” (2003);

◆ restaurarea unor monumente ale eroilor, îngrijirea mormintelor generalilor Ioan Dragalina și Nicolae Mărășescu și a locotenentului Alexandru Paulescu (Cimitirul Bellu)

Cetățeni de Onoare

Generalii de brigadă (ret.) Sebastian Taub, George Nicolae și Dumitru Ion Sterp, cavalerii ai Ordinului “Mihai Viteazul” (București) Generalul locotenent (ret.) Constantin Didulescu (Țândărei) Generalul (ret.) Alexandru Ionescu (Țândărei). ■

Filiala sectorului 5 BUCUREȘTI

A fost înființată la începutul anului 1991.

Prima conducere a filialei: general de corp de armată (ret.) Octavian Orban, președinte; colonel (ret.) Constantin Sârbu, vicepreședinte; colonel (ret.) Theodor Pop, secretar; coloneii (ret.) Mircea Andronescu, I. Ivanovici, plutonierii (ret.) Ion Păsărin și Marin Olteanu, membri.

Președinții filialei care s-au succedat de la înființare: general de corp de armată (ret.) Octavian Orban (1990-1997); general de brigadă (ret.) Constantin Vlădulescu (1997-2000); colonel (ret.) Ion Constantinescu (2000-2006).

În prezent, președinte este generalul locotenent (ret.) Dumitru Pletos, iar vicepreședinte este general maior (ret.) Mircea Bălănescu.

Sediul filialei este în clădirea Centrului Militar sector 5, Șoseaua Panduri 24.

În anul 2005, erau în evidență 3461 de membri: 1158 de veterani de război, 37 de văduve de război și 2266 de văduve de veterani de război.

La 1 mai 2010, filiala număra 2388 de membri, din care: 554 de veterani de război, 12 văduve de război și 1822 de văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ ajutorarea veteranilor de război cu venituri mici;

◆ activitatea memorialistică: colaborare la volumele *Veteranii pe drumul onoarei și jertfei*; general de flotilă aeriană (r) dr. ing. Neculai Octav Cernescu, *Destinul unui soldat*.

Cetățeni de Onoare

General de brigadă (ret.) Bucur Calomfirescu, cavaler al Ordinului "Mihai Viteazul"

Colonelul (ret.) Mihai Bărbulescu, cavaler al Ordinului "Mihai Viteazul". ■

Filiala sectorului 6 BUCUREȘTI

A fost înființată la începutul anului 1990.

Prima conducere a filialei: contraamiralul (ret.) Marcel Diaconescu, președinte; maior (ret.) Radu Asaftei, secretar; coloneii (ret.) Ion Mailat, Nicolae Epuran, Constantin Pruteanu, locotenent-coloneii Dumitru Milesu și Cornel Șandru, membri.

Din 1992 până în prezent, președintele filialei este generalul maior (ret.) Nicolae Epuran.

Sediul filialei este în clădirea primei școli din cartierul Militari,

din secolul trecut, aflată în str. Dealul Țugulea nr. 35, amenajat și dotat prin grija fostului primar al sectorului 6, ing. Dan Alexandru Darabonț.

În anul 2005, filiala avea în evidență 7648 de membri: 3879 de veterani de război, 60 de văduve de război; 3709 văduve de veterani de război.

La 1 mai 2010, filiala număra 4039 de membri, din care: 1113 veterani de război, 56 de văduve de război și 2870 de văduve de veterani de război.

Repere de onoare

◆ ajutorarea veteranilor de război și a văduvelor de război cu venituri mici;

◆ activitatea memorialistică: colaborare la volumele *Veteranii pe drumul onoarei și jertfei*; Grigore Gheba, *Între viață și moarte*, 1993; colonel (r) Cristodor Cuciureanu, *Adevăr din ascunzișuri*, 1995;

◆ restaurarea Monumentului Eroilor din Primul Război Mondial, aflat în Bulevardul Uverturii 43, București, în colaborare cu Asociația Națională "Cultul Eroilor". ■

Asociația Veteranilor de Război din Ministerul Administrației și Internelor

A fost înființată la 19 noiembrie 1990.

Prima conducere a asociației: general de divizie (ret.) dr. Emil Mihuleac, președinte; colonel (ret.) Mihail Baron, Ilie Colban și Petre Constantinescu Bălă, vicepreședinți; colonel (ret.) Ioniță Borșan, secretar general; coloneii (ret.) Gheorghe Bădescu, Aurel Iliescu, Petru Ștefănescu, Ioan Suciuc, Marin Goia, Mina Cristescu, Dumitru Cernea, Aurel Bota, membri.

Din 1993 până în mai 2011, la conducerea asociației s-a aflat generalul de armată (ret.) dr. Dumitru Penciu, decedat recent.

Asociația are în componență 38 de filiale județene și filiala municipiului București.

În anul 2005, erau în evidență 16862 de membri: 7277 de veterani de război, 36 de văduve de război; 9512 văduve de veterani de război.

La 1 mai 2010, Asociația avea 10678 de membri, din care: 3297 de veterani de război și 377 de văduve de război și 7004 văduve de veterani de război.

Repere de onoare

- ◆ ajutorarea veteranilor de război și a văduvelor de război cu venituri mici;

- ◆ activitatea editorială și memorialistică: redactarea, de la 1 septembrie 1991, a revistei *Veteranul*, cu apariție trimestrială; editarea lucrării memorialistice *Nemuritorii*; general de brigadă (r) Costache Negruți, *Albastru fără moarte*; general de brigadă (r) Vladimir Boanță, *Războiul, așa cum se află în amintirile mele*; general de brigadă (r) Virgil Udrea, *Drumurile calvarului și despre comuna Săpânța*; colonel (r) I. Grigore-Velisco, *Infernala captivitate*; Elis Râpeanu, *Catrene cu sprâncene*; "Pecinginea", "Mătrăguna", "Răspântia", de general de brigadă (r) Tudor Luchian.

- ◆ realizarea monumentelor eroilor jandarmi din București, Băneasa și Școala de subofițeri de jandarmi Drăgășani; renovarea plăcii comemorative din parcul Cișmigiu, București. ■

Locotenentul Marius Dumitrescu

10 mai 1941. Pe platoul de la Cotroceni, 1146 de tineri absolvenți ai celor 12 școli militare de arme, componenți ai Promoției 1941 "Regele Mihai I", într-o impecabilă ținută albă, de vară, aliniați pentru marea paradă, așteaptă cu emoție și nerăbdare începerea ceremoniei de înălțare la gradul de **Sublocotenent**. După rostirea alocuțiunii, Regele Mihai I, Comandantul Armatei, înmânează sabia de onoare Șefului Promoției Infanterie, care, conform tradiției, va rosti jurământul în numele tuturor celor avansați.

O liniște deplină se așterne asupra platoului strălucitor de arme, uniforme și tinerețe. Niciunul din cei avansați nu depășește vârsta de 20 de ani. Războiul a izbucnit încă din toamna anului 1939, toamnă în care acești tineri își începeau cariera militară în școlile de ofițeri. În cumplitul an 1940, României i-au fost ciuntite teritoriile și la Vest, și la Est, și la Nord. Pe atunci, elev al Liceului Militar "Ștefan cel Mare" din Cernăuți, Marius Dumitrescu a trebuit să fugă din calea urgiei ce-i cotochise țara. S-a refugiat odată cu liceul său, care a fost dislocat la Târgu Mureș. A continuat cu râvnă și neostoită muncă să învețe. A fost un elev excepțional, șeful clasei sale și premiant pe toată durata studiilor. A absolvit Liceul Militar "Ștefan cel Mare" în anul 1939, ca șef de promoție, calitate care îi dădea dreptul să opteze, fără examen de admitere, pentru orice specialitate militară din componența armatei. A respins orice tentație: cavalerie, aviație, marină, în favoarea infanteriei, "Regina bățăliilor", o regină dură, aspră și neiloasă, cea mai crudă din toate reginele războaielor.

Acum, în această zi solemnă, șeful Promoției se îndreaptă spre tribuna oficială. Se oprește în fața microfonului, salută și își rostește discursul. Cuvântul lui emoționează. Tinerii, în poziția de drepți, prezintă din front onorul cu sabia. "Majestate, Jurăm să murim în atac la baionetă, dar ne vom reintregi țara!" – își încheie discursul sublocotenentul Marius Dumitrescu.

Potrivit tradiției, șefii promoțiilor de infanterie erau repartizați în unități de gardă regală. Sublocotenentul Marius Dumitrescu refuză această favoare onorantă și insistă să fie trimis la o unitate operativă. După câteva rapoarte respinse, i se aprobă repartizarea la Regimentul de infanterie 4 Argeș Pitești. Din nou

începe sarabanda rapoartelor. Cere să fie încadrat la partea operativă, pe zona de manevră, ca să-și cunoască din vreme oamenii. Nu concepe ca un șef de promoție să se adăpostească la partea sedentară.

La comanda plutonului său, intră în luptă încă din primele zile de front. La 25 iulie 1941, trupele române ajung la Nistru. Basarabia este complet eliberată și readusă la patria mamă. Regimentul 4 Argeș își continuă acțiunile în cadrul Diviziei 3 Infanterie. După lupte grele împotriva inamicului, se îndreaptă spre Odessa. În dreptul localității Karpova, plutonul sublocotenentului Marius Dumitrescu, angajat în luptele pentru cucerirea unui nod de cale ferată, este încercuit pe botul de deal din spatele gării. Se încinge o luptă disperată, cercul se strânge amenințător, ostașii cad secerăți, plutonul rămâne fără muniție și singura soluție este lupta corp la corp, lupta la baionetă, cea mai sângeroasă luptă din istoria războaielor. Comandantul, îmbărbătându-și puținii ostași care i-au mai rămas, cade, străpuns de baionetele dușmane, în mijlocul plutonului său, îndeplinindu-și astfel jurământul rostit cu 96 de zile în urmă în fața Regelui.

Când, după încheierea luptei, brancardierii au vrut să-l ducă la un post de prim-ajutor, cu voce stinsă, le-a cerut: "Lăsați-mă aici! Eu vreau să mor pe câmpul de onoare!"

Acesta a fost eroul sublocotenent Marius Dumitrescu, șeful Promoției 1941 Infanterie, care, de la vârsta de 10 ani, când a intrat în liceul militar și până la 20 de ani, când a absolvit școala militară, timp de 10 ani, s-a pregătit în mod strălucit pentru o carieră strălucită, care nu a durat decât 3 luni!

A fost avansat la gradul de locotenent post-mortem și decorat cu Ordinul "Mihai Viteazul" clasa a III. Pe brevetul Ordinului scrie: "Pentru vitejia și avântul cu care s-a aruncat asupra inamicului în fruntea plutonului său în atacurile de la Cota 102 (Sivino-Oseoka), în ziua de 14 august 1941". Din ziua aceea, eroul Marius Dumitrescu a intrat în legendă, devenind simbolul armatei române. Un simbol mult prea repede trecut la index și uitat. Noii conducători ai țării, veniți pe tancurile sovietice, nu aveau nevoie de asemenea eroi. Singurul care a încercat să-i eternizeze faptele și vitejia a fost generalul Aurel Runcanu, comandantul Școlii de Ofițeri de Infanterie. A reușit să dea **numele eroului** unei străduțe ascunse între clădirea școlii și fostul stadion ANEF, precum și cazinoul elevilor Școlii de Ofițeri de Infanterie. Dar, la scurt timp, erau să dispară pentru totdeauna. Astăzi nimeni nu mai știe nimic de eroul locotenent Marius Dumitrescu.

P.S. Întregul ceremonial al avansării Promoției de ofițeri 1941 a fost filmat. Pelicula se păstrează în Arhiva Cinematografiei Române. Unele secvențe circulă și pe internet. Credem că e timpul ca jertfa eroului locotenent Marius Dumitrescu să fie readusă în istoria memoria colectivă a acestui popor.

Bibliografie

Colonel Eugen Ichim, *Ordinul militar de război "Mihai Viteazul"*, Ed. Modelism&Jertfa, București, 2000

Prof. Mihai Bejinaru, colonel (r) Doru Gușu, *Monografia Liceului Militar "Ștefan cel Mare"*, Trinitas, Iași, 2002

Gheorghe Lăcătușu, *Un erou uitat*. Manuscris aflat în arhiva doamnei Meri Șirăeanu. ■

Bucovina, dragostea mea

Vasile Ilica, veteran de război, mebru activ al Asociației „Pro Basarabia și Bucovina” și membru de onoare al Asociației Naționale „Cultul Eroilor” își onorează cu prisosință pasiunea pentru istorie. Iar temele celor trei cărți pe care vi le prezentăm sunt evident Basarabia și Bucovina.

„Basarabia la întâlnirea cu istoria, 1917-1918” este o conferință bine documentată pe firul evenimentelor ce au premers constituirea „Sfatului Țării”, la Chișinău, și cele ce i-au urmat imediat.

Dincolo de date și evenimente, care au importanța lor istorică incontestabilă, cititorul înțelege că acest teritoriu, ce se întindea, în vremea aceea, de la Hotin până la Cetatea Albă și Dunărea de Jos, este un excelent exemplu de supraviețuire. De când au descălecat nobilii maramureșeni să-și întemeieze un stat eliberat de vasalitatea ungurească, Basarabia a fost a Moldovei. În pofida faptului că a trecut prin experiența rusească (mai târziu, sovietică), turcească ori tătară, țara dintre cele două râuri (Pрут și Nistru) a rămas românească. A fost obligată să vorbească rusește, ca supusă a țărilor pravoslavnicilor sau

bolșevici, dar cu discreție și pe șoptite, și-a legănat copiii în grai românesc, și-a jelit morții cu vorbe românești și și-a vindecat bolile sufletului cu cântecul românesc, cu dansul străbun în straie moldovenești. A lăsat istoria să-i calce pe grumaz, dar Basarabia a respirat românește și scufundată în marea slavă.

Am dorit-o și o mai vrem întoarsă acasă, de bunăvoie, ca printr-un miracol biblic, dar mă tem că țara mamă, sau soră mai mare, ca să nu jignim orgoliile republicanilor, nu prea o atrage ca model.

Celelalte două volume, „Bucovina pe calea reîntregirii, 1775-1917” și „Bucovina abandonată”, continuă ideea aceleiași istorii dramatice. Ele sunt îmbogățite sentimental căci autorul lor este bucovinean veritabil și îndrăgostit de acel pământ.

Țara de Sus a Moldovei voievodale,

începând cu anul 1774, n-a mai fost a Moldovei, ci a austrieilor, care au vrut-o când district militar, când galițiană, când ducat autonom, orice numai moldovenească nu.

Până și semantic au rupt-o din trupul firesc al țării, botezând-o Bucovina, ca să nu mai aibă ascendență istorică. Ea s-a întors în 1918 în trupul României Mari, cu românismul nealterat, dar disciplinat de rigoarea habsburgică, la fel ca Ardealul cel mult mai chinuit și supus maghiarizării.

În 1940 pleacă în exil, devenind o regiune sovietică pierdută printre rutenii catolici. Cine să apere drepturile românilor, când marile

puteri își împărțeau mărfurile pe tarabă? De la Washington și Londra nu se vede bine nici România întreagă, darămite o regiune umbrată de fagi! Marea dramă a țării de fagi este că nici dezmembrarea marelui colos n-a scos-o din prizonierat.

Părintele Dumitru Bălașa - o viață în slujba Crucii și a neamului daco-român

Romanitatea poporului nostru este greu de contestat. Fie și din simplul motiv că noi vorbim o limbă rezultată din latina populară. Latinitatea fiind evidentă, a devenit de timpuriu un mijloc de luptă împotriva deznaționalizării. Istoricii moderni și contemporani s-au aplecat îndeosebi asupra antichității de factură romană a trecutului nostru.

Dincolo de venirea romanilor în Dacia pentru a o goli de bogății printr-o administrare riguroasă, rațiunea de a fi a Romei, se întinde o istorie misterioasă, cu șase mii de ani mai veche decât cohortele împăratului Traian. O perioadă fabuloasă despre care știm puțin, care ne-a interesat puțin. Motivul acestei sărăcii de date, studii, săpături, situri conservate se explică prin folosirea istoriei ca argument politic pentru a demonstra dreptul istoric asupra spațiului românesc. Stânjenii de eforturile de maghiarizare, de slavizare sau bulgarizare, a fost mereu nevoie să invocăm deosebirea evidentă care a fost latinitatea. Găseam astfel și o undă de simpatie în lumea mediteraneană occidentală descendentă a vechiului imperiu roman. Solul de cercetare, care ar fi implicat evident și multă cheltuială, a fost umplut de pasiunea de istorie, care s-au strâns într-o mare mișcare a tracologilor. E o

lar noi se pare că am abandonat-o, și nu mă refer la aspectul politic neapărat, ci la cel moral și sentimental.

Eram odată la Sighet și am văzut peste Tisa, albind satele românești pe colinele ce erau demult, demult arundate mănăstirii din Peri. De acolo nu se vedea până la Cernăuți, dar știu că toți frații aceia n-au încetat să fie români, chiar dacă s-au plătit dările în nemțește, ungurește, rusește și în ucraineană, în ultima vreme.

Din păcate, statutul lor de minorități, abandonati de noi, cei din

România și de istorie, este mai aspru acum, când naționalismul și xenofobia nu se mai lasă stăvilite de formalism și aparență democratică.

Oricum, suntem neînsemnați. Oricât am striga, dacă am striga, nu se aude nicăieri. Nici ei nu se întorc, deocamdată,

poate, căci le stă în drum Fântâna Albă.

Dar mai cred în speranța de a rămâne români. Dacă dorul lor va rămâne românesc și nu se va risipi aiurea din limba maternă, sub presiuni și amenințări, Bucovina va rămâne românească, atât cât a mai rămas.

Cărțile lui Vasile

Ilica sunt pledoarii calde, bine scrise, pline de duh și fapte istorice care-mi susțin pledoaria. Și au un plus față de stricta carte de istorie: pulsează de viața autorului. Sufletul lui de bucovinean cu rădăcini adânci înflorește în Ardeal și simți în el melancolia tristă a celui ce știe că *acasă* rămâne mereu *dincolo*.

Bucovenienii se mângâiau, credincioși

fiind, cu pelerinajele la mănăstirile bucovinene din sud, prilej de întâlnire cu istoria și cu obiceiurile românești, cu spiritul voievozilor de demult îngropați în ctitoriile lor minunate, dar înaltul ierarh de la Morcova le-a tăiat drumurile. Și împărăția lui Dumnezeu, aici, pe

pământ, e împărțită în regate și regiuni, deși ne umbresc brațele aceleiași cruci.

Domnul Vasile Ilica ne oferă o istorie a suferinței românești de dincolo de hotarele politice ale României.

Oamenii aceștia, românii din jurul românilor, seamănă cu o apă revărsată pe prunduri, nici mare, nici mică, dar tulbure și nesigură, în care peștii respiră cum pot.

O istorie în trei volume, scrise cursiv, cu nerv și inimă, pe care le citești cu drag și-ți vine să pleci la gară, să iei trenul până la Cernăuți și de acolo să mergi pe jos, pe la toate bisericile din

satele românești și să te rogi să de-a Dumnezeu un armistițiu general, pentru toate popoarele poporului român.

**General de brigadă (r)
Grigore Buciu**

mișcare a tezilor, ideilor, presupunerilor, speculațiilor și mândriei etnice și mai puțin a săpăturilor și izvoarelor antice scrise.

O astfel de mișcare generează și exagerări, și poziții foarte vehemente.

Nu poți aprecia decât ca pe o stângăcie romantică și sentimentală pretenția de a se introduce un curs de limba dacă la facultățile de litere. Știm că avem un inventar de câteva zeci de cuvinte de origine traco-dacă, depistate pe filieră albaneză, și nici măcar o propoziție simplă prin care să ne dăm seama de gramatică.

Iar izvoare scrise în limba dacilor nu există. Nici măcar nu știm dacă scriau și ce caractere foloseau, nefiind niciun document rămas de la ei. Nicio piatră scrisă. Miracolul românesc există și

fascinează, se cere explicat, argumentat. El nu stă în latinătate, care e un strat relativ târziu, ci în celelalte straturi de dedesupt. Nimeni nu poate spune de unde au venit românii, pentru că n-au venit. Ei sunt urmașii civilizației Cucuteni, Prundu și a altora la fel de vechi.

Părintele Dumitru Bălașa este unul din marii teoreticieni ai tracismului și Zalmoxismului nostru, și întemeietor al acestei mișcări.

Cartea vorbește despre preotul împătimit de Dumnezeu și de românism, fără a fi însă o monografie. Este un conglomerat, din care aflăm cine a fost el, ce preocupări a avut, ce înseamnă această mișcare care-și propune să evidențieze perenitatea poporului nostru în complexa lui devenire pe parcursul istoriei.

Dumitru Bălașa a fost însă un apreciat și competent istoric bisericesc, scriind numeroase lucrări despre mănăstiri, schituri și biserici care par a-și lăsa umbra crucii peste îndepărtatul nostru trecut, sporindu-i și mai mult aura fabuloasă.

Comunicările cuprinse în carte, susținute de diverse personalități care l-au cunoscut și apreciat, circumscriu portretul preotului vâlcean într-o lumină ce se încheagă din proiecția mai multor reflectoare. ■

**General de brigadă (r)
Grigore BUCIU**

P.S. Datorăm această carte râvnii publicistului Eugen Petrescu, președintele filialei Vâlcea a A.N.C.E.

Publicațiile filialelor ANCE

Oltenia Eroică. La începutul acestui an, Cercul Militar din Craiova a găzduit lansarea primului număr al revistei *Oltenia Eroică*. Numărul mare de participanți – cadre militare active, în rezervă și în retragere, veterani de război, cadre didactice, oficialități locale – reflectă interesul iubitorilor de istorie din Bănie față de acest eveniment.

Oltenia Eroică, revistă de cultură și informare a Asociației Naționale Cultul Eroilor, Filiala „Frații Buzești”, Dolj, s-a plămădit din inițiativa președintelui filialei, colonel (r) Grigore Păsărin, alături având nume cunoscute în viața spirituală a urbei. Lansarea revistei a fost precedată de un simpozion tematic, în cadrul căruia au vorbit autorii care au contribuit, prin materialele semnate, la realizarea primului număr: ambasadorul Petre Gigea-Gorun (*Prezentarea participării armatei române în Al Doilea Război Mondial la Musée de l’Armée din Paris*), academicianul Georgică Bercea-Floarea (*Memoriile singurului supraviețuitor din compania căpitanului Grigore Ignat*), colonelul (r) Dumitru Băluță (*Gheorghe Donici, eroul legendar al șarjei de la Robănești*), preotul militar Florin Mihalcea (*Activitatea preoților militari în anii celui de Al Doilea Război Mondial*).

Oltenia Eroică își propune – așa cum a arătat, în cuvântul său, colonelul (r) Grigore Păsărin – „să amintească tinerei generații de momentele istorice din evoluția țării și de marii români care și-au pus pecetea asupra timpurilor. Prin paginile acestei reviste, contribuim și noi la conturarea în timp și

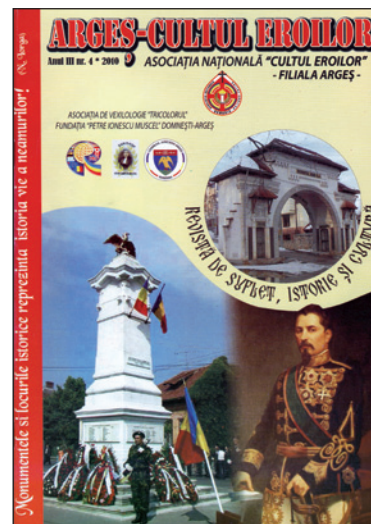
spațiu a mitului eroului. Avem datoria de a nu-i uita pe eroii neamului, precum și de a transmite generațiilor viitoare nemuritorul lor testament – dragostea de țară!”
(**Colonel (r) Sergiu PICIORUȘ**)

Și **Brăila Eroică**, nr. 12, revista editată de Asociația Națională „Cultul Eroilor”, Filiala județeană Brăila, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean și Asociația Națională a Veteranilor de Război, Filiala Brăila, se prezintă cu un sumar diversificat și interesant prin ineditul informației. Eforturile camarazilor noștri din teritoriu sunt de admirat, știut fiind că astăzi publicațiile care au ca tematică tradițiile și cultul eroilor găsesc cu greu drum spre inima sponsorilor. Mecenatul nu prinde acolo unde inculura este în floare. Dar să revenim la oile noastre și să amintim câteva din titlurile numărului despre care facem vorbire: *95 de ani de la intrarea României în primul război mondial cu scopul reintegrării național-statale* (autor: profesor Naca Ioan); *65 de ani de*

la plecarea în nemurire a Mareșalului Ion Antonescu (autor: col. r. Petru Ștefănescu); *Din amintirile unui veteran* (autor: serg. rtg. Coteș Stoian); *Scurt istoric comercial și militar al multisecularului port Brăila* (autor: prof. Vlad Maravela); *Erou în viață* (autor: col. r. Petru Gurău); *Tezaurul României de la Moscova* (autor: mr. R. Viorel Marcoșanu).

Argeș-Cultul Eroilor, nr. 4/2010.
Remember. Asociația Națională „Cultul Eroilor”; Filiala Argeș (col. Marius Balaban);

Carol I (dr. Cornel Țucă, prof. Cristian Enache); *Colonel în retragere Liviu Groza, un istoric militar bănățean remarcabil* (col. Marius Balaban); *Ostași argeșeni în Războiul de Independență* (prof. dr. Dan Ovidiu Pintilie); *Din istoria comunei Domnești* (George Baciu); *Pilde din Războiul pentru Reîntregirea Neamului* (prof. Cornelia Ghinea); *Generalul Ion Gheorghe* (prof. Mihai Șoitaru); *Amintiri de pe câmpul de luptă. Dragoslavele, Mateiaș, Pravăț, plaiuri muscelene de legendă* (slt. ing. Ion Pietrăreanu); *Eroi ai Neamului Românesc din Regimentul 4 Argeș* (prof. drd. Cristina Mihaela Predoiu); *25 de ani de la inaugurarea Complexului Memorial Mateiaș* (prof. univ. dr. Petre Popa); *Elena Chiriță, o loana D’Arc a Argeșului* (Loredana Dascălu); *Omagiu eroilor* (Nușa Cantemir); *Ultima zi de război, zi care nu poate fi uitată* (col. Marius Balaban); *Argeș. Cartea Eroilor. Ecouri și perspective de reeditare* (cpt. av. r. Ion Bulacu); *Lețcani, loc de odihnă eternă pentru eroii argeșeni și musceleni ai Diviziei 3 Infanterie Pitești, căzuți la datorie în anul 1944 pe frontul din Moldova* (col. r. Nițu Stan); *91 de ani de la Marea Unire din 1918* (prof. Vintilă Purnichi); *Ziua Eroilor – eroii nu mor niciodată* (Cristina Duran); *Vitejie și eroism: veterani de război* (cpt. av. r. Ion Bulacu); *Generalul de divizie Ioan Sion* (av. Cristian Alexandru Florescu); *Istoria lumii în evenimente* (acad. Gheorghe Păun).

Am redat aproape în întregime sumarul acestui număr nu pentru a plictisi cititorul, ci pentru a arăta cât de variată și la obiect este tematica sa. ■

Cruce monumentală,
proiect, autor:
arhitect dr. V. Ștefănescu.
Din Arhiva Muzeului
Militar Național.

ARHITECT
V. ȘTEFĂNESCU

MODEL N: 8

**Medalia jubiliară
"OITUZ 600". A
fost realizată,
în anul 2010,
de Primăria
comunei Oituz,
în colaborare cu
A.N.C.E., filiala
"Colonel Corneliu
Chirieș" județul
Bacău. Medalia
este din cupru
aurit, cu avers
și revers, având
diametrul de
70 mm și un
"certificat de
autenticitate".
Tiraj: 100
exemplare.**

